

Sinds de invoering van de Wet WOZ zijn er zoveel WOZ problemen, die nog erger worden door rechters die handelen tegen de rechtsstaat

Dit document gaat over hele fundamentele en systematische problemen. Dit document bestaat uit 3 delen.

I – Korte analyse belangrijkste problemen, suggesties voor verbetering.

II – Korte toelichting over bepaalde begrippen.

III – Beknopte informatie over talloze oneerlijke processen vanaf 2017.

Dit document is bedoeld voor iedereen met problemen met de WOZ of rechterlijke macht en geïnteresseerd in mijn ervaringen, moeilijkheden en pogingen om oplossingen te vinden. Ondanks zoveel tegenwerking.

Dit document geeft suggesties voor verbetering van de probleemanalyse en stelt fundamentele oplossingen voor bij de voorgestelde Wijzigingsregeling Uitvoeringsregeling instructie waardebepaling Wet WOZ, zie deel I.

Dit document is bedoeld voor iedere geïnteresseerde WOZ ambtenaar en jurist, die geeft om de rechtsstaat.

En voor geïnteresseerde politici die hun uiteindelijke oordeel zullen geven.

Bezwaar maken is mogelijk bij het bestuursorgaan. De problemen zijn echter zo diep en fundamenteel, dat diverse belanghebbenden (waaronder ik) naar de rechter moesten gaan voor principiële uitspraken.

Een groot deel van dit document gaat onvermijdelijk over de problemen bij de rechter. De WOZ lijkt zo simpel, maar in dit land blijkt het niet zo te werken als het lijkt. Een paar bizarre constatering (voor meer constatering en meer informatie zie de rest van dit document):

- 1 – Er blijkt niet één enkele WOZ formule voor mijn woning te zijn, maar er zijn gelijktijdig meerdere formules.
- 2 – De berekening van de WOZ waarde mag in strijd met de wiskunde/statistiek. (Zonder dat dit gezegd wordt)
- 3 – De overheid blijkt zich niet te hoeven houden aan de eigen informatie en de eigen eisen.
- 4 – Met alleen uitvoering van de voorgestelde wijzigingsregeling zal de informatie nog steeds onvoldoende zijn.
- 5 – De ene gemeente steunt het printen van goede informatie, de andere gemeente verwijderd dat uit het systeem.
- 6 – Controle bij bezwaar van de WOZ waarde door het bestuursorgaan is anders dan in beroep bij de rechter.
- 7 – Het rapport van de Nationale ombudsman van 2012 toont diens onwil om burgers te helpen.
- 8 – Zoveel ondeskundigheid van het parlement maakt dit nog erger, Denk aan “Remkes”, toeslagenaffaire enz.
- 9 – De rechter weigert de WOZ berekening te controleren, maar kijkt alleen of hij de waarde niet te hoog vindt.
- 10 – Voor de rechter blijken uniformiteit, kostenaspect, gelijke behandeling, gevolgen voor de burger irrelevant.
- 11 – De gemeente heeft 2 taxateurs, elk met eigen input en berekening. Taxateur 1 berekent de WOZ waarde, Bij de rechter staat taxateur 2 en daar verwerpt de gemeente de input en berekening van taxateur 1.
- 12 – Rechters blijken zich niet te hoeven houden aan de wet en aan beweringen op de eigen website.
- 13 – Recht blijkt in dit land een kwestie van pech of geluk te zijn, ik had in 2015 geluk en daarna steeds pech.
- 14 – Zelfs de hoge raad handelt soms in strijd met de wet door geen beslissingen te willen nemen (artikel 81).
- 15 – De rechtsstaat wordt verwaarloosd. De gebroken belofte van de rechtsstaat. Staatscommissie Rechtsstaat.
- 16 – De rechterlijke macht ziet geen fundamentele WOZ problemen en streeft niet naar een definitieve oplossing.

Dit illustreert dat het gaat om fundamentele problemen en dat fundamentele oplossingen dus nodig zijn. WOZ moet goed uitvoerbaar worden voor gemeenten en er moeten minder rechtszaken komen. Niet door dwang zoals in een dictatuur. Wel door te komen met fundamentele oplossingen.

Dat mis ik bij de voorgestelde Wijzigingsregeling Uitvoeringsregeling instructie waardebepaling Wet WOZ.

De problemen dateren al vanaf het begin van de invoering van de Wet WOZ. Noch de landelijke/gemeentelijke politiek, noch de toezichthouder de Waarderingskamer, noch de Nationale ombudsman heeft gezorgd voor het oplossen van de problemen, ondanks zoveel pogingen van belanghebbenden.

Voor mij zijn de beginselen van de rechtsstaat wel heel belangrijk.

Net als het terugdringen van de kosten en hoeveelheid werk voor zowel de burger als voor de overheid

Problemen van mensen met door Den Haag opgelegde wet en regelgeving dringen steeds niet door in Den Haag. Alleen al over mijn eigen ervaring met “de politiek” zou ik een boek kunnen schrijven. Ik laat het bij deze regel. Het gevolg is, dat ik sinds 2015 probeer om oplossingen te bereiken via de rechter, noodgedwongen. Met vele oneerlijke processen tot gevolg. Weet u wel hoeveel pijn een oneerlijk vonnis veroorzaakt? Ik wacht nu op een vonnis van het hof, dat ik daarna uiteraard bij de hoge raad zal moeten voorleggen. In de hoop dat er eindelijk finale oordelen zullen worden gegeven. (II en III zijn vooral overgenomen uit mijn laatste ingediende stukken voor het hof).

Voor meer waardevolle informatie, bijvoorbeeld over het waardevergelijkingsrapport, verwijs ik graag naar de geplande reactie van Ir. G. Groen.

I – Korte analyse belangrijkste problemen, suggesties voor verbetering.

De tijd voor dit document was te kort. Daardoor zijn helaas fouten niet uitgesloten, ondanks mijn inspanningen.

De belangrijke uitgangspunten (1,2 en 3) en conclusie (4) van de overheid zelf¹ zijn:

- 1 – De overheid stelt vast dat er een probleem is waarvoor een wijziging nodig is in de regelgeving.
- 2 – De overheid wijst daarbij op het stimuleren van de uniformiteit, waaraan nu niet wordt voldaan.
- 3 – De wijzigingsregeling heeft als doel de regelgeving en de praktijk overeen te laten komen.
- 4 – Uit de probleemanalyse is geconcludeerd, dat de regelgeving moet worden aangepast.

De gemeentelijke ombudscommissie² concludeerde ook al veel eerder in 2012 dat er sprake is van een reëel probleem, maar regering en parlement deden daar verder niets mee. Ik ben erg blij met de uitgangspunten en de conclusie dat de regelgeving moet worden aangepast. Dit is buitengewoon noodzakelijk, de vele, vele problemen dateren al vanaf de invoering van de Wet WOZ en zijn letterlijk overal. Bij de wetgevende en uitvoerende overheid, de toezichthouder, de nationale ombudsman en vooral bij de rechterlijke macht.

De grootte van het probleem is echter ook te zien in de gepresenteerde probleemanalyse, waar vele essentiële onderdelen ontbreken. Het gaat vooral om het niet vaststellen welke formule gebruikt MOET worden voor de berekening van de WOZ waarde en het onvoldoende geven van benodigde informatie.

Op het voorgestelde taxatieverslag ontbreekt nog steeds veel essentiële informatie. Heel veel nuttige informatie is te vinden op het waardevergelijkingsrapport, het is zo te printen. Alleen krijg ik het niet meer in mijn gemeente. In een andere gemeente krijgt een belanghebbende dit rapport wel.

Zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 8 – Uitgaande van ECLI:NL:HR:2018:1316 heb ik recht op (alle gegevens van het) waardevergelijkingsrapport. Oneerlijke rechters blijven dit echter weigeren.

¹ Zie beleidskompas internetconsultatie Wijzigingsregeling Uitvoeringsregeling instructie waardebepaling Wet WOZ

² Zie www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2012/016

A – Voor het berekenen van de WOZ waarde volgens artikel 17 van de Wet WOZ zijn juiste formule en juiste invoergegevens nodig .

De geschiedenis van problemen met de WOZ van meer dan 25 jaar laat zien dat onjuiste probleemanalyses niet tot echte definitieve oplossingen leiden. Voor een goede analyse is het absoluut nodig naar de kern te gaan.

Voor de berekening van de WOZ waarde van een woning zijn twee dingen nodig.

1 – De **formule**, waarmee de WOZ waarde berekend moet worden

2 – De **invoergegevens** van die woning

Niet alleen andere invoergegevens **maar ook een andere formule** geeft een **andere waarde**.

Om de hoogte van de WOZ waarde te kunnen controleren, moeten dus niet alleen de invoergegevens van die woning gecontroleerd worden, maar ook de gebruikte formule.

In de Wet WOZ wordt niet gesproken van een interval waarbinnen de waarde moet vallen, maar wordt alleen gesproken van de waarde, let wel: $\rightarrow \underline{DE} \leftarrow$ waarde, zie art. 17. Geen Fierensmarge en geen WOZ-paradox³. Deze waarde staat niet op een prijssticker zoals op een artikel in de winkel, het is duidelijk dat deze waarde geschat moet worden. En hoe dan? Daar beginnen dus de problemen. De Wet WOZ had vanaf het begin duidelijk moeten aangeven hoe die waarde berekend moet worden. Nu hebben parlement en regering de boel over de schutting het land in gemieterd, zoek het verder maar lekker zelf uit. Het gevolg is dat goede en slechte formules door elkaar heen worden gebruikt door rechters en gemeenten, met foute WOZ waarden tot gevolg. De door de wetgever speciaal aangestelde toezichthouder, de Waarderingskamer, houdt geen toezicht maar kijkt toe. Voor alle duidelijkheid: foute WOZ waarden zijn in strijd met de wet.

Voor de concrete uitwerking is aanvullende regelgeving nodig⁴. Op het model taxatieverslag woningen staat: *“een zo goed mogelijke inschatting van de marktwaarde op een waardepeildatum”*

Het grote probleem is, dat dit niet doordringt bij de uitvoerende en rechtsprekende machten. Een rechter vroeg mij wat de juiste WOZ waarde is. Ik heb bovenstaand antwoord gegeven. Alleen al het feit, dat die rechter **MIJ** dit vroeg is al een teken aan de wand en toont aan hoe intens groot en systematisch de WOZ problemen zijn.

Het gaat dus om een zo goed mogelijke schatting. Ik heb gewezen op IVS en de wiskunde/statistiek. Tevergeefs⁵. Het is fijn dat dit in die annotatie bij mijn vonnis staat, maar de Waarderingskamer had dit soort problemen allang moeten benoemen en moeten aanpakken. De door de wetgever aangestelde toezichthouder en initiatiefnemer voor wettelijke aanpassingen blijft passief in plaats van de wetgever goed te informeren over zulke hoogst relevante kwesties.

Deze waarde is op de euro nauwkeurig⁶. Een waarde van bijvoorbeeld € 1000 meer of minder is fout. **Wat bij “nauwkeurigheid van taxaties” staat (Deze taxatie is nooit op de euro nauwkeurig), is dus feitelijk onjuist en behoort aangepast te worden.** Zie uitgangspunt 3 (overeenstemming regelgeving en praktijk). Er hoort geen ruimte te zijn voor koehandel. Ik heb meer dan eens het verhaal gehoord van een tevreden woningbezitter, die belde met zijn gemeente en meteen hoorde dat de WOZ waarde omlaag ging. Reden?

Nogmaals in de Wet WOZ staat geen Fierensmarge en geen WOZ-paradox. **Gebruik dit dan ook niet!**

³ Zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 5 – WOZ paradox: meerdere waarden kunnen de WOZ waarde zijn. Weerlegging.

⁴ Zie Uitvoeringsregeling instructie waardebepaling Wet waardering onroerende zaken

⁵ Zie de annotatie bij mijn vonnis van het hof van 2017, ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, zie III (onderdeel IVS/marktwaarde)

⁶ Zie bijvoorbeeld www.WOZ-waardeloket.nl

B – De probleemanalyse faalt, als er geen aandacht wordt gegeven aan de te gebruiken formule.

Zonder de te gebruiken formule mee te nemen in de probleemanalyse, faalt deze probleemanalyse en faalt de oplossing. Denk ook aan de onbetrouwbaarheid van bepaalde formules (zoals hieronder de taxatiematrix). In de gepresenteerde probleemanalyse ontbreekt echter alle aandacht voor de formule en ontbreekt de aandacht voor bepaalde onderdelen van de invoergegevens. Ik vraag de overheid met de grootst mogelijke nadruk: Wilt u alstublieft uw probleemanalyse uitbreiden met deze ontbrekende onderdelen. Ik voorzie, als dit niet gebeurt, dat na weer 20 jaar ellende een nieuwe aanpassing nodig zal zijn. En zo blijf je bezig, zoals deze eeuw laat zien.

Stel AUB in de regelgeving in elk geval de te gebruiken formule verplicht vast.

Wanneer de formule vaststaat heb ik een paar concrete suggesties voor oplossingen.

Suggestie 1.

De makkelijkste oplossing is om gewoon de gebruikte formule en alle invoergegevens van de woning te vermelden op het nieuwe taxatieverslag. Dan kan elke geïnteresseerde belanghebbende zelf de WOZ waarde narekenen en zo controleren of de gegeven WOZ waarde juist is.

Suggestie 2.

Een alternatieve oplossing is om op Internet een tool neer te zetten waar men zelf de eigen invoer kan invoeren en dan met een druk op de knop de berekende waarde te zien krijgt net zoals bijvoorbeeld nu al gebeurt bij de motorrijtuigenbelasting⁷.

Suggestie 3.

Er is nog een andere oplossing mogelijk, met hulp van het waardevergelijkingsrapport (Voor meer informatie hierover zie de reactie van Ir. G. Groen).

Er behoort slechts één enkele formule zijn, die door iedereen, ook rechters, gehanteerd **MOET** worden, vanwege de eis van uniformiteit van de Wet WOZ, die de overheid ook bevestigt in uitgangspunt 2 aan het begin.

De overheid houdt zich hier niet aan, nu concurreren in strijd met de Wet WOZ de volgende formules met elkaar:

Formule 1 – OrtaX, de goede formule die de gemeente 's-Hertogenbosch gebruikt voor de meeste woningen.

Formule 2 – Handmatige aanpassing van OrtaX door deze gemeente. Hiertoe zijn geen richtlijnen vastgesteld.

Formule 3 – In bezwaar kan de gemeente op grond van een andere formule weer een andere waarde vaststellen.

Formule 4 – Vele rechters willen graag een extra berekening met een voor hen “begrijpelijke” taxatiematrix, ipv dat “onbegrijpelijke” OrtaX. Zodat zij, als uit die taxatiematrix een hogere waarde uitkomt dan de WOZ waarde, kunnen concluderen dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld en dus “juist” is.

Formule 5 – Bij de rechter dient een belanghebbende soms een berekening in gebaseerd op een andere formule.

Formule 6 – Elke rechter oordeelt zoals het hem goeddunkt. Een taxatiematrix die de ene rechter goedkeurt kan rustig weer door een andere rechter worden verworpen. Vaste regels ontbreken, de rechterlijke macht weigert zelfs vaste richtlijnen vast te stellen.

Formule 7 – Volgens een uitspraak van de hoge raad moet de WOZ waarde van een recent verkochte woning gelijk gemaakt worden aan de verkoopprijs van die woning. Dit is in strijd met de wiskunde/statistiek.

⁷ Zie www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/nl/auto-en-vervoer/content/hulpmiddel-motorrijtuigenbelasting-berekenen

Voor een vergelijking tussen de twee waardeberekeningen (formule 1 en 4) zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 3 – Vergelijking twee waardeberekeningen, OrtaX en de taxatiematrix.

Het gebruik van meerdere formules naast elkaar mag niet van de hoge raad. Zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 2 – Belasting WOZ waarde mag niet op basis van verzonnen rendement, WOZ rechters vonnissen echter stelselmatig in strijd met dit oordeel van de hoge raad.

Voor de gevolgen voor wat dit werkelijk in de praktijk betekent voor de burger, zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 4 – De praktijk in de gemeente, jaarlijkse gang van zaken bij de rechter.

De toezichthouder zegt: *“Gelijke objectkenmerken moeten leiden tot gelijke modelwaarden en verschillen tussen modelwaarden moeten verklaard kunnen worden door verschillen in objectkenmerken.”*⁸.

Het is duidelijk dat het een illusie is om dit te zeggen met zoveel verschillende formules die naast elkaar bestaan. Dit is een voorbeeld van de schijnwereld die de overheid creëert in strijd met wat zij zelf stelt.

Het houdt niet op. Voor meer voorbeelden van de schijnwereld van de rechtsstaat, zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 6 – De schijnwereld van de rechtsstaat, paar voorbeelden.

Door elkaar heen worden dus verschillende formules gehanteerd, die leiden tot verschillende waarden.

Weet u nog dat spelletje van vroeger, wie van de 3? Hier is het dus, wie van de 7?

Wanneer gaat de overheid iets doen aan deze puinhoop, die zoveel ellende veroorzaakt?

Eén enkele uniforme formule behoort geregeld te worden in wetgeving en regelgeving.

Zolang dit niet gebeurt, blijft deze puinhoop en ellende. Wat het nog veel erger maakt, is het handelen tegen wet en regelgeving van veel rechters. Zelfs als de wetgever denkt zulke zaken wel goed geregeld te hebben, blijkt dat sommige rechters toch een eigen interpretatie weten te vinden die in strijd is met de wet (of wetsgeschiedenis).

Bij mijn eerdere suggesties 1,2 en 3 kan een belanghebbende echt controleren of de vastgestelde waarde juist is. Ik constateer dat dit niet mogelijk is met het huidige taxatieverslag. Ook niet met de voorgestelde aanpassingen.

De centrale vraag is: Welke formule moet gebruikt worden volgens de Wet WOZ en regelgeving?

Welke formule is de beste? En op grond van welke criteria kan geoordeeld worden welke formule beter is?

Vele rechters vinden formule 4 beter dan formule 1. Zij hanteren het criterium dat zij een formule moeten kunnen “begrijpen”. Dit is echter een criterium dat niet staat in de Wet WOZ of de regelgeving, ook niet in de aangepaste regelgeving. Deze grote rotzooi krijg je als de wetgever nalaat dit soort essentiële onderdelen netjes te regelen in de wet en regelgeving, de toezichthouder alles op zijn beloop laat en ongeïnteresseerde en ondeskundige rechters dan maar wat gaan verzinnen.

Dit is ook niet logisch, denk bijvoorbeeld aan een supermarkt. Voor het controleren van de betaling, is immers het bonnetje van diezelfde supermarkt van belang en niet het bonnetje van een andere supermarkt.

⁸ Zie www.waarderingskamer.nl/uploads/documents/03.-Voor-gemeenten/06.-Hulpmiddelen-gemeenten/Waarderingsinstructie.pdf

C – De probleemanalyse faalt, als er geen aandacht wordt gegeven aan de rechterlijke macht.

De overheid faalt voortdurend om met een oplossing te komen voor de vele WOZ problemen. Daardoor ben ik vanaf 2015 steeds gedwongen om naar de rechter te stappen op zoek naar een definitieve oplossing. Het trieste is dat, net als bij de toeslagenaffaire, de rechterlijke macht de burger laat stikken, ondanks zoveel ervaringen en aanbevelingen (o.a. van de toeslagenaffaire) om het beter te gaan doen. De rechterlijke macht blijft zo in zichzelf gekeerd, het gaat alleen om hen, niet om mensen. God zij dank zijn er in dit land gelukkig nog wel rechters voor wie de beginselen van de rechtsstaat wel belangrijk zijn.

Voor 2015 stelde de rechter een schikking voor, waar gemeente ('s-Hertogenbosch) en ik mee akkoord ging.

Voor 2016 was een rechtsgang niet meer nodig, WOZ waarde werd aangepast, opgelost? Nee hoor!

Voor 2017 en daarna verwierp de gemeente de bereikte schikking. De gemeente weigerde ook om mij de nodige informatie (het waardevergelijkingsrapport) te geven, de basis van de toetsingsmethode van de rechter van 2015.

Deze zaak is uiteindelijk bij de hoge raad⁹ gekomen, die in strijd met de wet **voor 2017 geen finaal oordeel** heeft willen geven (artikel 81). Ik moet waarschuwen voor vele verdraaiingen en onwaarheden in deze vonnissen, die in dit land niet gecorrigeerd kunnen worden. Bij de rechtbank en het hof is het een oneerlijk¹⁰ proces geweest.

Voor 2018 en daarna heeft de rechtbank¹¹ al geoordeeld. Ondanks mijn uitdrukkelijk verzoek om een rechter met deskundigheid van wiskunde/statistiek en een rechter, die nog niet eerder had geoordeeld in een WOZ zaak van mij, kreeg ik dezelfde rechter toegewezen: **mr. A.F. Vink**. Zo werkt dat dus in deze “rechtsstaat”.

Met het verwachte gevolg: opnieuw oneerlijke processen. Deze zaken liggen nu voor bij het hof.

Ik heb ook helaas een verzoek tot wraking moeten doen over dit hof. Dit is zoals te verwachten was, afgewezen, Maar essentiële zaken zijn duidelijk geworden. De beslissing van de wrakingskamer¹² was:

1 – In strijd met de wet mag een rechter naar eigen goeddunken wel of niet beslissen over een geschil.

2 – In strijd met de wet hoeft een rechter niet te streven naar een definitieve oplossing.

3 – In strijd met eigen gedragscode mag elke rechter elke zaak behandelen zonder inhoudelijke vakkennis.

Het is juist zo hard nodig, dat de rechterlijke macht eindelijk gaat beslissen over kerngeschillen, die al zolang om een oplossing vragen. Zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 9 – Geschillen die zijn voorgelegd aan het hof, dat binnenkort nog moet vonnissen.

Het is juist zo hard nodig, dat er definitieve oplossingen komen. Maar dat wordt nu nog veel moeilijker door de tegenwerking van deze rechters. Ik had gehoopt het vonnis van dit hof nog mee te nemen in dit document, maar er ligt nog geen vonnis. Ik kan dat dus niet leggen naast de aan dit hof voorgelegde geschillen

De rechters zijn mr. drs. T.A. Gladpootjes, mr. J.K. Lanser en mr. M.E. Smorenburg. De signalen staan op rood, ik verwacht weer een oneerlijk proces en ik zal in elk geval naar de hoge raad moeten gaan. Misschien zelfs naar de rechters in Europa, indien er weer geen oordeel door de hoge raad (artikel 81) gegeven wordt.

Dit document is overwegend gebaseerd op eigen WOZ ervaringen.

Ik ontvang een WOZ beschikking en ben volgens de overheid direct belanghebbende¹³. **Mijn belang is, dat de overheid de WOZ waarde correct, uniform berekent in overeenstemming met alle wetten en regelingen. En dat alle regels van de rechtsstaat dus ook worden nageleefd, waaronder het recht op een eerlijk proces.**

Die problemen liggen dus sinds 2015 bij de rechter en wachten nog steeds op een definitieve oplossing. Het is nu 10 jaar later en over alle geschillen moet de rechterlijke macht een definitieve knoop doorhakken.

⁹ Zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, ECLI:NL:GHSHE:2022:2008 en ECLI:NL:HR:2023:522

¹⁰ Zie III – Beknopte informatie over talloze oneerlijke processen vanaf 2017

¹¹ Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2023, ECLI:NL:RBOBR:2023:2028, ECLI:NL:RBOBR:2023:2030 en ECLI:NL:RBOBR:2023:2032

¹² Zie III – Beknopte informatie over talloze oneerlijke processen vanaf 2017 (Opvatting wrakingskamer)

¹³ Zie beleidskompas internetconsultatie Wijzigingsregeling Uitvoeringsregeling instructie waardebepaling Wet WOZ

Het grote probleem is, dat oneerlijke rechters steeds blijven handelen in strijd met **alle** regels van de rechtsstaat. Zoals het **verdraaien van mijn belang** tot enkel de vraag of ik “vind” dat mijn WOZ waarde te hoog is vastgesteld.

Het gaat om een beslissing over heel principiële geschillen. Zoals:

- 1 – Moet een rechter deskundig in de materie zijn? Is een berekening in strijd met de wiskunde/statistiek fout?
- 2 – Moet de rechter onderzoeken of de WOZ waarde op de juiste wijze is berekend met de juiste formule en invoer?
- 3 – Moet de formule van de gemeente gebruikt worden?
- 4 – Heb ik recht op alle informatie? Is handelen in strijd met de eigen informatie van de overheid fout?
- 5 – Heb ik recht op een eerlijk proces?

Dit soort rechters antwoordt steeds: **Nee**¹⁴. Maar verzwijgen van geschillen en liegen over feiten mag wel. Dit soort rechters weigert elke keer bij voorbaat het feitelijk handelen van een gemeente bij de berekening van de WOZ te controleren. In plaats daarvan wil dit soort rechters een extra berekening (taxatiematrix¹⁵) zien waarbij

- 1 – De taxatiematrix een hogere waarde geeft dan de WOZ waarde, zodat “aannemelijk” is, dat de WOZ niet te hoog is vastgesteld en dus “juist” is.
- 2 – Maar de taxatiematrix feitelijk in strijd is met de wiskunde/statistiek en daardoor onbetrouwbaar is.
- 3 – De kwaliteit van de WOZ formule niet onderzocht mag worden. Het enige gegeven dat dit soort rechters in beschouwing wenst te nemen is de hoogte van de vastgestelde WOZ waarde
- 4 – Dit soort rechters steeds weigert essentiële feiten goed te onderzoeken. Al mijn argumenten tegen een taxatiematrix en deze wijze van “controleren” worden door dit soort rechters uit onkunde en onwil/afkeer van wiskunde/statistiek verzwegen, verdraaid, of vakkundig met leugens uitgeschakeld. Zelfs het feit, dat hierover een belangrijk geschil is, wordt elke keer weer verzwegen in het vonnis.

Mensen verschillen van mening over of het wel de moeite waard is je hierover druk te maken. Kijk bijvoorbeeld naar al die ellende in de wereld en dat is momenteel wel heel erg veel. Dan is de WOZ toch niet zo belangrijk?

Maar voor mij is de rechtsstaat wel erg belangrijk. Mijn familie heeft in de oorlog ervaren wat het betekent als er geen rechtsstaat is.

Fundamentele mensenrechten worden door dit soort rechters geschonden. Maar niet alle rechters zijn zo. Sommige rechters verdedigen **wel de principes van de rechtsstaat**. Een paar voorbeelden:

- 1 – De rechter die voor 2015 al een oplossing had gevonden, die andere rechters helaas vanaf 2017 verwierpen.
- 2 – Dr. J.C.K.W. Bartel, die binnen de rechterlijke macht vergeefs probeerde de WOZ problemen aan te snijden.
- 3 – De rechter, die een bepaalde zaak zo goed onderzocht, dat hij feiten benoemde waaraan zelfs de advocaat niet had gedacht.

Het kan dus wel, naleven van de principes van de rechtsstaat. Maar dan moet de rechter die principes wel belangrijk vinden en willen volgen. En juist daar zit de pijn, zie de aanbevelingen van de Staatscommissie Rechtsstaat¹⁶. Het gevolg is, dat een eerlijk proces afhangt van het toeval.

Dit land is geen rechtsstaat, het lijkt alleen zo. Ik heb zelf ook decennia geloofd dat dit land een rechtsstaat is. Maar als je echt in de klauwen van oneerlijke rechters belandt, wordt je gedwongen de feiten onder ogen te zien. Het is niet alleen de toeslagenaffaire, het zit veel dieper zoals ook de Staatscommissie Rechtsstaat laat zien.

¹⁴ Het kan ook anders, voor een voorbeeld zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 7 – De vergelijking met een wereld buiten die WOZ rechters, waar het wel om de mens gaat.

¹⁵ Voor een voorbeeld zie ECLI:NL:GHAMS:2024:2025, r.o. 2.3

¹⁶ <https://www.staatscommissierechtsstaat.nl/onderwerpen/rapport/documenten/rapporten/2024/06/01/index>

D – Het officiële criterium om de beste formule te kiezen, vraagt kennis van wiskunde/statistiek En dat blijkt vragen om ellende. Zeker bij rechters die dit haten uit de grond van hun hart.

In werkelijkheid vermeldt de regelgeving al het criterium, zie nauwkeurigheid van taxaties. Daar staat dat de WOZ waarde een **zo goed mogelijke inschatting van de marktwaarde** op een waardepeildatum is. En ook de verwijzing naar IVS (International Valuation Standards). Voor iemand met kennis van de wiskunde/statistiek is dit duidelijk, maak gebruik van de hulp die de wiskunde/statistiek biedt.

Het probleem is, dat dit soort rechters geen kennis hebben van de wiskunde/statistiek en daarin ook niet geïnteresseerd zijn. Dit soort rechters wil daar geen kennis van hebben en weigert hulp van deskundigen, die daar wel verstand van hebben. Ondanks de eigen regels op de eigen website van de rechtsspraak die zeggen dat in dat geval de hulp van deskundigen op dit gebied moet worden ingeschakeld. Dit soort rechters hebben immers toch hun eigen criterium! Daar komt nog bij, dat in dit land rechters lekker hun eigen gang mogen gaan en zich niets hoeven aan te trekken van regelgeving als dat niet in hun straatje past. Ik geef later vele voorbeelden hiervan. Je kunt beter seriemoordenaar zijn dan iemand, die durft te vragen om juiste toepassing van wiskunde/statistiek. De intense afkeer, die ik over mij heen kreeg van hen die juist deze kennis missen is groot.

Gegeven de grote onwil van sommige uitvoerders en dat soort ondeskundige rechters had de overheid de keuze van de formule op basis van het eigen criterium van de overheid (zo goed mogelijke inschatting van de marktwaarde) nooit mogen overlaten aan hen. Dit is vragen om een inbreuk op de door de overheid gewenste uniformiteit. En het is dubbel werk. Waarom zou je een uitvoerder ook nog moeten opzadelen met de keuze van een formule, als het correct bepalen van de invoergegevens van elke woning al zo'n heidens karwei blijkt te zijn.

De formule hoeft ook niet exact dezelfde te zijn voor alle jaren. Als uitkomst van de marktanalyse veranderen de kengetallen (prijs/m² kavel, prijs/m² gebruiksoppervlak, prijs garage, enz.) in ieder geval al ieder jaar. Wellicht blijkt uit de **marktanalyse** dat het op een gegeven moment beter is om de vorm van een formule aan te passen of een apart woningkenmerk toe te voegen. Zodat de aangepaste formule een betere inschatting van de marktwaarde geeft. Dan kan de formule voor het jaar daarop aangevuld worden met dit kenmerk. Dit moet natuurlijk wel gebeuren door mensen met voldoende expertise op gebied van de wiskunde/statistiek. Denk bijvoorbeeld aan de leverancier van OrtaX (Ortec finance)

Nogmaals: regel AUB in wetgeving en regelgeving één enkele uniforme formule.

De Wet WOZ kent twee waarderingsficties: de overdrachtsfictie en de verkrijgingsfictie¹⁷. Alleen al door die ficties kan de WOZ waarde heel anders zijn dan zonder die ficties

De overdrachtsfictie stelt dat de WOZ-waarde geen rekening houdt met erfpacht of andere beperkende rechten die op een woning kunnen rusten. Normaal gesproken kan erfpacht de marktwaarde van een woning verlagen. Voor de WOZ-taxatie wordt hier echter geen rekening mee gehouden: er wordt gedaan alsof de woning geen erfpacht heeft. De verkrijgingsfictie stelt dat de WOZ-waarde geen rekening houdt met de verhuurde staat van een woning. Wanneer een woning op de markt komt, kan de aanwezigheid van huurders invloed hebben op de verkoopprijs. Bij de bepaling van de WOZ-waarde wordt geen rekening gehouden met de aan- of afwezigheid van huurders in de woning.

Het is totaal onbegrijpelijk, dat de overheid dit soort ingrijpende ficties wel allang geregeld heeft maar één enkele uniforme formule per marktsegment nog steeds niet.

Waarom wel WOZ ficties regelen en niet één uniforme formule? Ook tussen de WOZ waarde en de door de rechter goedgekeurde taxatiematrix kunnen net zulke grote verschillen zitten.

¹⁷ Zie www.waarderingskamer.nl/woz-wijzer/uitleg-woz-waarde/hoe-wordt-de-woz-waarde-bepaald#waarderingsvoorschriften-voor-de-woz-waarde

**E – Controle met hulp van een taxatieverslag. Voor de rechter is dit al onvoldoende.
Uiteindelijk moest al bepaalde verduidelijking gevraagd worden aan de hoge raad.**

Hoe kan een belanghebbende met alleen dat nieuwe taxatieverslag de WOZ waarde van de woning controleren? Een belanghebbende kan met alleen dat nieuwe taxatieverslag niet zien of de WOZ waarde van zijn woning de meest waarschijnlijke marktwaarde is op basis van (alle) beschikbare marktgegevens en niet bij voorbeeld € 1000 te hoog of te laag is vastgesteld. Het is duidelijk dat men wel vermoedelijk kan zien dat de WOZ waarde niet een factor 10 te hoog is vastgesteld. Maar dit was al mogelijk met het oude taxatieverslag, dat echter al zoveel problemen gaf dat de regelgeving moet worden aangepast.

Dit ontbreekt in wet en regelgeving en behoort dringend aangevuld te worden.

Hoe moet een rechter de WOZ waarde controleren op grond van deze nieuwe regelgeving? Dat hoorde al in de oude regelgeving te staan, maar dat stond daar niet in met grote misstanden tot gevolg. Ook nu ontbreken nog steeds in de nieuwe regelgeving aanwijzingen hierover. **Zeg AUB een rechter hoe hij moet controleren.** Over hoe een rechter moet controleren, bestaan twee verschillende werkwijzen, die elkaar tegenspreken.

- 1 – Het aannemelijk maken dat de WOZ waarde niet te hoog is met een taxatiematrix,
- 2 – De controle van de gebruikte formule (denk bijvoorbeeld aan een waardevergelijkingsrapport)

Een uitspraak van de rechterlijke macht over welke werkwijze gevolgd moet worden, wordt ten koste van alles geweigerd. Om dit doel te bereiken wordt alles, letterlijk alles uit de kast gehaald. Dit is een voorbeeld dat laat zien dat voor dit soort rechters zonodig zelfs de grondwet alleen als toiletpapier gebruikt hoeft te worden.

Een belangrijk doel van het taxatieverslag is het controleren van de WOZ waarde van de eigen woning mogelijk te maken. Dat omvat in elk geval:

- 1 – Het geven van alle informatie over het feitelijk handelen van de overheid.
- 2 – De redenen waarom de overheid zo gehandeld heeft.
- 3 – De burger de gelegenheid te geven het besluit zonodig gemotiveerd te kunnen betwisten.

Dit staat ook precies zo beschreven in een uitspraak van de hoge raad¹⁸.

“... de juistheid van de bij dat geautomatiseerde proces gemaakte keuzes en van de daarbij gebruikte gegevens en aannames wil controleren en zo nodig gemotiveerd betwisten”.

Na zoveel jaar na invoering van de Wet WOZ was het urgent om een uitspraak te vragen aan de hoge raad. Regering, parlement, nationale ombudsman, toezichthouder, gemeenten lieten allemaal de burger stikken. En gelukkig oordeelde de hoge raad nu inhoudelijk en stuurde de burger niet met een kluitje in het riet met een artikel 81 beslissing, zonder inhoudelijk te beslissen.

Het feitelijk handelen van de gemeente is: beslissen of de modelwaarde gehandhaafd moet blijven (Formule 1) Of moet worden aangepast, zo ja waarom en hoe precies de waarde handmatig is aangepast (Formule 2) Op het waardevergelijkingsrapport staat deze informatie. Maar ook op het aangepaste taxatieverslag is deze essentiële informatie echter nergens te vinden. Dan kan het feitelijk handelen van de gemeente ook niet gecontroleerd worden.

Ook de toezichthouder wil graag weten hoe vaak de modelwaarde wordt aangepast. De toezichthouder wil graag dat het aantal handmatige aanpassingen zoveel mogelijk beperkt blijft. De toezichthouder mag dit dus wel weten.

Het is toch niet uit te leggen, dat zo'n essentieel gegeven dan geheim moet blijven voor een belanghebbende.

¹⁸ Zie ECLI:NL:HR:2018:1316

Op het taxatieverslag hoort in elk geval ook de volgende informatie te staan:

Marktanalyse, marktsegment, grondstaffel, gebouwoppervlakte staffel, indexeringstabel, waarde en onderbouwing van elk bijgebouw, waardevergelijkingsrapport (in elk geval elk element daaruit, wat nog niet op het taxatieverslag staat). Zoals bijvoorbeeld informatie of de modelwaarde handmatig is aangepast of niet.

F – Regering en parlement lossen steeds problemen niet op. Terwijl juist mensen hierom vragen.

De problemen met de WOZ zijn direct begonnen met grote fouten in regelgeving. Dit gaf al zoveel problemen. Het is vragen om moeilijkheden. Kijk alleen maar eens naar het enorme aantal rechtszaken, dat gevoerd moest worden. Wetswijzigingen en onderzoeken van de overheid brachten alsmat geen echte oplossingen. Zomaar een korte bloemlezing van een paar belangrijke gebeurtenissen ter illustratie.

Het parlement luistert nauwelijks naar burgers.

Het gaat om een oud probleem, dat al vele jaren bekend is bij het parlement. Zo is al in 2002 door de vereniging WOZ-geduceerden uit Renkum een zwartboek aangeboden aan de Tweede kamer. Hierin werd al gesproken over denkfouten bij de Waarderingskamer. Twee onderdelen worden hier genoemd.

Onderdeel 1: De Vereniging WOZ-geduceerden heeft de werkwijze bij WOZ-taxaties onderzocht en de resultaten ervan vergeleken met beschikbare gegevens. Daaruit blijkt dat de werkwijze gebaseerd is op foutieve uitgangspunten en dat de door de Waarderingskamer uitgevoerde controles te kort schieten.

Onderdeel 2: Het blijkt dat de taxatie-resultaten net zo onvoorspelbaar zijn als de uitkomsten van een tombola. In maart 2012 verscheen in de NRC een artikel over de WOZ met als titel: *De jaarlijkse tombola rond woongenot en waarde*. Al die jaren is de WOZ dus een tombola gebleven.

Geconstateerd moet worden, dat ondanks al deze inspanningen van de vereniging WOZ-geduceerden uit Renkum het WOZ probleem niet werd opgepakt door regering, parlement en Waarderingskamer.

Rapport gemeentelijke ombudscommissie en nationale ombudsman¹⁹.

De voormalige heffingsambtenaar van de gemeente 's-Hertogenbosch, de heer Meijer, heeft daarna in Den Haag geprobeerd een oplossing te vinden, Helaas zonder resultaat, maar heel goed dat hij dit geprobeerd heeft.

Ikzelf heb ook concrete suggesties voor een vereenvoudiging ingediend bij de regering. De regering heeft dit voorstel gelezen maar helaas afgewezen zonder te komen met echte oplossingen voor al die WOZ problemen.

Ingrijpen van de rechter, reparatiewetgeving en nieuwe website voor vergelijken WOZ waarden.

Na het verwerpen door de rechter van de Fierensmarge is reparatiewetgeving gekomen, waarbij ook het recht om WOZ waarden te kunnen vergelijken werd erkend. Maar de problemen werden niet fundamenteel aangepakt. Dit kostte de overheid veel geld.

Besluit proceskosten WOZ-zaken.

Daarna heeft de overheid geprobeerd om de kosten geforceerd terug te dringen. Maar de problemen werden weer niet fundamenteel aangepakt, alleen wat de overheid zag als symptoom. Dus ook dit heeft niet geholpen.

¹⁹ Zie www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2012/016

Toeslagenaffaire; staatscommissie rechtsstaat.

Ondertussen bleek ook hoe de overheid handelt in strijd met fundamentele mensenrechten, net zoals ik ervaar in mijn oneerlijke WOZ processen. Zie de toeslagenaffaire, waar zelfs de rechterlijke macht op papier reageerde met aanbevelingen. Ikzelf ervaar echter dat die desondanks bij de WOZ niet in de praktijk werden gebracht. De oorzaken liggen dieper, zie de duidelijke aanbevelingen van de Staatscommissie rechtsstaat.

Zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 1 – Rapport Staatscommissie Rechtsstaat: de gebroken belofte van de rechtsstaat.

Alleen al de titel van hun rapport zegt al meer dan genoeg: “De gebroken belofte van de rechtsstaat”

Zolang echter de principes van de rechtsstaat niet serieus genomen worden door zoveel WOZ rechters zal de belofte van de rechtsstaat net zoveel waarde hebben als in een dictatuur: GEEN.

Staatscommissie parlementair stelsel.

En ondertussen bleek ook hoe zeer het parlementaire stelsel mank gaat. In de aanbevelingen van de staatscommissie parlementair stelsel staat, maak meer gebruik van kennis van buiten. Dit wordt zo vaak genegeerd. Ik zelf heb in het parlement gesproken met een kamerlid met de WOZ in zijn portefeuille die mij vertelde dat hij geen echte kennis had van de WOZ. SIC!

Wijziging regelgeving.

Nu wordt deze wijziging van regelgeving voorgesteld. Heel positief, maar weer niet genoeg, zolang de te gebruiken formule buiten beschouwing blijft. Daarboven op komen de gevolgen van het handelen van zoveel rechters, die alleen maar leven in hun eigen ivoren toren, wat ook de kosten zijn voor de rechtzoekende burger.

Ik hoop dat deze inleiding en uiterst summiere probleemanalyse in elk geval duidelijk maakt wat een veelkoppig monster de overheid heeft gecreëerd. De rest van dit document illustreert dit meer in detail. Het spreekwoord zegt, waar geen wil is, is geen weg. Ik wijs o.a. op mijn ervaringen met een disfunctionerende rechterlijke macht, waar ik zoveel rechters heb aangetroffen met diepe minachting voor de rechtsstaat en die in hun eigen afgeschermd wereldje leven, net als een sekte. De burger is alleen een decor, waar zij hun van te voren gevormde opvattingen etaleren. Dan is de oplossing heel erg ver weg in dit land.

Ik voorzie dat een definitieve oplossing voor de oorlogen in Oekraïne en het midden oosten er eerder zal komen.

G – Verdere toelichting op een aantal zaken en begrippen.

II – Korte toelichting over bepaalde begrippen gaat nader in op een aantal zaken en begrippen. Het gaat om:

- 1 – Rapport Staatscommissie Rechtsstaat: de gebroken belofte van de rechtsstaat.
- 2 – Belasting WOZ waarde mag niet op basis van verzonnen rendement, WOZ rechters vonnissen echter stelselmatig in strijd met dit oordeel van de hoge raad.
Regering en parlement kijken alleen maar passief toe, leggen formule niet vast.
- 3 – Vergelijking twee waardeberekeningen, OrtaX en de taxatiematrix.
- 4 – De praktijk in de gemeente, jaarlijkse gang van zaken bij de rechter.
- 5 – WOZ paradox: meerdere waarden kunnen de WOZ waarde zijn. Weerlegging.
- 6 – De schijnwereld van de rechtsstaat, paar voorbeelden.
- 7 – De vergelijking met een wereld buiten die WOZ rechters, waar het wel om de mens gaat.
- 8 – Uitgaande van ECLI:NL:HR:2018:1316 heb ik recht op (alle gegevens van het) waardevergelijkingsrapport.
Oneerlijke rechters blijven dit echter weigeren.
- 9 – Geschillen die zijn voorgelegd aan het hof, dat binnenkort nog moet vonnissen.

II – Korte toelichting over bepaalde begrippen.

1 – Rapport Staatscommissie Rechtsstaat: de gebroken belofte van de rechtsstaat.

1.1 De rechterlijke macht doet zijn werk niet of pas na vele jaren.

Hoeveel jaar zal het nog duren voordat de hoge raad ook echt gaat ingrijpen bij de WOZ?

De problemen moeten al zo lang bekend zijn. Ik heb ze al zo vaak opgesomd en benoemd tijdens mijn gevoerde processen over WOZ gerelateerde zaken. Ook hier moeten knopen worden doorgehakt, wanneer neemt de rechterlijke macht toch eindelijk zijn verantwoording in plaats van steeds weg te duiken? Zomaar een voorbeeld: De vraag die voorlag was: Via welk systeem moet de WOZ waarde vastgesteld worden? Via OrtaX of via een taxatiematrix? Dit was het antwoord van die rechter, zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.9:

“De rechtbank begrijpt dat deze uitkomst voor eiser teleurstellend zal zijn, omdat hij juist wel een antwoord wil over de toe te passen taxatiemethode.”

Deze rechter wil alleen maar oordelen op grond van eigen van te voren gevormde, in beton gegoten opvattingen. Waarover juist een uitspraak gevraagd wordt. Maar deze rechter zit zo gevangen in zijn eigen vaststaande opvattingen, dat hij weigert te beslissen wat in strijd is met de wet. Wanneer begrijpt de rechterlijke macht eindelijk hoe belangrijk rechtsstatelijke beginselen zijn? Zie het rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat.

1.2 Wat Ginny altijd zal bijblijven is de manier waarop de overheid haar moeder behandelde: “als crimineel”.

“In de brieven stond dat haar moeder elke maand een bepaald geldbedrag moest terugbetalen. Die kon dat echter niet betalen en belde daarom de Belastingdienst. “De vrouw aan de telefoon zei toen dat mijn moeder het wel móest betalen, omdat ze zichzelf in deze financiële situatie had gebracht en daarom de consequenties maar moest dragen. Mijn moeder zei toen dat ze zo gestrest was dat ze van de brug wilde springen, waarop die vrouw aan de telefoon zei: ‘Dat is niet ons probleem’.”

Zo herkenbaar voor mij. Ook bij de WOZ “keert de overheid burgers haar rug toe en misbruikt haar macht.” Het gaat niet om een **definitieve conflictoplossing** op basis van de wet en alle ingebrachte argumentatie. Alles moet voldoen aan een heilig, onwrikbaar geloof van de rechterlijke macht: “aannemelijk maken dat de waarde niet te hoog is vastgesteld”

1.3 Oorzaken verwaarlozing rechtsstaat. Benadrukken discriminatieverbod grondwet.

“De verwaarlozing van de rechtsstaat heeft diverse oorzaken. Zo komt ze gedeeltelijk voort uit een onderwaardering van de rechtsstaat bij de overheid; een tekort aan ‘rechtsstatelijke cultuur’ onder politici, bestuurders en medewerkers van de overheid. Deze onderwaardering of dit tekort aan rechtsstatelijke cultuur kan zelf weer voortkomen uit een gebrek aan kennis over het belang van de rechtsstaat, uit hun bewuste overtuiging dat de rechtsstaat niet belangrijk is of alles ertussenin”

Ook dit is voor mij zo herkenbaar bij de WOZ. Elk beroep dat ik doe op de grondbeginselen van de rechtsstaat wordt stelselmatig genegeerd door de heffingsambtenaar en de rechters. Misschien is dit de verklaring. De staatscommissie verwacht verbetering door meer aandacht voor hoofdstuk 1 van de grondwet.

“Het is in Nederland niet mogelijk dat rechters wetten toetsen aan de Grondwet. In andere landen bestaat die mogelijkheid wel. De staatscommissie stelt voor om dit toetsingsverbod in elk geval voor hoofdstuk 1 van de Grondwet (over grondrechten) af te schaffen. De staatscommissie verwacht dat dit politici, bestuurders en overheidsmedewerkers dwingt om zich bewuster en explicieter te verhouden tot de grondbeginselen van de rechtsstaat.”

1.4 Uitdragen van de rechtsstaat is een basisvoorwaarde voor zijn functioneren, ook rechters

“Het uitdragen van de rechtsstaat door politici en bestuurders is een basisvoorwaarde voor zijn functioneren. Zij zijn de blikvangers van de rechtsstaat en van hen mag rechtsstatelijk leiderschap verwacht worden.”

Dit ontbreekt nu volkomen bij rechters in mijn WOZ rechtszaken. God geve, dat dit gaat veranderen.

“Last but not least: politici en bestuurders moeten het goede voorbeeld geven; zij moeten de rechtsstaat voorleven. Daar hoort ook bij dat de integriteit van politici, politieke ambtsdragers en rechters niet aan twijfel onderhevig mag zijn. Een flink deel van de burgers heeft die twijfel nu wel. Uit onderzoek in opdracht van de staatscommissie blijkt dat het integriteitssysteem er bij de overheid op papier goed uit ziet, maar dat gebrekkige implementatie een hardnekkig probleem vormt.”

Precies mijn ervaring. Het lijkt een rechtsstaat, maar in werkelijkheid kreeg ik weer een oneerlijk (partijdig) proces.

1.5 Zorgplicht AWB, actief informatie geven

“Overheidsorganisaties moeten veel explicieter aangeven hoe zij inhoud geven aan de zorgplicht uit de Algemene wet bestuursrecht en welke ondersteuning zij burgers bieden in het contact met overheidsdiensten. Dat vraagt een omslag: in plaats van passief informatie ter beschikking te stellen, moeten ze actief informatie uitdragen aan concrete burger”

Zelfs bij de rechterlijke macht is dit dringend nodig. Een paar voorbeelden:

- Een belanghebbende moet betalen voor een annotatie bij het eigen vonnis op de site van de rechterlijke macht.
- Geen informatie over WOZ cursussen aan rechters, ondanks verzoeken daartoe.
- Voor bepaalde algemene vragen wordt slechts verwezen naar juristen. Zie bijvoorbeeld vragen aan welke onderdelen van ABBB (Algemene beginselen van behoorlijk bestuur) rechters zich moeten houden.

1.6 Evaluatie rechterlijke macht

“Het is maatschappelijk en economisch van cruciaal belang om structureel te investeren in een wetenschappelijke basis voor het onderbouwen van keuzes, het beoordelen van innovatieve projecten, het voortzetten en opschalen hiervan bij succes en het evalueren van de ervaringen die burgers hebben met de rechtspraak. Deze evaluatie kan bijvoorbeeld plaatsvinden via burgerbelevingsonderzoeken en spiegelbijeenkomsten. Om mensgerichter te worden in de rechtspraak, dient de rechtsprekende macht bovendien periodiek te reflecteren op hoe rechterlijke uitspraken uitpakken voor burgers. Het op te richten Planbureau voor de rechtsstaat kan in dit alles een coördinerende rol vervullen.”

Ik heb rechters algemene vragen gesteld hoe de evaluatie rechterlijke macht in de praktijk gaat. Beantwoording van zelfs de meest “oppervlakkige” vraag wordt vermeden. Dit staat in schril contrast met het beantwoorden door rechters van vragen van een jongere, die graag wil gaan werken bij de rechtbank.

Dit illustreert hoe noodzakelijk een cultuurverandering bij de rechterlijke macht nodig is. Als dit al mogelijk is, zal dit decennia vergen net als bijvoorbeeld bij het vrouwenkiesrecht.

1.7 Toets als bestuursrechter ook aan rechtsbeginselen

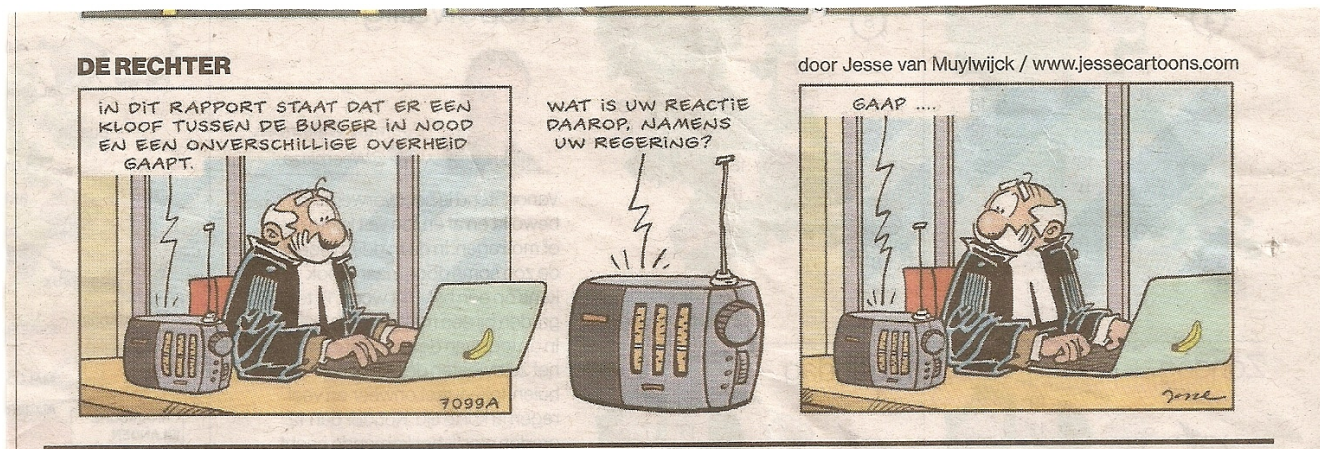
“Het is de taak van de rechter om te toetsen aan het recht. In de bestuursrechtspraak gebeurt dit niet altijd. Zo is er nog geen volledige toetsing aan rechtsbeginselen, zoals het evenredigheidsbeginsel. Ingewikkelde redeneringen over het evenredigheidsbeginsel moeten worden vervangen door een heldere lijn die uitgaat van de gebondenheid van het overheidsbestuur aan het recht, met inbegrip van rechtsbeginselen. De bestuursrechter moet de door jurisprudentie ingekaderde rechtmatigheidstoets verbreden; er moet een bredere toetsing aan het recht komen, met inbegrip van toetsing aan rechtsbeginselen. De staatscommissie roept de rechtsprekende macht op om aan die verbreding actief invulling te geven. Daar is extra reden voor, nu er een ontwikkeling in gang is gezet waarin meer aandacht is voor constitutionele toetsing, zowel door de Tweede Kamer als door de regering.”

1.8 De gebroken belofte van de rechtsstaat

“Gebroken belofte

Er is al veel gezegd over de rechtsstaat – over hoe die te vaak slecht functioneert, zeker voor mensen in een kwetsbare positie. Maar de overheid heeft tot nog toe nauwelijks naar deze woorden geluisterd, laat staan dat ze ernaar heeft gehandeld. Die gedachte bekreep de staatscommissie nadat ze stapels wetenschappelijke publicaties had gelezen, diverse onderzoeksrapporten van eerdere commissies had doorgenomen en talrijke gesprekken had gevoerd met een breed scala aan mensen; van inhoudelijke experts en ervaringsdeskundigen tot burgers die door het onrechtsstatelijke handelen van overheidsinstanties enorm in de problemen waren gekomen. De gedachte dat er ondanks alle signalen nog veel te weinig is gebeurd om de rechtsstaat te herstellen, had de staatscommissie moedeloos kunnen maken. Maar het tegendeel was het geval. Ze voelde zich juist extra uitgedaagd om het vertrouwen in de overheid en de rechtsstaat te herstellen. En ze voelde zich hierin gesterkt door haar gesprekken met burgers; door het feit dat velen van hen ondanks hun slechte ervaringen wilden meewerken aan dat herstel. Hierdoor raakte de staatscommissie nog sterker doordrongen van de noodzaak om met voorstellen te komen die structurele oplossingen kunnen bieden voor de langdurige verwaarlozing van de rechtsstaat.”

Zo groot is het probleem, ook bij de WOZ. Wat zal de reactie van de rechterlijke macht en de overheid zijn?

Ik weet uit eigen ervaring hoe intens groot de tegenkrachten vanuit de rechterlijke macht zijn, die proberen om je tot zwijgen te brengen. Ik ken mensen die daaronder bezweken zijn, mensen die alle geloof en hoop op enige verbetering in de rechterlijke macht en overheid hebben opgegeven. Ik weet, dat er ook eerlijke rechters zijn. Die rechters zijn goud waard voor de eigen organisatie. Net als de Staatscommissie rechtsstaat weet ik dat ook binnen de eigen organisatie geprobeerd wordt om tot praktische, structurele, rechtsgeldige oplossingen te komen. En net als de commissie rechtsstaat moet ik doorgaan met vechten voor de rechtsstaat, die is te belangrijk.

2 – Belasting WOZ waarde mag niet op basis van verzonnen rendement, WOZ rechters vonnissen echter stelselmatig in strijd met dit oordeel van de hoge raad. Regering en parlement kijken alleen maar passief toe, leggen formule niet vast.

Op 24 december 2021 heeft de hoge raad een negatief oordeel gegeven over de belastingheffing met betrekking tot het fictieve rendement in Box 3. Op 6 juni 2024 heeft de hoge raad dit oordeel nogmaals bevestigd naar aanleiding van reparatiewetgeving van de overheid. **Dit oordeel vermeldt 3 belangrijke criteria:**

- Het rendement mag niet verzonnen zijn
- Gerechtstatelijk verbod op discriminatie
- Eigendomsrecht (zie EVRM) mag niet geschonden worden

Rechters blijven ijzingwekkend stil. Weer die gebroken belofte van de rechtsstaat. Mijn WOZ rechtszaken gaan over de hoogte van de WOZ waarde van mijn woning. Belastingheffing vanwege eigenwoningbezit zijn onderdeel van box 1. Het rendement wordt berekend door een vast percentage te nemen van de WOZ waarde. Die uitspraak van de hoge raad geldt ook voor de WOZ waarde van mijn woning: belastingheffing in de gevallen waarin het forfaitaire rendement hoger is dan het werkelijke rendement mag niet, het mag geen verzonnen rendement zijn. De 3 genoemde criteria moeten dus volgens deze uitspraak van de hoge raad ook toegepast worden op de WOZ waarde. Dit gebeurt nu niet, zoals mijn WOZ zaken laten zien.

2.1 Criterium 1. Rendement mag niet verzonnen zijn, dit criterium wordt geschonden.

Gemeente en rechters gebruiken meerdere formules naast elkaar. Dit is om te beginnen in strijd met artikel 17 van de Wet WOZ, die spreekt van DE waarde. Om te bepalen wat die waarde is, moet er een keuze gemaakt worden tussen diverse formules en is er de eis van uniformiteit. Zoals gewoonlijk géén enkel woord hierover in mijn vonnissen, ondanks verzoeken. Zoals gebruikelijk wordt dit doodgezwegen. De zoveelste gebroken belofte van de rechtsstaat. **Er moet één enkele formule uitgekozen worden.** Dit gebeurt niet, 3 voorbeelden.

Voorbeeld 1. OrtaX en de taxatiematrix.

De gemeente en vele rechters willen enkel oordelen op grond van “aannemelijk maken dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld”. Alle argumentatie daartegen wordt meteen door het toilet gespoeld, dit is sektegedrag. Dit is niet handelen op grond van criteria van de rechtsstaat. De beloften van de rechtsstaat worden gebroken.

De waarde wordt tegelijkertijd via **twee** formules berekend. OrtaX, de formule waarmee de WOZ waarde wordt berekend en de taxatiematrix, de formule waarmee rechters de WOZ waarde willen controleren. Argumenten pro en contra een bepaalde formule laat ik hier verder even buiten beschouwing.

Ik wil me hier concentreren op de uitspraken van de hoge raad over box 3. **De hoogte van de belasting (bijvoorbeeld box 1) voor een bezitter van een eigen woning is afhankelijk of OrtaX of een taxatiematrix uiteindelijk is gebruikt voor (de berekening van) de WOZ waarde van de eigen woning.**

Als rechters de waarde van een woning willen controleren door te oordelen of aannemelijk is gemaakt dat de waarde niet te hoog is vastgesteld, willen zij uitgaan van een voorgelegde taxatiematrix. Zij kiezen meteen vanuit hun gevoel voor de waardeberekening met een taxatiematrix en verwerpen gevoelsmatig OrtaX.

Wiskundige argumentatie negeren, totale desinteresse in de WOZ berekening van OrtaX, geen feitenonderzoek naar argumenten tegen een taxatiematrix, elke verdere tegenargumentatie meteen verder negeren als zij voelen dat de taxatiematrix van de gemeente goed is. Hun oordeel staat bij voorbaat vast. Het gaat bij hen ook niet om basisbeginselen van de rechtsstaat, Opnieuw die gebroken belofte van de rechtsstaat

Voorbeeld 1, geval 1. Soms stellen rechters de waarde vast op een lagere waarde op grond van hun oordeel. Dan wordt in principe de waarde gebruikt die komt uit een taxatiematrix en wordt de waarde uit OrtaX verworpen en is er dus in dat geval sprake geweest van een verzonnen rendement

Volgens deze denkwijze is dus **overall**, bij elke WOZ waarde waar de waarde uit OrtaX hoger is dan een dergelijke taxatiematrix, sprake van een **verzonnen** rendement. En is de via OrtaX vastgestelde waarde dus in strijd met het oordeel van de hoge raad over box 3.

In al die gevallen had de WOZ waarde dus vastgesteld moeten worden met een taxatiematrix.

Voorbeeld 1, geval 2. Soms handhaven zulke rechters de waarde op de eerder vastgestelde waarde uit OrtaX op basis van een hogere waarde uit de taxatiematrix van de gemeente. Maar ook dan gaat het overall fout waar de waarde uit OrtaX lager is dan een dergelijke taxatiematrix, zoals rechters meenden in mijn rechtszaken.

Als de rechter de WOZ waarde vaststelt op de waarde uit OrtaX betekent dit, dat de waarde van de taxatiematrix te hoog is vastgesteld. En dan is er sprake van een **verzonnen** rendement bij de taxatiematrix. Op grond van het oordeel van de hoge raad had de waarde nooit berekend mogen worden met een dergelijke taxatiematrix, die zowel deze rechters als de heffingsambtenaar wel beter vinden dan OrtaX.

Let wel: Alleen bij de rechter benadrukt de heffingsambtenaar dat de berekening van de taxatiematrix beter is dan OrtaX, maar de WOZ waarde wordt toch iedere keer berekend met OrtaX.

In al die gevallen had de WOZ waarde dus vastgesteld moeten worden met OrtaX

Dit soort idioterie krijg je dus als je de met de ene formule berekende WOZ waarde wil “controleren” met een met een andere (slechtere) formule berekende waarde. Zonder je ook maar in de verste verte te willen bekommeren om de berekening van de WOZ waarde. Nogmaals burgers controleren wat zij betalen bij supermarkt AH ook niet met een bonnetje van supermarkt Plus. Stel deze controle eens voor bij uw vrienden en familie en zie hun reactie!

Net als destijds bij het vrouwenkiesrecht moet de rechterlijke macht toch ooit eens gaan inzien, dat deze methode van controleren volledig fout is. En dan heb ik het niet eens over al die door mij en anderen opgevoerde argumentatie tegen de taxatiematrix.

Voorbeeld 2. Modelwaarde uit OrtaX en de handmatig aangepaste waarde uit OrtaX.

Weer hetzelfde verhaal. Ik constateer, dat de gemeente de WOZ waarde wil vaststellen met hulp van OrtaX. De gemeente staat dan voor de keus of de modelwaarde uit OrtaX dan handmatig moet worden aangepast of niet. Volgens de gemeente zijn hiertoe geen richtlijnen vastgesteld. Toch is dit zo belangrijk en moet dit op grond van dit vonnis van de hoge raad.

De hoogte van de belasting (bijvoorbeeld box 1) voor een bezitter van een eigen woning is afhankelijk of de WOZ waarde gelijk is gemaakt aan de modelwaarde uit OrtaX of handmatig is aangepast.

Volgens de hoge raad mag geen sprake zijn van verzonnen rendement. De overheid mag dus niet naar willekeur soms de modelwaarde uit OrtaX handmatig aanpassen en soms niet. Ik neem een geval uit de praktijk.

In dezelfde straat is dicht bij de woning recent een vergelijkbare woning verkocht en de gemeente past de modelwaarde aan van de woning. Dwz. de gemeente verkleint het verschil tussen modelwaarde en de koopsom van de woning op basis van het beoordelingsprotocol woningen van de Waarderingskamer.

De Waarderingskamer wil die verschillen binnen door haar eenzijdig gespecificeerde grenzen hebben om daarmee kunstmatig te kunnen voldoen aan de standaard “Standard on ratio studies” van de IAAO.

Voorbeeld 2, geval 1. De geïndexeerde verkoopprijs van die recent verkochte vergelijkbare woning is lager dan de modelwaarde uit OrtaX voor die verkochte woning. De gemeente verlaagt dan de WOZ waarde van de woning.

Uitgaande van deze handelswijze is dus bij de modelwaarde uit OrtaX sprake van een verzonnen rendement.

In al deze gevallen behoort de WOZ waarde dus handmatig aangepast te worden.

Voorbeeld 2, geval 2. De geïndexeerde verkoopprijs van die recent verkochte vergelijkbare woning is hoger dan de modelwaarde uit OrtaX voor die verkochte woning. De gemeente verhoogt dan de WOZ waarde van de woning.

Dat is bij mij gebeurd voor 2017. Na bezwaar werd mijn WOZ waarde gelijk gesteld aan de modelwaarde met als argument de wens van de Waarderingskamer het aantal handmatige aanpassingen te verminderen.

Hiervan uitgaande is dus bij een handmatige aanpassing sprake van een verzonnen rendement.

Dus in dit geval behoort de WOZ waarde modelmatig bepaald te worden.

Dit soort onzin ontstaat als men geen keuze wil maken tussen beide formules.

Ook dit voorbeeld toont aan, hoe belangrijk het is te kiezen voor een bepaalde formule. Ik bepleit dat de keuze om een bepaalde formule te gebruiken, gebaseerd is op criteria, die de overheid zelf heeft opgesteld en meedeelt aan burgers. In dit geval moet het gaan om een zo nauwkeurig mogelijke schatting, zie taxatieverslag.

Ik heb verzoeken over een uitspraak voorgelegd aan de rechter. Zoals vaker zweeg de rechter als het graf.

- Geen oordeel over criteria over het al dan niet handmatig aanpassen van de modelwaarde van mijn woning.
- Geen oordeel of de overheid gehouden is aan wat zij zelf stelt op het taxatieverslag
- Geen feitenonderzoek maar verdraaiingen van feiten

Dit is het zoveelste voorbeeld van een rechter die alleen kijkt naar wat hijzelf wenst te zien.

Zulke rechters interesseren zich niet voor de problemen die zo ontstaan. De burger die recht zoekt, kan stikken.

De gebroken belofte van de rechtsstaat.

Voor 2017 gold dat zowel de in bezwaar vastgestelde modelwaarde uit OrtaX als de oorspronkelijk vastgestelde handmatig aangepaste waarde lager waren dan de waarde uit de door de heffingsambtenaar ingediende taxatiematrix. Het criterium “aannemelijk gemaakt dat de waarde niet te hoog is vastgesteld” gold voor beiden. Dit kon dus niet gebruikt worden voor een keuze tussen deze twee mogelijke waarden.

Hoe dan ook er zal een keuze gemaakt moeten worden. Er moet scherp gedefinieerd worden wanneer de modelwaarde uit OrtaX handmatig aangepast mag/moet worden.

Voorbeeld 3. Een oordeel “in goede justitie”.

Rechters gebruiken geen vaste beoordelingscriteria voor de taxatiematrix. Bovendien hangt het ook af van wat hen wordt voorgelegd door (al dan niet deskundige) belanghebbenden. Daarnaast is de waarde uit de taxatiematrix te “beïnvloeden”. Verder weet de rechter het ook soms niet, en stelt dan maar een waarde op gevoel vast (“in goede justitie”).

Het is duidelijk dat een bepaalde zaak kan leiden tot totaal verschillende oordelen, verschillende hoogten van de WOZ waarde, afhankelijk van de rechter op dat moment. Maar dat betekent, dat rechters zo rendementen kunnen verzinnen. Dit is in strijd met wat de burger wordt voorgehouden: rechtsgelijkheid, rechtszekerheid en rechtseenheid. Dus ook hier blijkt weer te gelden: De gebroken belofte van de rechtsstaat.

2.2 Criterium 2. Verbod op discriminatie, dit criterium wordt geschonden.

Voorbeeld 1. Mijn rechtszaak van 2017.

Voorbeeld 1, geval 1. De oorspronkelijke waarde was handmatig vastgesteld. Als ik geen bezwaar had gemaakt, was de WOZ waarde definitief handmatig vastgesteld.

Voorbeeld 1, geval 2. Na bezwaar werd de waarde vastgesteld op de modelwaarde. Als ik geen beroep had aangetekend, was de WOZ waarde definitief vastgesteld op de modelwaarde.

Voorbeeld 1, geval 3. Na de rechtsgang is de WOZ waarde door de rechter definitief vastgesteld op de waarde, die de heffingsambtenaar na bezwaar had vastgesteld. Was de waarde iets hoger of lager geweest, dan had de rechter dit ook goedgekeurd. De enige maatstaf was dat die waarde niet hoger mocht zijn dan de waarde uit de taxatiematrix van de gemeente.

Dus ook de oorspronkelijke handmatig aangepaste waarde zou zijn goedgekeurd. Waarom is dan de waarde nog aangepast, als de oorspronkelijke waarde klaarblijkelijk al niet te hoog was vastgesteld?

Deze vraag is ook gesteld in de annotatie bij het vonnis.

Conclusie: De WOZ waarde hing dus van het toeval af. De burger wordt in gelijke omstandigheden niet gelijk behandeld. Het gaat steeds om de waarde van dezelfde woning op dezelfde waardepeildatum op grond van artikel 17 van de Wet WOZ. Maar die waarde blijkt te veranderen, afhankelijk in welke fase de burger zit. Dit is discriminatie en dit mag niet. Ook niet van de hoge raad.

In welke fase je ook bent, de WOZ waarde moet vastgesteld worden volgens dezelfde formule. Dit staat ook nota bene in de Wet WOZ zelf, de vereiste uniformiteit.

Voorbeeld 2. De WOZ waarde wordt soms handmatig aangepast. Hiertoe zijn geen richtlijnen vastgesteld. Dat betekent dat niet de garantie kan worden gegeven, dat verschillende burgers in dezelfde omstandigheden, gelijk worden behandeld.

Ook daarom is een duidelijke uitspraak van de regering en parlement welke formule gebruikt moet worden zo belangrijk. Anders moet de rechter dit doen.

De opvatting van bijvoorbeeld ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.6 dat niet de door de heffingsambtenaar gehanteerde formule ter toetsing voorligt, is in strijd met dit vonnis van de hoge raad. **Het gaat om de formule.** Omdat de hoogte en daarmee het rendement daar van af hangt. Zolang de rechter elke waarde niet hoger dan de waarde uit de taxatiematrix **automatisch** goedkeurt, varieert het rendement en is niet te zeggen welk rendement verzonnen is. Zolang de rechter weigert over de formule een duidelijke uitspraak te doen, mag de overheid naar willekeur iets kiezen. Maar dan is er geen enkele zekerheid, dat het rendement niet verzonnen is.

De uitleg van de Rechtspraak betreffende de ruime interpretatievrijheid, die de belastingdienst zou toekomen is niet meer van toepassing voor het fictieve rendement, dat de overheid (belastingdienst, gemeente) toepast.

De rechter stelt dat de beantwoording van de vraag of de heffingsambtenaar aan deze bewijslast heeft voldaan, afhangt van wat door belanghebbende is aangevoerd. Ook dit zijn maar woorden, telkens gebeurt dit niet.

Pas na meer dan 20 jaar heeft de hoge raad dit vonnis gedaan. Dit toont aan hoe lang een rechtzoekende **moet** doorgaan, ook bij de WOZ. De rechterlijke macht treuzelt zo lang over het nemen van dergelijke beslissingen.

3 – Vergelijking twee waardeberekeningen, OrtaX en de taxatiematrix.

3.1 Vergelijking berekeningsmethode OrtaX en de taxatiematrix.

De ene waarde (taxatiematrix) wordt gebruikt om de andere waarde (WOZ waarde) te controleren.

Als de $WOZ \leq$ waarde taxatiematrix gemeente, is volgens die groep WOZ rechters “aannemelijk gemaakt” dat de WOZ waarde niet te hoog is.

Er blijken dus **twee verschillende taxateurs** van **dezelfde** gemeente te zijn, die op verschillende manieren taxeren. Welke waarde is de waarde zoals bedoeld in art. 17 van de Wet WOZ? Welke manier van taxeren moet dan worden gebruikt? De rechterlijke macht loopt met een grote boog om deze fundamentele vraag heen en beoordeelt slechts de ene waarde (WOZ) met behulp van die andere waarde (taxatiematrix). De WOZ waarde wordt door de gemeente vastgesteld met de ene waarderingsmethode, maar dus vaak door de rechter gecontroleerd met de tweede waarderingsmethode van de gemeente. Hieronder worden beide berekeningen door de gemeente met elkaar vergeleken:

	<u>Eerste berekeningsmethode (OrtaX)</u>	<u>Tweede berekeningsmethode (taxatiematrix)</u>
Taxateur gem. Input	Taxateur 1, die WOZ beschikking vaststelt	Taxateur 2, die de taxatiematrix opstelt
Grondstaffel	Taxateur 1, volgens WOZ beschikking.	Taxateur 2, niet volgens WOZ beschikking
Inhoudsstaffel	Volgens OrtaX	Volgens OrtaX (ongeveer)
Indexering	Volgens OrtaX	Volgens taxateur 2, niet volgens OrtaX.
Kengetallen	Volgens OrtaX, vanaf overdrachtsdatum	Van OrtaX, vanaf overdrachtsdatum, toegepast vanaf datum koopcontract
Uitkomst	Allemaal afgeleid van verkoopcijfers	Alleen prijs/m ³ is afgeleid van verkoopcijfers
Transactieruis	Slechts één uitkomst mogelijk	De "overige" kengetallen zijn niet onderbouwd
Legitimiteit	Wordt rekening mee gehouden	Uitkomst afhankelijk van keuze van andere kengetallen en keuze vergelijkingspanden
Taxatiematrix	Voldoet aan Uitv. Regeling, lid 4, lid 1a	Wordt geen rekening mee gehouden
Gebruikt bij	Wordt niet gemaakt in bezwaarfase	Voldoet niet aan Uitv. Regeling, lid 4, lid 1a
Wanneer?	Wordt pas bij rechter opgesteld/vrijgegeven	Onderbouwing in beroep bij de rechter
Toezicht	Onderbouwing in de bezwaarfase	Berekening pas bij de rechter
Taxatie	Berekening bij vaststelling WOZ waarde	Geen toezicht door toezichthouder WOZ
Statistiek	Wel toezicht door Waarderingskamer	Klassieke niet wiskundig/statistische taxatie
Deskundig?	Modelmatige taxatie statistische grondslag	In strijd met de statistiek, onbetrouwbaar
Informatie	Volgens de statistiek, betrouwbaar	Rechter motiveert met wiskundige onzin
Referenties.	Geen noodzaak tot wiskundige onzin	In strijd met gegeven overheidsinformatie
Vergelijking	Volgens gegeven overheidsinformatie	Zo weinig mogelijk referentiewoningen.
Aantal ref.	Zoveel mogelijk verkochte woningen	Niet systematisch
Selectie	Systematisch	Slechts de “meest vergelijkbare”, vaak 3, 4, soms zelfs maar 1
Oordeel 1	Alle verkochte woningen	Handmatig selectie, afhankelijk van taxateur
Oordeel 2	De selectie staat 100% vast	Wiskundige: Deze berekening is slechter
Controle	Wiskundige: Deze berekening is beter	Heffingsambtenaar: berekening is beter
Vaste criteria	Heffingsambtenaar: berekening is slechter	Dit is onderdeel rechtsstrijd bij de rechter
Noodzakelijk	De rechter controleert de WOZ niet	Oordeelt zonder vaste inhoudelijke criteria
Extra kosten	Ja	Nee, alleen voor het aannemelijk maken
	Ja, voor de WOZ beschikking	Alleen als rechter aannemelijk wil maken
	Niet voor een correcte WOZ beschikking	

Als de rechter het zou willen, kan in plaats van de taxatiematrix het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX gebruikt worden.

Bovendien mag de heffingsambtenaar volgens vaste jurisprudentie in iedere fase van het geding met andere vergelijkingsobjecten, kengetallen en kenmerken komen. Hierbij worden geen vaste criteria gebruikt. Een taxatiematrix wordt niet gemaakt in de bezwaarfase, ondanks dat volgens een goede procesorde feitenverzameling en waarheidsvinding in de bezwaarfase dient plaats te vinden en de gemeente daar tot het eind van het belastingjaar daar ruim de tijd voor heeft gekregen van de wetgever. Mijn ervaring bij de rechter is, dat op het taxatieverslag van de heffingsambtenaar informatie staat die de heffingsambtenaar niet hoeft aan te tonen bij de rechter. Wie stelt, die bewijst geldt voor dit soort rechters niet in de WOZ rechtspraak. Evenmin gelden het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Aantal en selectie van gebruikte vergelijkbare verkochte woningen staat niet vast maar varieert.

Nu wordt een bepaalde vergelijkbare verkochte woning wel of niet meegenomen op volslagen duistere gronden. Zie mijn beroep en hoger beroep enz. Dit is in strijd met de eis van uniformiteit van de Wet WOZ.

Ik geef een paar extra voorbeelden:

- 1 – Het aantal referentiewoningen op een taxatiematrix van de gemeente varieert per jaar, meestal 3, soms 4 of 5. Dit klopt niet. Dan behoren elk jaar minstens 5 referentiewoningen gebruikt te worden. En waarom dan niet 6? Het waardevergelijkingsrapport dat ir. G. Groen in Apeldoorn krijgt, gebruikt er 10.
- 2 – Bepaalde referentiewoningen worden soms wel gebruikt, soms niet. Overal behoren gewoon zo veel mogelijk woningen te worden gebruikt.
- 3 – Elke woning van het eigen taxatieverslag van de gemeente behoort altijd meegenomen te worden. Ook dit gebeurt soms niet.
- 4 – Als de rechter oordeelt, dat sommige woningen verworpen moeten worden, dan behoren zij ook niet op een taxatieverslag vermeld te worden. De WOZ waarde van mijn woning is dan ook onjuist vastgesteld. Het mag absoluut **NOOIT** zo zijn dat in OrtaX een andere datum wordt opgeslagen en gebruikt van een verkochte vergelijkbare woning dan in een taxatiematrix, zoals nu wel gebeurt.
- 5 – Door een verkeerde interpretatie van het “Oostflakkee-arrest” zijn mijn ingebrachte woningen ten onrechte niet in beschouwing genomen. In een rechtsstaat had dit wel moeten. Nu zijn in beroep mijn ingebrachte referentiewoningen automatisch weggelaten omdat de rechter de taxatiematrix van de gemeente al meteen goed vond, nog voordat ik mijn argumentatie daartegen kon inbrengen/toelichten. ECLI:NL:HR:2023:332, stelt dat alle vergelijkbare woningen meegenomen moeten worden, ook die ingebracht door belanghebbende.

Dit zijn maar een paar voorbeelden. Zoveel mogelijk woningen behoren te worden meegenomen.

Rechters behoren eindelijk **het “Oostflakkee-arrest” wel correct te gaan toepassen.**

3.2 Een concreet voorbeeld, mijn rechtszaak van 2017, ECLI:NL:GHSHE:2022:2008.

De algemene formule is: WOZ waarde = waarde bijgebouwen + waarde perceel + waarde hoofdgebouw.

De 2 taxateurs van de gemeente kwamen tot verschillende waarden van mijn woning voor dezelfde peildatum.

Perceel per m2. Taxateur 1 rekent 284 ($156200=550*284$), taxateur 2 rekent 283,55 ($155952=550*283,55$).

Woningdeel per m3. Taxateur 1 rekent 432 ($164592=381*432$), taxateur 2 rekent 461,83 ($175957=381*461,83$).

	Taxateur 1 (OrtaX)	Taxateur 2 (Taxatiematrix)
Bijgebouwen (garage en dakkapellen)	15618	14200
Perceel (550 m2)	156200	155952
Woningdeel (381 m3)	164592	175957
	----- +	----- +
Waarde woning	336410	346109
Afgerond	336000	346000

Taxateur 2 (taxatiematrix) gebruikt dus **wel** de grondstaffel uit OrtaX, net als zijn collega taxateur 1 (OrtaX).

Maar vertrouwt dus **niet** het woningdeel uit dat zelfde OrtaX, heel apart.

Taxateur 2 kiest op eigen gevoel 3 referentie woningen, bepaalt de waarde per m3 van elk van deze 3 woningen, En gebruikt deze 3 waarden om de waarde van 461,83 te bepalen.

Alleen al met een **andere** keuze van 1 van deze 3 referentie woningen **verandert** de waarde.

Terwijl alle kenmerken van de 2 andere referentiewoningen dezelfde blijven, verandert het cruciale kenmerk van de waarde per m2 van de te taxeren woning. Zo wordt dus dit kenmerk van de te taxeren woning “vergeleken” met die kenmerken van alle referentiewoningen. Vergelijking met 3 referentiewoningen levert dus een onbetrouwbare waarde op.

Bij OrtaX ligt dat anders. **Die waarde ligt vast** en verandert niet, welke referentie woning men ook kiest.

Men kan een bepaalde referentie woning kiezen. Op het waardevergelijkingsrapport staat dan de prijs per m3 woningdeel van die gekozen referentie woning. Stel bijvoorbeeld dat dit 536 is. Dan ziet men op dit

waardevergelijkingsrapport dat de correctiefactor 1,24 is. ($536/432= 1,24$). Verder is te zien hoe die 1,24 is

berekend, op basis van alle genoemde correctiefactoren op het waardevergelijkingsrapport. Zoals grootte woningdeel, bouwjaar, KOUDV-L, buurt, individuele overrule. En als men 80 woningen wil hebben zoals in ECLI:NL:RBOBR:2022:482, dan kan dat. De waarde van mijn woning uit OrtaX ligt vast en verandert niet.

Het waardevergelijkingsrapport kan ook vergelijken met WOZ waarden van onverkochte woningen naar eigen keuze van belanghebbende.

4 – De praktijk in de gemeente, jaarlijkse gang van zaken bij de rechter.

4.1 Toetsen met taxatiematrix kost de gemeenschap nodeloos veel geld en creëert een rechtsstrijd.

Dit ingebrachte argument wordt standaard verzwegen, net alsof dit argument niet is ingebracht. Het gaat immers alleen om de taxatiematrix van de gemeente, ongeacht de kosten. In een van mijn WOZ zaken heb ik met nadruk gevraagd om dit aspect mee te nemen. Zoals helaas te verwachten was, heeft de rechter dit verzoek verzwegen. Verder creëert de rechter bewust een rechtsstrijd. Bij de toetsingsmethode die ik bepleit, is dit niet nodig. Een taxatiematrix wordt pas bij de rechter inzet van de rechtsstrijd, maar die rechter wil beslist die taxatiematrix. Door het verplicht te houden om een taxatiematrix in te dienen bij de rechter, worden de kosten omhoog gejaagd. Vaak kan een burger niet zonder de hulp van een NCNP (No-cure-no-pay) bureau. De rechter raadt dit ook aan²⁰. Belanghebbende kan gebruik maken van een gespecialiseerd bureau, dat op no-cure-no-pay-basis WOZ zaken behandelt, blijkbaar is toetsen met een taxatiematrix zo moeilijk. Hier maken beide partijen de waarde aannemelijk. Wat moet je dan kiezen? Ik bepleit een eenvoudiger controle van de WOZ waarde door de rechter. Zonder dat een taxatiematrix nodig is. Zoiets als een supermarktbonnetje.

4.2 Elk jaar krijgt de rechter een andere berekening (taxatiematrix). De rechter verwerpt de WOZ waarde berekening, maar niet de WOZ waarde van die “foute” berekening.

Het blijkt in mijn zaken, dat de rechter standaard, elk jaar een andere berekening (taxatiematrix) van de waarde krijgt met een hogere waarde als resultaat. En dan meteen de input van taxateur (WOZ waarde) verwerpt ten gunste van taxateur (taxatiematrix). De waarde van de taxatiematrix zou conform de wet WOZ bepaald zijn en dus de rechtmatige waarde zijn. Dat betekent niets anders dan dat de andere (lagere) beschikte WOZ waarde niet conform de wet WOZ bepaald is en dus onrechtmatig is en alleen al daardoor in strijd met art. 1 EP EVRM is, zie r.o. 3.4.2 en 3.4.4 in ECLI:NL:HR:2010:BL1943

De rechter kijkt alleen maar naar de input van de taxateur (taxatiematrix) niet naar de oorspronkelijke kenmerken. Alleen maar naar wat de heffingsambtenaar nu, voor de rechter inbrengt. De gemeente mag namelijk in elke fase een totaal nieuwe inbreng geven en dat doet de gemeente standaard elk jaar. Dit mag, zie hieronder het jaarlijkse jojoën tussen kenmerken van taxateur (WOZ) en taxateur (taxatiematrix). De rechter kijkt niet naar de reden van wijziging standpunt heffingsambtenaar. Dus “fout” berekend WOZ waarden worden wel goedgekeurd.

Het is een krankzinnige situatie. Zolang WOZ waarde $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente keuren zulke rechters het jojoën en de vastgestelde WOZ waarde goed, terwijl zij de input en gebruikte berekening van die vastgestelde WOZ waarde afkeuren. Ook hier is een finaal oordeel van de hoge raad dringend nodig.

4.3 Jaarlijks jojoën tussen kenmerken taxateur (WOZ) en taxateur (taxatiematrix).

Hoe de toetsingsmethode van het aannemelijk maken werkt in de praktijk, laten mijn WOZ zaken zien. Het blijkt, dat de gemeente en ik elk jaar geen geschil hebben over de door de gemeente vastgestelde primaire kenmerken (bijvoorbeeld kavel oppervlakte) en secundaire kenmerken (bijvoorbeeld kwaliteit, onderhoud) van de WOZ beschikking. Zoals vastgesteld door de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente.

Maar bij de rechter komt de gemeente elk jaar weer met die andere primaire en secundaire kenmerken van die andere taxateur, de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente. En bij de rechter verwerpt de gemeente elk jaar weer de primaire en secundaire kenmerken van de eigen taxateur (WOZ waarde) van de gemeente, die eerder de WOZ waarde heeft vastgesteld voor de WOZ beschikking. Bij de rechter ontstaan dus elk jaar geschillen over de kenmerken, die er eerder niet waren. Geschillen die vervolgens elk jaar weer volledig genegeerd worden door de rechter van dienst. Het is heel belangrijk te realiseren dat de rechter elk jaar automatisch de gemeente volgt. Het jaar daarop gebruikt de gemeente weer die andere kenmerken van de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente. Kenmerken, die de gemeente en de rechter juist verwierpen bij de rechter van het vorige jaar. Elk jaar opnieuw.

²⁰ECLI:NL:GHARL:2018:3141.

4.4 Bij de rechter ontstaat een geschil over kenmerken, daar is de beroepsfase niet voor bedoeld. Bovendien zijn de kenmerken van beide taxateurs van de gemeente niet te vergelijken met elkaar.

De beroepsfase is niet bedoeld om dan pas andere woningkenmerken in te brengen.

In de bezwaarfase heeft de gemeente opnieuw de woningkenmerken nagekeken en zonodig aangepast. Iedereen kan fouten maken, ook het bestuursorgaan in de bezwaarfase. Maar in een rechtsstaat hoort het echt een uitzondering te zijn, dat het bestuursorgaan afwijkt van de in bezwaar vastgestelde woningkenmerken. Eventuele afwijkingen moeten voorgelegd worden aan de rechter, zodat de rechter hierover een beslissing kan nemen. De beroepsfase is **niet** bedoeld om **consequent andere** woningkenmerken in te brengen.

Dit geschil over de kenmerken is alleen ontstaan doordat de gemeente de onderbouwing van de WOZ waarde bij de rechter niet in handen heeft willen geven van de taxateur die de WOZ waarde heeft vastgesteld. Dit is zonde van het geld, onlogisch en raar. Als ik vragen heb over een bonnetje van een supermarkt wordt ik toch ook niet naar een andere supermarkt verwezen. Bovendien heb ik keuzevrijheid om een supermarkt te kiezen. Ik ben nu een gevangene van een bepaalde monopolist. Als de overheid (taxateur 1 (WOZ waarde)) KOUDV-L factoren heeft vastgesteld, moet deze taxateur deze factoren kunnen verdedigen bij de rechter o.a. met de resultaten van zijn marktanalyse. Niet andere KOUDV-L factoren van een andere taxateur (taxateur 2 (taxatiematrix)), die zijn eigen, andere KOUDV-L factoren vaststelt. Dit wijst op een wantrouwen van de gemeente tegen de eigen taxateur 1 (WOZ waarde).

Bovendien zijn de kenmerken van beide taxateurs van de gemeente niet te vergelijken met elkaar.

Eerder is voor de rechter de vraag al gesteld hoe de codering van taxateur 2 (taxatiematrix), variërend van 1–10 vergeleken moet worden met die van taxateur 1 (WOZ waarde), die OrtaX gebruikt.

Stel dat de rechter de input verwerpt van taxateur 1 (WOZ waarde) en de input van taxateur 2 (taxatiematrix) steunt. Dan moet dit wel in OrtaX geplaatst (kunnen) worden door taxateur 1 (WOZ waarde). Wat is code 6 (redelijk) van taxateur 2 (taxatiematrix)? Is dit gelijk aan code 3 (normaal) van taxateur 1 (WOZ waarde)? De gemeente wil dit niet bekend maken. Moet de rechter dan maar raden en een beslissing nemen “in goede justitie”? De grondwet en de Wet WOZ spreken nergens van “in goede justitie”.

4.5 Waarde taxatiematrix blijkt steeds hoger dan WOZ waarde.

Bij de rechter blijkt voor mijn woning de waarde uit de taxatiematrix van de gemeente elk jaar hoger dan de WOZ waarde. Die taxatiematrix wordt pas bij de rechter gemaakt door de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente, met zijn kenmerken die afwijken van de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente die een andere waarderingsmethode gebruikt, OrtaX. Het verhaal wordt eentonig. Ook dit feit wordt steeds consequent verzwegen in al mijn vonnissen. Natuurlijk gaat het niet om feiten, maar alleen om wat de rechter zelf denkt. Feiten moeten daaraan worden aangepast, net als in Rusland. Onderzoek van feiten zijn slechts woorden.

Uitgaande van “aannemelijk maken” en de door de gemeente bij de rechter ingediende taxatiematrix is dus klaarblijkelijk elk jaar de WOZ waarde voor mijn woning te laag vastgesteld. Ondanks de controle van de Waarderingskamer. Die controleert namelijk alleen de vastgestelde WOZ waardes bij de vaststelling van WOZ waarden. Niet wat er bij de rechtbank gebeurt. Dat is een heel andere wereld, die buiten het toezicht valt van de door regering en parlement aangestelde officiële toezichthouder van de Wet WOZ. Zie de Wet WOZ.

Toch blijft de gemeente consequent elk jaar een lagere WOZ waarde vaststellen met een waarderingsstelsel, dat de gemeente alleen bij de rechter als een slechter stelsel aanduiden. Dit is niet uit te leggen aan een burger, die eindelijk bij de rechter definitief wil weten met welk stelsel en met welke kenmerken de WOZ waarde moet worden vastgesteld. Zowel voor zijn woning en alle vergelijkbare woningen, verkocht en niet verkocht. Het lijkt alsof belanghebbende beter niet naar de rechter zou moeten gaan. Immers kijk maar, het is aannemelijk dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld. Nogmaals mijn belang is niet een zo laag mogelijke waarde, maar een correcte uniforme taxatie, niet in strijd met de wet, wiskunde/statistiek en informatie van de overheid.

4.6 Voor 2017 gaf het aannemelijk maken geen uitsluitel over de juiste WOZ waarde.

In tegenstelling tot mijn toetsingsmethode (de modelwaarde uit OrtaX), geeft de toetsingsmethode van het aannemelijk maken juist geen uitsluitel. Voor 2017 waren zowel de handmatig aangepaste waarde bij de WOZ beschikking $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente als de modelwaarde na bezwaar $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente. Dat betekent dat of de gemeente nu de WOZ waarde handmatig aanpast of niet (modelwaarde), dit voor 2017 bij de rechter niet uitmaakt. De rechter keurt elke waarde goed zolang deze waarde $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente. De gemeente mag elke waarde vaststellen zolang deze waarde $\leq$ waarde taxatiematrix. In bezwaar heeft de gemeente een andere redenering gevolgd om te beslissen dat de WOZ waarde gelijk moest worden aan de modelwaarde en niet de handmatig aangepaste waarde.

Het mechanisme van aannemelijk maken kan dus bij de rechter niet helpen bij het maken van een dergelijke beslissing. Toch hebben zowel gemeente als rechter in de beroepsfase alleen willen toetsen met het aannemelijk maken met een onbetrouwbare taxatiematrix. Terwijl mijn toetsingsmethode meteen leidt tot de conclusie dat de WOZ waarde juist was vastgesteld. Maar die toetsingsmethode lijkt wel besmet. Hoe krom kan de rechter het maken!

4.7 Voor 2017 was de waarde taxatiematrix in feite juist lager dan de WOZ waarde.

Maar dat werd niet erkend door de rechter. Die taxatiematrix was “niet inzichtelijk”.

Voor 2017 heb ik aangetoond dat de waarde van die taxatiematrix juist lager bleek te zijn dan de WOZ waarde, Wanneer die taxatiematrix zou worden gevuld met de secundaire kenmerken van die andere taxateur van de gemeente, de taxateur (WOZ waarde). En die taxatiematrix heb ik ingediend bij de rechter. Maar mijn taxatiematrix was volgens deze rechter “niet inzichtelijk” en is afgewezen, terwijl mijn taxatiematrix wel inzichtelijk was voor de heffingsambtenaar. Mijn taxatiematrix was gebaseerd op gegevens in de bezwaarfase verstrekt door de gemeente (taxatieverslag, taxatiekaart, waardevergelijkingsrapport, waardeverloop, grondstaffel), die ook aan de rechtbank gezonden zijn. Daarmee was mijn taxatiematrix meer inzichtelijk dan die van de taxateur van de gemeente, omdat die gebruik maakte van gegevens, zoals prijzen bijgebouwen, inhoudstaffel, correctiepercentages, waarvan niet duidelijk, waar die vandaan komen.

Het lijkt alsof een toneelstukje wordt opgevoerd. De gemeente wil voor de rechter graag een taxatiematrix laten zien waarvan de waarde hoger is dan de WOZ waarde. En dat lukt niet met de cijfers van de taxateur (WOZ waarde) maar gelukkig wel met die andere taxateur, de taxateur (taxatiematrix) die andere cijfers hanteert, die “keurig” ieder jaar uitkomt op een hogere WOZ waarde.

4.8 Na 2017 kwam een andere reden uit waarom die taxatiematrix “niet inzichtelijk” was. De rechter gaat zonder nadenken meteen uit van de cijfers van de taxatiematrix en verwerpt die van OrtaX.

Hoe schimmig het aannemelijk maken gaat, blijkt ook uit de moeite, die het kost om de werkelijkheid te achterhalen. Pas na 2017 blijkt dat rechters zo opgaan in het aannemelijk maken, dat zij alleen kijken naar de taxatiematrix en de cijfers, die daarin staan. Dit zijn immers de cijfers, die de gemeente presenteert in beroep en dat is de wereld waarin zij leven. De hoogte van WOZ waarde is voor hen alleen van belang bij het aannemelijk maken, niet de cijfers en de formules die gevolgd zijn uit de door de Waarderingskamer gecontroleerde marktanalyse en vervolgens gebruikt zijn bij het uitrekenen van de WOZ waarde. Het is voor hen volslagen irrelevant hoe die WOZ waarde tot stand is gekomen. Dit betekent ook, dat dit soort rechters niet geïnteresseerd zijn in de cijfers van de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente. En waar die cijfers precies verschillen van die niet door de Waarderingskamer gecontroleerde cijfers van de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente. Vragen/geschillen daarover zijn ook niet relevant voor hen. Zij gaan namelijk meteen uit van de nieuwe niet gecontroleerde cijfers van de gemeente die bij de rechter gepresenteerd worden en verwerpen dus automatisch de oude wel gecontroleerde cijfers die gebruikt zijn bij het uitrekenen van de WOZ waarde. Daarmee is ook duidelijk geworden waarom mijn taxatiematrix in 2017 “niet inzichtelijk” was. Hij was immers gevuld met “oude cijfers” van de gemeente. En dat kon natuurlijk niet in hun wereldbeeld.

4.9 De officiële kwaliteitseis wordt sluw iedere keer weggemoffeld. Wat wordt verzwegen, “bestaat” niet. De annotatie bij het hoger beroep van 2017.

Artikel 17 van de Wet WOZ en de kwaliteitseis.

Ook dit ingebrachte argument wordt steeds heel geraffineerd verzwegen in al mijn vonnissen.

In artikel 17 van de Wet WOZ wordt gesproken van de waarde die aan de onroerende zaak dient te worden toegekend. Deze waarde moet geschat worden. Op het taxatieverslag staat de kwaliteitseis dat de WOZ waarde zo nauwkeurig mogelijk moet worden geschat. Voor verzoeken hierover zie de volgende bladzijden bij wiskunde en statistiek. Door gebrek aan kennis van de wiskunde/statistiek hebben deze rechters geen idee wat dat betekent. Het gaat hen niet om een zo nauwkeurig mogelijke schatting van de waarde. Het woord schatting ontbreekt bijna altijd in een WOZ vonnis, laat staan “een zo nauwkeurig mogelijke schatting” zoals op het taxatieverslag staat.

Ik heb verschillende keren wiskundig/statistische argumentatie ingebracht. De standaard reactie van dit soort WOZ rechters is om gewoon net te doen, alsof deze argumentatie niet is ingebracht en net te doen of een WOZ waarde alleen getoetst kan/mag worden via het aannemelijk maken

Marktwaaarde ↔ waarde in het economische verkeer.

Ondanks mijn verzoek willen rechters ten onterechte steeds maar niet de term “marktwaaarde” gebruiken en gebruiken “waarde in het economische verkeer”. Zie annotatie van voormalig secretaris Waarderingskamer bij ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, hoger beroep 2017. Zie belastingblad 2022/334 met annotatie van J.G.E. Gieskes.

5 – WOZ paradox: meerdere waarden kunnen de WOZ waarde zijn. Weerlegging.

De nationale ombudsman gelooft in de WOZ paradox, die stelt dat meerdere waarden mogelijk zijn²¹.

Dit is een voorbeeld dat wanneer het er werkelijk toe doet voor burgers, ook de nationale ombudsman uit onkunde en onwil essentiële kwesties niet wil onderzoeken.

“De wijze waarop de WOZ-beschikking de waarde presenteert wekt de indruk dat de waarde met een objectieve, rekenkundige benadering is vast te stellen op een exact bedrag. Niets is minder waar. De essentie van waarden is een zo nauwkeurig mogelijke benadering van de verwachte werkelijkheid. Bij verkoop is de uiteindelijke prijs ook het resultaat van onderhandelingen, de prijs staat daarbij ook niet op voorhand vast. Dit maakt dat de uitkomst van de taxatie zich binnen een zekere bandbreedte van de werkelijkheid bevindt. Binnen deze bandbreedte bevinden zich verschillende bedragen die elk voor zich de waarde in het economische verkeer van de onroerende zaak (de WOZ-waarde) kunnen zijn. In het voorgaande schuilt een contradictie. De WOZ-beschikking noemt immers één bedrag, terwijl ook de omliggende bedragen de WOZ-waarde kunnen zijn. Deze tegenstrijdigheid tussen bedrag en bandbreedte, wordt in het rapport aangeduid als de ‘WOZ-paradox’.”

Centraal hierin staat, dat binnen een zekere bandbreedte zich verschillende bedragen bevinden, die elk voor zich de waarde in het economische verkeer van de onroerende zaak (de WOZ waarde) kunnen zijn. Een paar opmerkingen:

- 1 – Volgens het woordenboek is een paradox een schijnbare tegenstelling. Schijnbaar wil zeggen niet in werkelijkheid. De WOZ-paradox is dus een tegenstelling, die er in werkelijkheid niet is.
- 2 – Het staat uiteraard iedereen vrij om hier geloof aan te hechten, maar de Wet WOZ spreekt niet over een zekere bandbreedte, waarbinnen meerdere waarden mogelijk zijn. De Wet WOZ spreekt alleen maar over de waarde.
- 3 – De bandbreedte is bij de WOZ-paradox nergens gedefinieerd. Dat gebeurt wel met wiskundige technieken voor schattingen met het betrouwbaarheidsinterval. Daar wordt ook de meest waarschijnlijke plek van de WOZ waarde binnen het betrouwbaarheidsinterval gedefinieerd.

²¹ Zie www.nationaleombudsman.nl/rapporten/2012/016.

In het Bezwarenonderzoek VNG en Waarderingskamer 2011 staat:

“[a] De wijze waarop de WOZ-beschikking de WOZ waarde presenteert, wekt de indruk dat de waarde met een objectieve, rekenkundige benadering is vast te stellen op een exact bedrag.

[b] Niets is minder waar. [c] De essentie van waarden is een zo nauwkeurig mogelijke benadering van de verwachte werkelijkheid. [d] Dit maakt dat de uitkomst een bedrag is dat zich binnen een zekere bandbreedte van de werkelijkheid bevindt. [e] Anders gezegd: binnen deze zekere bandbreedte bevinden zich verschillende bedragen die elk voor zich de waarde in het economische verkeer van de onroerende zaak (de WOZ-waarde) kunnen zijn.

[f] In het voorgaande schuilt een ogenschijnlijke tegenstrijdigheid. De WOZ-beschikking noemt immers één bedrag de WOZ-waarde terwijl ook de omliggende bedragen de WOZ-waarde kunnen zijn. Deze tegenstrijdigheid tussen bedrag en bandbreedte, wordt in dit rapport aangeduid als de WOZ-paradox.” De indeling [a]...[f] is voor onderstaande uitleg toegevoegd.

Uit beschikbare gegevens volgt met een statistische methode de meest waarschijnlijke waarde W , die exact is bepaald. Met eveneens goed gespecificeerde onzekerheden in de gebruikte gegevens volgt een foutenmarge dw met een waarschijnlijkheid p . De uitkomst w is dan

$w = W \pm dw$ met een waarschijnlijkheid p .

De grootte dw heet ook wel betrouwbaarheidsinterval (confidence interval). Een grotere foutenmarge dw gaat samen met grotere waarschijnlijkheid p . Gebruikelijke waarden voor p zijn 0.90, 0.95 en 0.99, respectievelijk 90%, 95% en 99%.

De betekenis van het bovenstaande is dat de werkelijke waarde, die met de statistische methode wordt geschat, zich met een waarschijnlijkheid p in het interval $W \pm dw$ bevindt.

(Valerie J. Easton, John H. McColl. (1997). "Statistics Glossary v1.1.". The STEPS Project)

Een gelijkwaardige formulering is dat wanneer de procedure wordt herhaald met een nieuw resultaat W_n , met een waarschijnlijkheid p de nieuwe waarde W_n in het interval $W \pm dw$ valt.

Met bovenstaande uitleg is de eerste opmerking [a] correct. De indruk wordt inderdaad gewekt dat de waarde exact is vastgesteld, aangezien in het taxatierapport de foutenmarge dw niet wordt vermeld, noch de afgesproken waarschijnlijkheid, zeg $p=95\%$.

In tegenspraak met [b], een exacte representatie in de vorm $w = W \pm dw$ met waarschijnlijkheid p is wel mogelijk; het wordt door gemeenten niet als zodanig gepresenteerd, maar het kan en moet wel.

Inderdaad [c], de bedoeling van $w = W \pm dw$ met waarschijnlijkheid p , is een zo nauwkeurig mogelijke benadering, waarbij de foutenmarge dw de bandbreedte bepaalt voor de van tevoren afgesproken waarschijnlijkheid p . Hoe dan ook, de geschatte waarde is uitsluitend W .

De interpretatie in [d] openbaart de eerste denkfout van VNG/Waarderingskamer.

De meest waarschijnlijke waarde is en blijft de unieke uitkomst W . De foutenmarge is een maat die aangeeft in hoeveel gevallen de werkelijke waarde van een woning binnen deze band valt. De foutenmarge bepaalt tevens de boven- en ondergrens waar binnen bij herhaling W zou vallen, met waarschijnlijkheid p . De uitspraak in [d] is daarom simpelweg fout, de uitkomst is W . Het is dan ook manifest onjuist te stellen [e], dat elke waarde binnen deze band een juiste WOZ benadering vormt.

Met het weerleggen van [d] en [e] is er dan ook geen sprake van een paradox [f].

6 – De schijnwereld van de rechtsstaat, paar voorbeelden.

De overheid en de rechterlijke macht zijn er heel goed in geslaagd om veel burgers te overtuigen dat dit land een rechtsstaat is, terwijl zoveel voorbeelden aantonen dat het in werkelijkheid anders is. Zomaar deze voorbeelden.

6.1 Misbruik van artikel 81.

In dit document wordt gewezen op het misbruik van artikel 81. Zo werkt het recht dus, de rechter gebruikt het arrest van de hoge raad gewoon zoals het hem het beste uitkomt. Vrijheid blijheid, het gaat ook niet om de rechtzoekende burger, die een duidelijke uitspraak wil over een geschil.

Schending van basisbeginselen van de rechtsstaat. Zie het rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat.

6.2 Tegengaan en soms zelfs blokkeren van het recht om WOZ waarden te kunnen vergelijken.

Bij www.wozwaardeloket.nl staan WOZ waarden van woningen vermeld, waaronder WOZ waarden van vergelijkbare woningen. De wetgever wil daarmee belanghebbenden in de gelegenheid stellen de WOZ waarde van de eigen woning te kunnen controleren door middel van vergelijking. Essentiële woningkenmerken ontbreken nog steeds, maar er staan gelukkig meer woningkenmerken dan eerder.

Het blijkt uit vonnissen, dat de rechterlijke macht dit het liefst willen tegengaan. Bijvoorbeeld²²:

“Een WOZ-waarde is echter geen marktgegeven en is daarom niet geschikt om bij de waardebepaling met behulp van de vergelijkingsmethode te worden gebruikt.”

Dit benadrukt, hoe belangrijk het is om wel alle op de zaak betrekking hebbende stukken te verschaffen. Wel alle benodigde informatie te geven zoals een waardevergelijkingsrapport uit OrtaX en het door OrtaX bepaalde waardeverloop. Dit illustreert hoe dit soort rechters het liefst wil werken:

- Afknijpen van mogelijkheden om de WOZ waarde bij de rechter te kunnen vergelijken met anderen.
- Afknijpen van mogelijkheden om essentiële, waardebepalende kenmerken van andere vergelijkbare woningen in het marktsegment op te vragen.
- Afknijpen van mogelijkheden om de eigen WOZ waarde te kunnen vergelijken met een ander jaar.
- Afknijpen van mogelijkheden om alle op de zaak betrekking hebbende stukken te krijgen.
- Afknijpen van mogelijkheden om de eigen WOZ waarde te kunnen controleren, alleen de gegevens van de taxatiematrix mogen “gecontroleerd” worden.

De rechtspraak ondersteunt zo een gemeente om het de burger onmogelijk te maken om net als vroeger de door de heffingsambtenaar van die gemeente vastgestelde waarde te kunnen narekenen. Geen bescherming van de burger tegen een machtige overheid, maar samenwerking tussen de uitvoerende en rechterlijke macht. Het gaat dit soort rechters immers alleen om het aannemelijk maken met behulp van een taxatiematrix.

De Waarderingskamer stelt echter:

“Gelijke objectkenmerken moeten leiden tot gelijke modelwaarden en verschillen tussen modelwaarden moeten verklaard kunnen worden door verschillen in objectkenmerken.”

Het lijkt zo logisch, maar zelfs zoiets essentieels blijkt niet te gelden voor de rechter²³. Volgens deze rechter is hier sprake van identieke objecten met verschillende WOZ waarden. De rechter oordeelt zelfs, dat sommige identieke objecten meest vergelijkbaar zijn! Het is een illusie te denken dat dit soort rechters echt kenmerken van woningen gaan onderzoeken. Het gaat er alleen maar om of zij aanvoelen dat de WOZ waarde $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente.

²²ECLI:NL:GHDHA:2020:480.

²³ECLI:NL:RBROT:2020:75

6.3 Het lijkt alsof de rechterlijke macht luistert, maar zelfs als binnen de rechterlijke macht gewezen wordt op de problemen, gebeurt er niets.

Binnen de rechterlijke macht is ook al gewezen op de problemen met de WOZ, en dat er iets moet veranderen. In dit document wordt gewezen op de inspanningen van J.C.K.W. Bartel. Hier gaat het om, een slecht systeem dat onhoudbaar is, moet je niet ten koste van alles tot het einde der tijden in stand willen houden. De rechterlijke macht zit zo volledig in zijn eigen wereld opgesloten, dat elk signaal van de buitenwereld, dat daarvan een beetje afwijkt, geen enkele kans maakt om hen te bereiken. Zelfs niet van binnen de rechterlijke macht.

6.4 In strijd met de wet streven rechters niet naar een finale oplossing voor WOZ problemen.

Rechters in mijn zaak streven helaas niet naar een finale oplossing voor WOZ problemen, ik wel.

Voor mij is een definitieve oplossing heel belangrijk, ook om kosten voor de overheid te vermijden. Het is duidelijk dat mijn onderbouwing gebaseerd op het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX binnen 5 minuten geprint kan worden als men maar zou willen. Veel goedkoper dan die extra berekening (taxatiematrix), die nodig is voor het aannemelijk maken. En er was een finale oplossing bereikt. De in 2015 door de rechter voorgestelde en door partijen aanvaarde schikking. Helaas hebben gemeente en rechters deze oplossing vanaf 2017 verworpen.

De persoonlijke gevolgen zijn **immens** voor mij. Nu ben ik gedwongen elk jaar naar de rechter te stappen, zolang de rechterlijke macht blijft handelen in strijd met de meest elementaire mensenrechten en een definitieve oplossing verwerpt. En star blijft vasthouden aan het aannemelijk maken zonder inhoudelijke argumentatie waarom zij de toetsingsmethode van ECLI:NL:RBOBR:2022:482 en van hun andere collega in mijn WOZ zaak van 2015 verwerpen. Er zijn zoveel redenen, waarom ik in hoger beroep en in cassatie zal moeten blijven gaan. Zoveel van deze zaken zijn meer dan eens voorgelegd aan de rechter, maar nog steeds zonder eindoordeel. Ik zal elk onderdeel dus steeds weer moeten voorleggen aan de rechterlijke macht. Net zo lang totdat net als in de tijd voor de wet WOZ een werkbare, transparante, betaalbare, uniforme oplossing bereikt is, niet in strijd met de wet.

6.5 De rechterlijke macht zich af van ingebrachte argumenten en leeft in een ivoren toren.

De WOZ waarde wordt door de gemeente vastgesteld met de ene waarderingsmethode, maar door de rechter gecontroleerd met de tweede waarderingsmethode. Dit veroorzaakt vele problemen. Vele rechters hebben volstrekt onvoldoende kennis van de wiskunde en statistiek, deskundigheid ontbreekt. Zelfs het besef ontbreekt, dat bepaalde benodigde deskundigheid mogelijk ontbreekt. Men volgt enkel de eigen opvattingen zonder acht te slaan op de gevolgen van het handelen in strijd met de statistiek. Zoals het handelen in strijd met de wet.

Doordat bij elke deur van de overheid waarop geklopt is, niet werd opengedaan, zat er niets anders op dan naar de rechter te gaan. Ik ben heel erg geschrokken hoe de rechterlijke macht disfunctioneert. Het gaat mij om een werkbare, transparante, betaalbare, uniforme oplossing, niet in strijd met de wet. In werkelijkheid is het een kwestie van geluk of pech of je een eerlijke of oneerlijke rechter krijgt.

De rechterlijke macht leeft heel erg opgesloten in zijn eigen wereld. Het is eng, het lijkt wel een sekte, waar de buitenwereld niet door kan doordringen voor een eerlijk en onafhankelijk oordeel over fundamentele geschillen. Dit is in tegenstelling wat men zelf zegt op de eigen website van de rechtspraak.

Ik moet constateren dat voor zulke oneerlijke rechters burgers tijdens de zitting slechts decorum zijn voor het uitleggen van de onwrikbare standpunten van de eigen sekte. Feitenonderzoek, feitenvaststelling, artikel 1 van de grondwet, een eerlijk proces, gevraagde deskundigheid, zelfs een verzoek tot wraking, echt alles is ondergeschikt gemaakt aan de standpunten van de sekte. Alles zal en moet met het aannemelijk maken met een taxatiematrix. Ik weet uit eigen ervaring dat dit niet geldt voor alle rechters. Ik heb zelf gelukkig ook eerlijke rechters meegemaakt.

Maar nogmaals in dit land is het een kwestie van geluk of pech of je een eerlijke of oneerlijke rechter krijgt.

6.6 Het gaat niet om goede analyse en vaststellen feiten. Als de rechter maar “goed voelt” mag alles zonder berekening. Het gaat alleen om aannemelijk maken.

Bij aannemelijk maken gaat het om een vage vorm van bewijs. Gaat het om een waarschijnlijkheid van 95% of van 99%, zoals gebruikelijk in de statistiek? Nee. Elke berekening wordt het liefst zoveel mogelijk vermeden. Als je maar “ziet”, liever gezegd “voelt” dat WOZ waarde $\leq$ waarde taxatiematrix gemeentes. De juiste WOZ waarde en juiste waarde uit de taxatiematrix is dan dus niet van belang.

Dit is precies waar leerlingen op een school voor worden gewaarschuwd. Eerst iets netjes uitrekenen. Dan pas conclusies trekken. Leerlingen worden gewaarschuwd voor het te snel trekken van conclusies op basis van onvolledige of foute gegevens, foute rekenmethodes, foute logica enz.

Maar dit is precies wat ik heb meegemaakt bij dit soort rechters. Als belanghebbende sta je in dit land zo machteloos wanneer rechters stug hun eigen fouten blijven herhalen, zonder naar belanghebbende te willen luisteren of een deskundige omdat zij al “voelen” dat de WOZ waarde $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente.

Zelfs een verzoek aan de rechter om in elk geval in het vonnis te vermelden wat volgens hem de waarde uit de taxatiematrix moest zijn, werd niet gehonoreerd, terwijl de rechter wel oordeelde, dat er bepaalde fouten in de taxatiematrix zaten. Fouten in de taxatiematrix doen er niet toe, zolang de rechter maar “ziet” dat de WOZ waarde $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente. Zoals het spreekwoord zegt, je bent aan de goden overgeleverd.

Aannemelijk maken is feitenvrij, “aanvoelen” blijkt al voldoende.

Ook fouten in de WOZ waarde doen er niet toe. Ik heb elders een voorbeeld²⁴ gegeven van een fout woningkenmerk, dat leidt tot een te hoge WOZ waarde, maar niet wordt gecorrigeerd, zodat de te hoge WOZ waarde in stand blijft.

6.7 In goede justitie, in werkelijkheid geldt het tegendeel.

Een andere foute praktijk is de vaststelling van een WOZ waarde “in goede justitie”. Een voorbeeld²⁵.

Neem even aan dat de conclusies van het hof juist zijn. In dit vonnis concludeert het hof dat de heffingsambtenaar niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld. Ook concludeert het hof dat belanghebbende de door hem voorgestane waarde niet aannemelijk heeft gemaakt. Aangezien volgens het hof geen van beide partijen erin is geslaagd het van haar geverge bewijs te leveren, bepaalt het hof, alle feiten en omstandigheden in aanmerking nemende, de waarde van woning op de waardepeildatum in goede justitie op € 810.000.

Hoe heeft het hof de waarde van de woning precies bepaald? Hoe komt het hof op € 810.000? Het is niet duidelijk waarom het € 810.000 is geworden en niet bijvoorbeeld € 800.000 of € 820.000. Misschien is het zelfs fout. Het is zeker niet transparant. Een WOZ waarde wordt berekend op grond van een bepaalde formule en bepaalde invoer gegevens. Deze feitelijke informatie ontbreekt.

Dit vonnis laat de willekeur zien van de rechterlijke macht. Een andere rechter komt wellicht tot een andere waarde, alleen maar omdat hij anders “voelt”. Dit gebeurt, wanneer de rechterlijke macht in het midden laat met welk waarderingssysteem de WOZ waarde vastgesteld moet worden.

Dit vonnis laat ook zien, hoe de rechter aan anderen regels oplegt, die zij zelf niet wil volgen.

Waarom moet verweerder met een matrix aantonen, dat verweerder werkt volgens een methode van systematische vergelijking met woningen waarvan marktgegevens beschikbaar zijn, en hoeft het hof dan geen matrix te geven? Verweerder moet de verschillen inzichtelijk maken, dan behoort het hof dit zeker ook te doen. Maar dat gebeurt niet. Het hof zegt alleen, dat het alle feiten en omstandigheden in aanmerking heeft genomen. Hoe dan? Dit benadrukt nogmaals het belang te komen tot een definitief oordeel van al mijn geschillen.

²⁴ECLI:NL:RBGEL:2019:211.

²⁵ECLI:NL:GHDHA:2018:2600

6.8 Rechters zeggen te handelen volgens de Wet WOZ, maar handelen tegen vereiste uniformiteit.

Zie dit document.

6.9 Rechters verdraaien het belang, dat ik heb in mijn zaak tot enkel het aannemelijk maken.

Veel mensen gaan naar de rechter omdat zij menen dat hun WOZ waarde te hoog is vastgesteld. Dit past bij het aannemelijk maken. Mijn belang is totaal anders. Maar omdat vele rechters zo opgesloten zijn in hun eigen wereld, wordt net gedaan alsof mijn belang ook alleen maar is dat mijn WOZ waarde niet te hoog wordt vastgesteld. Zo gemeen, de rechtsstrijd wordt heimelijk aangepast. Net alsof het er alleen maar om gaat om te oordelen of de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld in plaats van te oordelen welke toetsingsmethode gebruikt moet worden en of de WOZ waarde de modelwaarde uit OrtaX moet zijn.

Mijn belang is in werkelijkheid dat de WOZ waarde rechtmatig is vastgesteld.

Mijn belang is dat de WOZ waarde op een juiste, correcte wijze is vastgesteld, niet dat de WOZ waarde alleen maar niet te hoog is vastgesteld.

Mijn belang is dat noch de rechter, noch de heffingsambtenaar handelt in strijd met de wet en met wat de overheid zelf stelt (vertrouwensbeginsel), dat gewerkt wordt binnen beperkt budget. Dus geen dure, overbodige, onbetrouwbare taxatiematrix als een zo goed programma als OrtaX al ter beschikking staat, inclusief het waardevergelijkingsrapport als controlemiddel.

Mijn belang is bijvoorbeeld dat de rechter niet handelt in strijd met de wet en regelgeving en ABBB.

Mijn belang is dat elke rechter aantoonbaar handelt in overeenstemming met wat de rechterlijke macht zelf zegt op de eigen website, www.rechtspraak.nl.

Mijn belang is dat de rechterlijke macht eens eindelijk gaat leren van al haar fouten, zie de toeslagenaffaire.

Mijn belang is kortom dat ik een eerlijk proces krijg. Niet dat alleen maar wordt geoordeeld dat de zitting bijvoorbeeld ruim een uur heeft geduurd en dat ik dus een eerlijk proces heb gehad. Niet dat alleen maar wordt geoordeeld dat een onafhankelijke rechter heeft geoordeeld en dat ik dus een eerlijk proces heb gehad. Niet dat mijn jurisprudentie buiten beschouwing wordt gelaten en dat alleen maar wordt geoordeeld op grond van eigen jurisprudentie (zoals in de toeslagenaffaire) en dat ik dus een eerlijk proces heb gehad.

Mijn belang is in de eerste plaats de vaststelling van de WOZ waarde volgens de principes en regels van een rechtsstaat. Volgens de grondwet. Volgens (artikel 17 van) de Wet WOZ. Volgens het EVRM. Een correcte waarde (hoger of lager) volgt uit vaste uniforme regels die moeten gelden voor iedereen. Geen fictief rendement in strijd met het eigendomsrecht.

De tunnelvisie van dit soort rechters is gebaseerd op de aanname dat “iedereen” een lagere waarde wil en dat aannemelijk maken (WOZ waarde $\leq$ waarde taxatiematrix gemeente) voldoende is. Niet het wegen van mijn argumentatie mbt wet en toezichthouder. Dit soort rechters weet het immers beter.

7 – De vergelijking met een wereld buiten die WOZ rechters, waar het wel om de mens gaat.

Het kan ook anders, waarbij de mens WEL centraal staat. Ik geef een paar voorbeelden uit de vliegwereld.

- 1 – Bij een vertraging door technische problemen kwam iemand uit de cockpit om te spreken met passagiers. Niet alleen om informatie te geven maar ook om te kijken of de KLM wellicht nog kon helpen als passagiers bijvoorbeeld daardoor een trouwerij dreigden te missen. **Waarom wil de KLM wel streven naar een oplossing maar zal het die WOZ rechters een rotzorg zijn?**
- 2 – Ik heb vele keren van nabij gezien hoe de bemanning netjes de voorgeschreven veiligheidsprotocollen volgde. Ik heb gehoord dat dit zelfs ziekenhuizen heeft geïnspireerd. **Waarom wel ziekenhuizen en niet de rechterlijke macht? Waarom moet elke WOZ rechter alleen maar vanuit zijn eigen gevoel handelen?** In de Wet WOZ zegt de wetgever zelf, dat het wenselijk is regels te stellen met betrekking tot een **uniforme** bepaling van de waarde van onroerende zaken. Waarom negeert de rechterlijke macht dit toch stelselmatig?
- 3 – Tijdens een vlucht was ik getuige van een bepaald incident. Een tijd later heb ik gesproken met iemand van de afdeling, die daar over gaat. Dit incident was gerapporteerd, hij wist ervan af en vertelde mij over de bijbehorende afhandeling van zulke incidenten. Het eigen handelen wordt dus periodiek onderzocht. **Waarom wordt het eigen handelen van de rechterlijke macht niet periodiek onderzocht en verbeterd?** Dat is zo nodig bij de WOZ. **Waarom weigert de rechterlijke macht zo halsstarrig en zo stelselmatig om gegeven input mee te nemen?** Zowel van buiten de organisatie als van binnen de organisatie.

Tot zover de vliegwereld. Bij die WOZ rechters gaat het er niet om de mens te helpen maar gaat het alleen om het woord NEE. Wat zij **niet kunnen** doen. **Niet willen** doen, **niet willen** begrijpen. Dit is mijn ervaring:

- 1 – Wil de rechter beslissen over het geschil welke formule gebruikt moet worden voor de WOZ? **Nee**
- 2 – Houdt de rechter zich aan overheidsinformatie? (WOZ is een zo nauwkeurig mogelijke schatting) **Nee**
- 3 – Wil de rechter beslissen van welke WOZ formule de invoer voor de WOZ gebruikt moet worden? **Nee**
- 4 – Wil de rechter het feitelijk handelen van de overheid bij de WOZ waarde vaststelling toetsen? **Nee**
- 5 – Wil de rechter nog inhoudelijk oordelen als de WOZ waarde gelijk is aan de bepleite waarde? **Nee**
- 6 – Moet een rechter zich houden aan de rechtsstrijd? (dwz niet verdraaien van de rechtsstrijd) **Nee**
- 7 – Worden burger en overheid gelijk behandeld door de rechter²⁶? **Nee**
- 8 – Moet een rechter handelen volgens de wet en beslissen over elk geschil, zoals in de wet staat? **Nee**
- 9 – Moet een rechter streven naar een definitieve conflictoplossing, zoals in de wet staat? **Nee**
- 10 – Heeft elke burger recht op alle informatie over de vaststelling van de WOZ waarde? **Nee**
- 11 – Heb ik recht op de marktanalyse, zowel van OrtaX als van de taxatiematrix? **Nee**
- 12 – Moet de rechter elke burger gelijk behandelen bij de controle en vaststelling van de WOZ waarde? **Nee**
- 13 – Moet een rechter (of eigen deskundigen van de rechter) beschikken over inhoudelijke vakkennis? **Nee**
- 14 – Moet een rechter zich houden aan wiskunde/statistiek bij de vaststelling van de WOZ waarde? **Nee**
- 15 – Wil de rechter een oordeel geven of alle verkochte referentiewoningen uit mijn marktsegment gebruikt moeten worden (OrtaX), of slechts een beperkte selectie (Taxatiematrix)? **Nee**

De rechter oordeelt enkel op basis van eigen van te voren gevormde opvattingen. Alles is daaraan ondergeschikt

²⁶Jarenlang foute interpretatie van het Oostflakkee-arrest (zie hieronder).

Op de zitting van het hof, dat nog een vonnis moet uitspreken, heb ik het hof het volgende gevraagd:

- 1 – In de grondwet staat het recht op een eerlijk proces. Ik wil heel graag zekerheid krijgen van dit hof dat ik een eerlijk proces zal krijgen. Welke garanties geeft dit hof, dat ik nu wel een eerlijk proces zal krijgen? Ik stel dat ik sinds 2017 geen eerlijk proces heb gehad²⁷. Ik wil graag dat dit erkend wordt.
- 2 – Volgens de wet moet de rechter over elk geschil uitspraak doen. Dit hof wil mij niet de garantie geven, dat over elk geschil een oordeel zal worden gegeven. Wil het hof mij in elk geval wel de garantie geven, dat elk geschil wel genoemd en niet verzwegen zal worden? Ik wil heel graag minstens deze garantie.
- 3 – Het hof zal de WOZ waarde van mijn woning bepalen. Het is essentieel, dat in het vonnis zal staan welke formule en welke invoer daarbij moet worden gebruikt (is gebruikt). Wil het hof dit doen?
- 4 – Is het hof al bij voorbaat van mening dat de WOZ waarde alleen getoetst kan worden dmv een taxatiematrix? Ik wil heel graag dat het hof daarbij duidelijkheid geeft over hoe betrouwbaar een taxatiematrix is. Op grond van mijn kennis stel ik dat de taxatiematrix onbetrouwbaar is en niet gebruikt moet worden.
- 5 – Wil het hof in het vonnis opnemen of een WOZ waarde in strijd met de wiskunde mag worden vastgesteld?
- 6 – Het is noodzakelijk dat dit hof in het vonnis duidelijk beargumenteerd haar oordeel geeft of de WOZ waarde zo nauwkeurig mogelijk moet worden geschat of niet. Wil dit hof dit doen?

Moet ik nog vermelden, dat het hof niet eens de moeite heeft genomen om hierop een antwoord te geven?

Ik ga zeker in cassatie bij de hoge raad. Kijken of ik weer een nietszeggend oordeel krijg op grond van artikel 81.

²⁷Zie III – Beknopte informatie over talloze oneerlijke processen vanaf 2017.

8 – Uitgaande van ECLI:NL:HR:2018:1316 heb ik recht op (alle gegevens van het) waardevergelijkingsrapport. Oneerlijke rechters blijven dit echter weigeren.

8.1 Het recht op informatie over waarde individuele overrule van waardevergelijkingsrapport.

Volgens de rechter (vonnis van 2022, ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 5.2) heb ik geen recht om te weten wat de individuele overrule van mijn woning is. **Dit betekent, dat ik niet mag weten of de WOZ waarde gelijk gehouden is aan de modelwaarde uit OrtaX of om een bepaalde reden handmatig is aangepast.**

“In beroep heeft de heffingsambtenaar ... ter zitting toegelicht dat bij de vaststelling van de waarde geen individuele overrule is toegepast. Een individuele overrule wil zeggen, naar de rechtbank begrijpt, dat de (behandelend) taxateur handmatig een correctie heeft toegepast op de modelwaarde die in Ortax wordt weergegeven en de heffingsambtenaar dienovereenkomstig de WOZ-waarde vaststelt. ... Daarbij merkt de rechtbank volledigheidshalve op, dat zij het zo begrijpt dat de individuele overrule een feitelijke handeling betreft van de taxateur en derhalve niet kan worden aangemerkt als een op de zaak betrekking hebbend stuk.”

De rechter stelt dat de individuele overrule geen op de zaak betrekking hebbend stuk is omdat dat de individuele overrule een feitelijke handeling betreft van de taxateur. Hoe is dit mogelijk? Een handmatige aanpassing, die niet objectief kan worden onderbouwd/gemotiveerd, wijzigt immers net als een andere grondstaffel de hoogte van de WOZ waarde, en daar gaat het juist om. Dit oordeel is volledig in strijd met het oordeel van de hoge raad over een op een zaak betrekking hebbend stuk. Dat van invloed is op de hoogte van de WOZ waarde zoals een grondstaffel (ECLI:NL:HR:2018:1316).

Of een taxateur de WOZ waarde vaststelt op de modelwaarde of handmatig aanpast is een beslissing van de taxateur van de gemeente, die gemotiveerd op het taxatieverslag behoort te staan. Het gaat dus om een feitelijke handeling van de taxateur die van invloed is op de hoogte van de WOZ waarde. Zijn handeling kan niet aangemerkt worden als een systematische afleiding van beschikbare marktgegevens. Zijn handeling kan wel aangeduid worden als een afwijking van de relevante marktgegevens.

Volgens artikel 6 van het Uitvoeringsbesluit onderbouwing en uitvoering waardebepaling Wet WOZ:

“Het taxatieverslag bevat ten minste de objectaanduiding, de waarderelevante objectgegevens, de motivering van de individuele afwijking ten opzichte van de relevante marktgegevens en de getaxeerde waarde”.

Ook daarom moet deze handeling dus wel worden aangemerkt als een op de zaak betrekking hebbend stuk.

Hoe kan een rechter toch opschrijven dat dit geen betrekking heeft op de WOZ waarde?

Feiten veranderen niet, zelfs als een rechter in een vonnis zegt dat $1+1=3$, blijft gelden $1+1=2$.

De verklaring waarom dit in het vonnis staat, ligt weer in het geloof dat het moet via aannemelijk maken.

Daarom keurt de rechter elke WOZ waarde goed, die niet hoger is dan de waarde uit de taxatiematrix van de gemeente. Dit illustreert weer dat men totaal niet geïnteresseerd is hoe de WOZ waarde is berekend, handmatig aangepast of modelmatig en of er fouten zitten in de berekening.

Een oordeel van de hoge raad over dit geschil of een handmatige aanpassing van de WOZ waarde een op de zaak betrekking hebbend stuk is, is heel erg noodzakelijk. Niet alleen de hoogte van de WOZ waarde is van belang, maar ook de zekerheid dat mensen gelijk worden behandeld.

In 8.1.1 t/m 8.1.4 ga ik meer in detail in op ECLI:NL:HR:2018:1316. De individuele overrule is ook een op de zaak betrekking stuk en moet desgewenst aan belanghebbende ter beschikking moet worden gesteld.

8.1.1 Beslechting geschil MOET op basis van ALLE relevante feitelijke gegevens.

Ik wijs net als eerder in mijn beroep opnieuw naar ECLI:NL:HR:2018:1316. Zie r.o. 2.2.

“De voorschriften uit de Awb over de beschikbaarstelling van de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de belanghebbende vormen een belangrijke waarborg dat een geschil over een door het bestuursorgaan genomen besluit wordt beslecht op basis van alle relevante feitelijke gegevens die aan dat bestuursorgaan ter beschikking staan en hebben gestaan, zodat de belanghebbende zich daarover kan uitlaten en de rechter daarmee bij zijn beslissing rekening kan houden (zie HR 4 mei 2018, nr. 16/04237, ECLI:NL:HR:2018:672, rechtsoverweging 3.4.1).”

In r.o. 2.2 benadrukt de hoge raad hoe belangrijk het is dat **ELK** op de zaak behorend stuk aan belanghebbende ter beschikking wordt gesteld. Het gaat namelijk om een belangrijke waarborg dat een geschil over een door het bestuursorgaan genomen besluit wordt beslecht op basis van alle relevante feitelijke gegevens die aan dat bestuursorgaan ter beschikking staan en hebben gestaan. Dit is des te meer belangrijk omdat het hier gaat om een **heel machtig bestuursorgaan met een monopoliepositie**. De hoge raad onderbouwt dit verder door erop te wijzen dat de belanghebbende zich dan kan uitlaten over al die gegevens en ook dat de rechter daarmee met zijn beslissing rekening kan houden. Het moet dus gaan om

1 – Alle gegevens

2 – Relevante gegevens

3 – Feitelijke gegevens

Elke rechter moet dus **uiterst zorgvuldig** oordelen of een bepaald stuk betrekking heeft op de zaak of niet.

In mijn zaak van 2022 geval merkt de rechtbank op dat de individuele overrule geen op de zaak betreffend stuk is, omdat het gaat om een feitelijke handeling van de taxateur. Deze redenering is slechts een opmerking die voor de volledigheid is gegeven, niet uiterst zorgvuldig is overwogen en niet goed is te doorgronden.

Uit dit statement van de rechter is wel in elk geval te halen dat het om een feitelijk gegeven gaat (3 – Feitelijke gegevens). Uitgaande van r.o. 2.2 van ECLI:NL:HR:2018:1316 is de vraag: **Gaat het om een relevant gegeven?**

8.1.2 Relevante raadpleegbare database gegevens zijn op de zaak betrekking hebbende stukken.

In ECLI:NL:HR:2018:1316 staat verder bij r.o. 2.3.2:

“Gegevens die worden opgeslagen, bewerkt, verwerkt of beheerd in systematische gegevensverzamelingen (databases) hebben in beginsel op de zaak betrekking voor zover zij van belang zijn voor, en voor het bestuursorgaan raadpleegbaar zijn met het oog op de aan de orde zijnde zaak. “

In dit verband moet over de individuele overrule het volgende worden gerealiseerd.

- 1 – Feit is dat een individuele overrule een gegeven is, dat wordt opgeslagen, bewerkt en beheerd in de database van OrtaX. Als de taxateur de WOZ waarde aanpast, wordt automatisch de individuele overrule aangepast. Als de taxateur de individuele overrule aanpast, wordt automatisch de WOZ waarde aangepast. Aan de waarde van de individuele overrule is te zien, of de modelwaarde om een of andere reden handmatig is aangepast. Dit gegeven staat gewoon in OrtaX en is dus een relevant feitelijk gegeven die aan dit bestuursorgaan ter beschikking staat. Op elk gewenst moment kan een taxateur dit gegeven opvragen om te zien of de modelwaarde handmatig is aangepast of niet. Net als bijvoorbeeld de KOUDV gegevens is ook dit gegeven van belang voor de hoogte van de WOZ waarde.
- 2 – De leverancier van OrtaX heeft dit zo in OrtaX ingebouwd, het gaat dus om een gegeven dat volgens de leverancier van belang is en opgeslagen, bewerkt en beheerd moet worden.
- 3 – De taxateur maakt elke keer een beslissing of de waarde handmatig moet worden aangepast of niet. Het resultaat (de individuele overrule) komt in OrtaX terecht.
- 4 – De rechter spreekt zelf van een feitelijke handeling van de taxateur. Hoe stelt de rechter zich voor, dat het resultaat dan niet in OrtaX terecht komt? Of moet ik een feitelijke handeling bijvoorbeeld voorstellen als het drinken van een kopje thee of koffie? Deze feitelijke handeling, het aantal kopjes thee of koffie dat een taxateur drinkt, komt niet in OrtaX terecht en is inderdaad geen op de zaak betrekking hebbend stuk.
- 5 – De gemeente heeft dit gegeven ook nodig om zich te kunnen houden aan de afspraak met de Waarderingskamer om het aantal individuele overrules terug te dringen. Dus ook de Waarderingskamer is geïnteresseerd in deze op de zaak betrekking hebbende stukken.
- 6 – Dit gegeven is altijd raadpleegbaar voor het bestuursorgaan, zie de printscreen uit OrtaX, die ik heb gehad.
- 7 – De heffingsambtenaar heeft de keuze om de modelwaarde handmatig aan te passen of niet. De hoogte van de individuele overrule beïnvloedt de hoogte van mijn WOZ waarde. Ik heb dit gegeven nodig om mijn argumentatie/onderbouwing te kunnen voorleggen aan de rechter voor een inhoudelijk oordeel over de hoogte van mijn WOZ waarde.
- 8 – Ik wil graag weten of de WOZ waarde van mijn woning gelijk is aan de modelwaarde of handmatig is aangepast. En ik wil graag weten wat de bijbehorende argumentatie van de heffingsambtenaar bij zijn keuze is. Belangrijk onderdeel van de geschillen is de vraag of en onder welke voorwaarden de WOZ waarde gelijk moet zijn aan de modelwaarde of handmatig moet worden bepaald. Daarvoor is informatie over de individuele overrule nodig.

Conclusie: De individuele overrule is wel een relevant gegeven en een op de zaak betrekking hebbend stuk.

8.1.3 Belanghebbende MOET de mogelijkheid hebben de juistheid van gemaakte keuzes en daarbij gebruikte gegevens en aannames te controleren.

In ECLI:NL:HR:2018:1316 staat verder bij r.o. 2.3.3:

“Indien echter een door het bestuursorgaan genomen besluit geheel of ten dele het resultaat is van een geautomatiseerd proces - zoals de modelmatige waardebeoordeling in het kader van de uitvoering van de Wet WOZ – en de belanghebbende de juistheid van de bij dat geautomatiseerde proces gemaakte keuzes en van de daarbij gebruikte gegevens en aannames wil controleren en zo nodig gemotiveerd betwisten, moet het bestuursorgaan zorgdragen voor de inzichtelijkheid en controleerbaarheid van die keuzes, aannames en gegevens.”

Van de hoge raad mag ik de individuele overruling, inclusief de redenen waarom een WOZ waarde al dan niet handmatig is aangepast controleren en zonodig gemotiveerd betwisten. Zeker als daartoe geen richtlijnen zijn vastgesteld. Dit is exact waar het om gaat en wat die rechter met zijn vonnis probeert te verhinderen.

8.1.4 Waarschuwing, zonder die inzichtelijkheid en controleerbaarheid dreigt een ongelijkwaardige procespositie van partijen te ontstaan.

In ECLI:NL:HR:2018:1316 staat ook bij r.o. 2.3.2:

“Zonder die inzichtelijkheid en controleerbaarheid dreigt een ongelijkwaardige procespositie van partijen te ontstaan.”

Daar zit toch geen woord Spaans bij. Deze rechter gaat opzettelijk in tegen het oordeel van de hoge raad. Dat de rechter desondanks überhaupt zoiets kan doen, is in flagrante tegenspraak met die uitspraak van de hoge raad en is weer een voorbeeld hoe de rechterlijke macht disfunctioneert.

Intens triest dat ik als niet-jurist deze duidelijke uitspraak van de hoge raad zo uitgebreid moet uitleggen. Triest dat wellicht mijn argumentatie opnieuw als toilet papier gebruikt zal worden door weer een oneerlijke rechter. Zie het rapport, de gebroken belofte van de rechtsstaat.

8.2 Het recht op (gegevens van) het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX.

8.2.1 Heeft een belanghebbende recht op (gegevens van) het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX? Volgens ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, heb ik geen recht op dit rapport uit OrtaX.

1 – Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 4.1:

“Het waardevergelijkingsrapport moet worden gezien als een controlemiddel om de modelwaarde zoals deze in Ortax wordt weergegeven voor het betreffende belastingjaar te kunnen toetsen”

Het waardevergelijkingsrapport is dus een **controlemiddel** om de modelwaarde uit OrtaX te kunnen toetsen. De modelwaarde is de waarde die rechtstreeks uit OrtaX en niet handmatig is gewijzigd.

2 – Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 4.1:

“In eerdere belastingjaren heeft de heffingsambtenaar het waardevergelijkingsrapport aan eiser verstrekt. De heffingsambtenaar heeft er echter voor gekozen om de dienst waarmee het waardevergelijkingsrapport kan worden gegenereerd in Ortax van (de leverancier van) Ortax niet meer af te nemen, enerzijds omdat de heffingsambtenaar zelf geen gebruik maakt van dit middel en anderzijds omdat als gevolg van de verstrekking van het waardevergelijkingsrapport in sommige gevallen juist meer dan minder discussie ontstond over (de onderbouwing van) de waarde.”

Met dit controlemiddel kan de WOZ waarde getoetst worden. Uit elke controle, dus ook met dit controlemiddel, kunnen vragen ontstaan, zeker nu met de WOZ, waar zelfs de rechterlijke macht zo blijkt te disfunctioneren. De bedoeling van een fatsoenlijke overheid is om vragen te beantwoorden, ook moeilijke vragen. Niet om het onmogelijk te maken voor de vragers om de WOZ waarde te controleren. Zie de aanbevelingen van het rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat, zorgplicht AWB, actief informatie geven. Deze rechter blijkt bij voorbaat juist het tegenovergestelde te willen: zo min mogelijk informatie. Hoe partijdig de rechter is, blijkt uit dit onderdeel van het vonnis, mijn argumenten daartegen zijn weg gecensureerd. Denk bijvoorbeeld aan “ofi”, dat ik genoemd heb, opportunity for improvement.

3 – Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 4.1:

“De heffingsambtenaar kan op dit moment geen waardevergelijkingsrapport genereren in Ortax. Naar aanleiding van het beroep van eiser heeft hij wel aanleiding gezien om een printscreen uit Ortax (hierna: 'de printscreen uit Ortax') te overleggen.”

Dit illustreert weer eens: Waarom makkelijk maken, als je het ook moeilijk kunt doen? Als de mogelijkheid tot het genereren van het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX niet verwijderd was, was het maken van een printscreen niet nodig geweest. Onderdeel van het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX is namelijk het verzoek om deze informatie. Hoe partijdig deze rechter is, is bovendien te zien in zijn oordeel, dat ik ook geen recht heb op deze specifieke informatie. Zie verder het voorgaande stuk:

8.1 Het recht op informatie over waarde individuele overrule van waardevergelijkingsrapport

4 – Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 4.3:

“Voor de rechtbank staat onmiskenbaar vast dat de heffingsambtenaar het door eiser verzochte waardevergelijkingsrapport niet kan genereren, omdat voldoende is komen vast te staan dat de heffingsambtenaar deze dienst (van de leverancier) van Ortax niet afneemt en deze optie binnen Ortax in ieder geval sinds het belastingjaar 2022 niet beschikbaar is. Daarmee staat ook vast dat het waardevergelijkingsrapport niet ten grondslag ligt aan de WOZ-waarde en hoeft c.q. kan deze niet op grond van artikel 40 Wet WOZ worden verstrekt.”

Deze redenering klopt niet, en dan druk ik mij nog buitengewoon diplomatiek uit. Een controlemiddel ligt nooit ten grondslag aan het bedrag, dat gecontroleerd wordt. Een bonnetje van een supermarkt ligt ook nooit ten grondslag aan het bedrag op het bonnetje. Een bonnetje dient alleen maar om het bedrag te controleren. Als dit bedrag bijvoorbeeld niet klopt omdat de prijs van een artikel te hoog blijkt te zijn, moet de prijs van dit artikel in het systeem van de supermarkt aangepast worden, niet op het bonnetje. Ik heb dit al een keer geïllustreerd met supermarkt Emte. Mijn documentatie is al zo lang, moet ik dit nog langer maken? Wat heeft een rechtszaak nog voor zin bij zo'n oneerlijke rechter?

“Anders dan eiser bepleit vloeit uit het black boxarrest niet voort dat de heffingsambtenaar is gehouden om een waardevergelijkingsrapport te (kunnen) genereren en binnen dat kader is gehouden om een dergelijke dienst van een externe leverancier af te nemen.”

Het gaat om de **gegevens** die staan op het waardevergelijkingsrapport. De leverancier heeft het alleen makkelijk willen maken voor het bestuursorgaan om deze gegevens op deze inzichtelijke manier te geven aan belanghebbenden. Als een bestuursorgaan een beter format wil leveren, zonder gebruik te maken van een waardevergelijkingsrapport, prima. Het black boxarrest zegt **niet** dat een bestuursorgaan de gegevens op deze manier moet leveren. Het black boxarrest zegt **wel** dat deze gegevens moeten worden geleverd. Dit is weer een voorbeeld van een redenering die alleen dient om het eigen van te voren vaststaand oordeel van deze partijdige rechter te onderbouwen.

“Een dergelijke verplichting vloeit evenmin voort uit de Wet WOZ en/of overige regelgeving.”

Logisch. Het gaat alleen maar voor een beperkte groep belanghebbenden uit “OrtaX gemeenten”. Dit is weer zo'n argument, dat bij het van te voren bepaald oordeel gezocht moest worden.

“Dat een andere gemeente wel een waardevergelijkingsrapport kan genereren en deze aan de betreffende belanghebbende verstrekt, leidt er niet toe dat in het geval van eiser, die in een andere gemeente woont, strijd is met artikel 1 van de Grondwet en/of dat sprake is van discriminatie.”

Let op het woordje “kan”. Daarmee wordt heel vals gesuggereerd, dat het buiten de macht van de rechter ligt. Het zou moeten zijn: “wil”. De ene gemeente bereikt wel een blijvende oplossing, de andere gemeente wil dit niet, helaas woon ik in de verkeerde gemeente. De rechter ondersteunt discriminatie. Mensen in gelijke omstandigheden (beide gemeenten gebruiken OrtaX) worden verschillend behandeld, afhankelijk wat het plaatselijke bestuursorgaan beslist.

“Voor zover eiser tevens heeft beoogd aan te voeren dat bij de uitvoering van de Wet WOZ moet worden gestreefd naar uniformiteit en dat dit verschil (te weten het wel/niet gebruiken van een waardevergelijkingsrapport) tussen gemeenten daarmee in strijd is, kan deze stelling eiser niet baten. Zoals hiervoor is overwogen volgt uit de Wet WOZ en/of andere regelgeving niet dat een waardevergelijkingsrapport moet worden opgesteld. Om deze reden kan de stelling dat eiser in eerdere belastingjaren wel een waardevergelijkingsrapport heeft ontvangen hem evenmin baten.”

In de ene gemeente krijgt een belanghebbende wel essentiële op de zaak betrekking hebbende stukken, in de andere gemeente niet. Discriminatie dus. Maar dat geldt niet voor een zo extreem partijdige rechter.

8.2.2 Heeft een belanghebbende recht op (gegevens van) het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX? Volgens ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 heb ik wel recht op dit rapport uit OrtaX.

1 – Zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, r.o. 4.7:

“Het voorgaande neemt niet weg dat verweerder inzicht dient te verschaffen in de op de zaak betrekking hebbende stukken (zie ECLI:NL:HR:2018:672 en ECLI:NL:HR:2018:1316). Eiser klaagt er naar het oordeel van de rechtbank terecht over dat verweerder het waardevergelijkingsrapport in de bezwaarfase niet ter inzage heeft gelegd. Anders dan verweerder meent, is de verplichting om inzicht in de op de zaak betrekking hebbende stukken te verschaffen, niet beperkt tot gegevens of stukken die hij ter onderbouwing van zijn waardestandpunt heeft gebruikt. Ook stukken die verweerder niet heeft gebruikt, maar hem wel ter raadpleging ter beschikking staan of hebben gestaan en die van belang kunnen zijn voor de beslechting van de (nog) bestaande geschilpunten, behoren daartoe.

Hier meent de rechter, dat het wel om op de zaak betrekking hebbende stukken gaat. Het waardevergelijkingsrapport zou ik graag willen gebruiken in mijn onderbouwing, als een rechter uitspreekt, dat de WOZ waarde van mijn woning gecontroleerd moet worden op basis van de door het bestuursorgaan zelf gebruikte formule en woningkenmerken.

2 – Zie ook ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, r.o. 4.8:

“Tussen partijen is niet in geschil dat het zogenoemde waardevergelijkingsrapport aan verweerder ter raadpleging ter beschikking stond. Dat verweerder van dit rapport bij de bepaling van de WOZ waarde, zoals hij heeft gesteld, geen gebruik heeft gemaakt, is niet relevant. Gelet daarop is de rechtbank met eiser van oordeel dat het waardevergelijkingsrapport tot de op de zaak betrekking hebbende stukken behoort en daarom overeenkomstig het bepaalde in artikel 7:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) voorafgaand aan de hoorzitting voor eiser ter inzage had moeten worden gelegd. Nu dit niet is gebeurd, is in zoverre sprake van een formeel gebrek in de bezwaarfase.”

In dit oordeel staat dat het waardevergelijkingsrapport aan verweerde ter beschikking heeft moeten staan. De heffingsambtenaar heeft de conclusie getrokken, dat als het waardevergelijkingsrapport nu niet meer aan verweerder ter beschikking zou staan, verweerder dit rapport niet meer zou moeten geven. En dat klopt in deze zogenaamde rechtsstaat, het gaat niet om de burger. Het gaat alleen maar om de lettertjes van wat er staat, totaal irrelevant of het ingaat tegen de beginselen van de rechtsstaat. Zie rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat.

De grondhouding van de rechter is, dat ik benodigde informatie beslist niet mag hebben, tenzij het echt, echt niet anders kan. En dan nog alleen als ik die informatie precies omschrijf en op het juiste moment vraag. Vergelijk deze totaal vijandige houding eens, met de houding die de staatscommissie rechtsstaat graag zou zien. Nogmaals zie rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat. Hoeveel meer moet er nog breken, voordat de rechterlijke macht gaat handelen? Nog een nieuwe toeslagenaffaire?

In werkelijkheid is de situatie juridisch gezien onveranderd gebleven. In ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 staat dat de verplichting om inzicht in de op de zaak betrekking hebbende stukken te verschaffen, niet beperkt tot gegevens of stukken die de heffingsambtenaar ter onderbouwing van zijn waardestandpunt heeft gebruikt ook stukken die verweerder niet heeft gebruikt, maar hem wel ter raadpleging ter beschikking staan of hebben gestaan en die van belang kunnen zijn voor de beslechting van de (nog) bestaande geschilpunten, behoren daartoe. **De stukken zijn nog steeds beschikbaar.** Als verweerder een waardevergelijkingsrapport **wil** genereren kan hij dit nog steeds doen. Die optie afnemen van de leverancier waarmee dat mogelijk is. Maar het genereren van een vergelijkingsrapport is niet eens nodig! Het gaat om gegevens in OrtaX, die zoals de hoge raad stelt²⁸ al gewoon beschikbaar zijn in OrtaX, zoals de individuele overrule (zie printscreen). Het gaat om gegevens die worden opgeslagen, bewerkt, verwerkt of beheerd in systematische gegevensverzamelingen

Denk daarbij ook bijvoorbeeld aan correctiefactoren zoals woonoppervlakte, bouwjaar enz. bij referentiewoningen en individuele overrules bij specifieke referentiewoningen.

Let wel een taxatiematrix wordt altijd beschouwd als een op de zaak betrekkinghebbend stuk. Dan zou dat zeker ook moeten gelden voor OrtaX. Ik mag wel weten wat de correctiefactoren zijn van de taxatiematrix. En dan mag ik datzelfde niet weten van OrtaX? Dit klopt van geen kant en dat toont nogmaals de volstrekt eenzijdige behandeling door zulke partijdige rechters van op de zaak betrekking hebbende stukken.

Als rechters het toetsingsmechanisme van “aannemelijk maken” gebruiken, kijken ze alleen naar een taxatiematrix en willen zij niet eens kijken naar de invoer die gebruikt is bij de vaststelling van de WOZ waarde. Juist dat waar het om behoort te gaan. Hoogst essentiële op de zaak betrekking hebbende stukken worden doelbewust genegeerd.

Ik heb gewoon recht op alle gegevens, zoals de individuele overrule, die vermeld staan op het waardevergelijkingsrapport, omdat het op de zaak betrekking hebbende stukken zijn. Maar net als in een verachtelijke dictatuur wordt mij dit geweigerd door oneerlijke rechters.

²⁸ ECLI:NL:HR:2018:1316.

8.3 Paar observaties bij de grote partijdigheid van de rechter van ECLI:NL:RBOBR:2023:5507.

8.3.1 De volledige rechtsgang was gevolgd om hier een definitief oordeel over te krijgen (2017)

Met aan het eind een artikel 81 vonnis, ongemotiveerd oordeel.

Daar beginnen meteen de moeilijkheden. Dit was een artikel 81 oordeel en dit is vrij interpreteerbaar voor rechters. Zie de schijnwereld van de rechtsstaat, 6.1 Misbruik van artikel 81. Gevolg geen oordeel. Gevolg ik moest dit weer opnieuw voorleggen aan de rechter, deze keer met een ander oordeel. De ene rechter vindt dus van wel, de andere rechter vindt dus van niet.

Als de hoge raad gewoon zijn werk had gedaan, waar het toe verplicht was op grond van artikel 23 en 26, was het niet nodig geweest om dezelfde kwestie weer opnieuw voor te leggen aan de rechter. Nu moet ik dezelfde kwestie weer voorleggen aan de hoge raad in de hoop, dat de hoge raad deze keer zich wel wil houden aan de wet (artikel 23 en 26)

8.3.2 Op grond van de redenering, dat de hoge raad in 2017 wel een eindoordeel heeft gegeven, namelijk dat het oordeel van de rechter en hof van 2017 goed was, had ik absoluut recht op dit waardevergelijksrapport.

Dat ik volgens de rechter van ECLI:NL:RBOBR:2023:5507 desondanks nu geen recht heb op dit waardevergelijksrapport toont aan dat het alleen maar schijn is, dat er een definitief oordeel ligt. Zie verder de schijnwereld van de rechtsstaat, 6.1 Misbruik van artikel 81.

8.3.3 Wat opvalt, is dat alle rechters automatisch het bestuursorgaan volgen. De burger doet er niet toe.

Als het bestuursorgaan de mogelijkheid tot het printen heeft verwijderd en dus niet meer kan printen, verandert ook het oordeel van de rechter. Eerst oordeelde de rechter dat ik recht had op het waardevergelijksrapport uit OrtaX. Later wordt het oordeel negatief. De rechter denkt vanuit de het bestuursorgaan, de burger doet er niet toe.

8.3.4 Wat ook opvalt, is dat rechters niet inhoudelijk geïnteresseerd zijn en geen feiten willen onderzoeken.

Dit is ook in strijd met wat de rechterlijke macht wel op haar eigen website beweert.

In ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 concludeert de rechter meteen dat ik geen nadeel heb ondervonden doordat ik het waardevergelijksrapport uit OrtaX onterecht niet had gekregen. Terwijl ik dit waardevergelijksrapport uit OrtaX wel nodig had en aantoonbaar heb gebruikt in hoger beroep, toen ik dit waardevergelijksrapport pas kreeg. Die mogelijkheid is mij dus onterecht onthouden in beroep. In ECLI:NL:RBOBR:2023:5507 gaat de rechter 100% uit van wat het bestuursorgaan stelt.

8.3.5 Wat verder opvalt, is dat voor de rechter kosten irrelevant zijn in dit geschil.

Geen onderzoek naar de kosten. Wat de optie kost om een waardevergelijksrapport te kunnen printen wordt niet onderzocht. Dit is niet interessant voor de rechter. Die rechter volgt slechts automatisch de redenering van de heffingsambtenaar, Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507 (vonnis 2022), r.o. 4.1:

"enerzijds omdat de heffingsambtenaar zelf geen gebruik maakte van dit middel en anderzijds omdat als gevolg van de verstrekking van het waardevergelijksrapport in sommige gevallen juist meer dan minder discussie ontstond over (de onderbouwing van) de waarde."

Het gaat om een controlemiddel, zie r.o. 4.1. Als bij het controleren hiermee te veel vragen kwamen, loste de heffingsambtenaar de problemen op door dit controlemiddel te verbieden, probleem opgelost. Daar gaat het dus om. Net alsof een supermarkt besluit om geen bonnetjes meer te geven omdat medewerkers van die supermarkt zelf geen bonnetjes gebruiken en klanten meer vragen begonnen te stellen over die bonnetjes.

Geen onderzoek naar de gevolgen. Ik moet nu apart vragen om informatie over de individuele overrule. Er is weer een aparte beslissing van de rechter nodig, terwijl deze informatie gewoon op het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX staat. En natuurlijk is ook weer een reden gevonden door deze rechter om ook dit af te wijzen. Het gaat immers alleen om het bestuursorgaan, niet om de burger.

De Staatscommissie rechtsstaat vraagt in haar rapport om **actief gegevens te verstrekken**. Deze rechter wil juist actief zo weinig mogelijk gegevens verstrekken. Toilet

8.3.6 Bij de methode van het aannemelijk maken gaat het alleen om de taxatiematrix.

Bij het aannemelijk maken is zelfs het taxatieverslag totaal irrelevant. Laat staan het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX. Het gaat alleen om de hoogte van de WOZ waarde. Wat er dan staat in het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX zal die rechter een rotzorg zijn.

Hetzelfde geldt voor ECLI:NL:HR:2018:1316. Dat geldt voor gegevens, die gebruikt zijn voor de berekening van de WOZ waarde. Een beroep daarop zal die rechter zoveel mogelijk willen onderdrukken (afwijzen).

8.3.7 Kort samengevat.

“Gelet op de vrije bewijsleer die in het belastingrecht geldt, zijn partijen in beginsel vrij in hun keuze van bewijsmiddelen om de waarde van de woning te onderbouwen. Zodat de heffingsambtenaar niet verplicht is om de modelwaarde uit OrtaX ten grondslag te leggen aan de onderbouwing van de waarde van de woning.”

- De rechter treedt buiten de rechtsstrijd en past alles aan om dit te verdoezelen.
- De rechter wil beslist echt alleen controleren via aannemelijk maken, daar begint het vonnis dan ook mee.
- De rechter geeft de heffingsambtenaar altijd het onbegrensde recht hoe hij zijn onderbouwing wil.
- Dit recht geldt natuurlijk alleen voor de heffingsambtenaar. Zie de gebruikte formulering.
- Dit recht is absoluut en echt alles moet wijken voor dit recht, tot in alle eeuwigheid.
- De rechter misbruikt zijn macht en geeft zo min mogelijk informatie.
- De rechter wil aannemelijk maken en is dus niet geïnteresseerd in het waardevergelijkingsrapport.
- Het is mogelijk om een waardevergelijkingsrapport te genereren, maar de rechter verhindert dit.
- Ik wil graag dit rapport voor mijn onderbouwing, maar de rechter verzwijgt dit feit doelbewust.
- Feit dat dit rapport een goed controlemiddel is, wordt genegeerd. Het gaat alleen om de heffingsambtenaar.
- Alleen waarde van taxatiematrix is nodig voor aannemelijk maken, informatie modelwaarde is nutteloos.
- De heffingsambtenaar mag dus geen gebruik maken van de modelwaarde bij zijn onderbouwing.
- Dat een andere onderbouwing van de WOZ waarde leidt tot een andere WOZ waarde wordt genegeerd.
- Voor de heffingsambtenaar is dit de vrije bewijsleer. Ik ben niet vrij in mijn keuze, ik ben een gevangene.
- De rechter zegt dat ook met mijn argumenten rekening moet worden gehouden, maar dat is voor de Bühne.
- Op www.rechtspraak.nl staat dat de rechter respect heeft voor belangen van beide partijen. Prietpraat dus.
- Alles wat ik tegen het aannemelijk maken inbreng, wordt genegeerd, verdraaid, niet begrepen, enz.
- Feiten worden niet onderzocht, maar aangepast aan eigen mening van de rechter.
- Uitspraken van de hoge raad worden ook waar nodig aangepast aan de eigen mening van de rechter.
- Ik heb geen recht op alle op de zaak betrekking hebbende stukken, omdat de heffingsambtenaar dit niet wil.
- In een andere gemeente mag dit wel, dit is discriminatie. De rechter ontkent ook dit feit meteen.
- En zo komt de rechter weer terug op het punt waar hij al vanaf het begin wilde zijn, zie inhoudsindicatie:

“Ortax, waardevergelijkingsrapport ligt niet ten grondslag aan de WOZ-waarde. De heffingsambtenaar hoeft geen gebruik te maken van de modelwaarde uit Ortax om de WOZ-waarde te onderbouwen.”

9 – Geschillen die zijn voorgelegd aan het hof, dat binnenkort nog moet vonnissen .

Doordat de hoge raad geen oordeel heeft willen geven (artikel 81) had ik geen andere keus, dan de meest belangrijke verzoeken weer opnieuw voor te leggen. Ditmaal aan het hof, dat binnenkort zal vonnissen. Op grond van mijn vele ervaringen moet ik helaas weer vrezen voor een oneerlijk proces

- 9.1 Verzoek om zowel op de zitting als in het vonnis duidelijk te laten zien, dat het hof de aanbevelingen van de staatscommissie rechtsstaat serieus neemt.
- 9.2 Verzoek om, indien het hof zal oordelen op basis van een taxatiematrix, in het vonnis aan te geven, hoe een belanghebbende nog voor de beroepsfase op deze manier zijn WOZ waarde kan controleren

Immers nu wordt pas in de beroepsfase de taxatiematrix opgesteld. Ik wil in staat zijn om nog voor de bezwaarfase de WOZ waarde van mijn woning te controleren op een manier, die ook de rechter toepast. Dat is nu onmogelijk. De bestaande praktijk in mijn WOZ rechtszaken tot dusverre is, dat ik pas in de beroepsfase de door die rechter klaarblijkelijk vereiste onderbouwing van het bestuursorgaan krijg: de taxatiematrix van de heffingsambtenaar. Nodig bij het aannemelijk maken dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld.

- 9.3 Verzoek om, indien het hof zal oordelen dat aannemelijk is gemaakt dat de WOZ waarde van mijn woning niet te hoog is vastgesteld, dan ook te oordelen dat de WOZ waarde van elk jaar te laag is vastgesteld en dat de WOZ waarde gelijk gemaakt moet worden aan de waarde van de taxatiematrix van de gemeente.
- 9.4 Verzoek om uit te spreken, dat taxateur 1 (WOZ waarde) van de gemeente de kenmerken (zie bijvoorbeeld de KOUDV factoren) van mijn woning juist heeft vastgesteld en niet taxateur 2 (taxatiematrix) van de gemeente.
- 9.5 Verzoek om uit te spreken dat elke onderbouwing van de WOZ waarde van mijn woning door de gemeente gebaseerd moet zijn op de gegevens die door de gemeente zelf gebruikt zijn voor de berekening van de WOZ waarden van mijn woning en die gebaseerd is op de marktanalyse met alle beschikbare marktgegevens.

(Denk aan de KOUDV factoren, liggingsfactoren, grondwaarden, waarde bijgebouwen, correctiefactor voor woonoppervlakte, enz.)

- 9.6 Verzoek om in het vonnis op te nemen welk formule (systeem) gebruikt moet worden om de WOZ waarde van mijn woning vast te stellen, OrtaX (modelwaarde), OrtaX (waarde handmatig aangepast) of de taxatiematrix.

Zoals bekend, pleit ik voor OrtaX modelwaarde, alleen onder bepaalde voorwaarden.

- 9.7 Verzoek om uit te spreken, dat de WOZ waarde van mijn woning niet gecontroleerd moet worden met een taxatiematrix, maar gecontroleerd moet worden op basis van de door het bestuursorgaan zelf gebruikte formule en (correcte en geactualiseerde) woningkenmerken.
- 9.8 Verzoek om uit te spreken, dat in elke onderbouwing van de WOZ waarde van mijn woning alle vergelijkbare woningen in mijn marktsegment moeten worden meegenomen.

Op hoeveel verkochte woningen moet een waardebepaling gebaseerd zijn? De heffingsambtenaar bepleit een zo klein mogelijk aantal referentiwoningen in zijn onderbouwing. Ik pleit ervoor, dat ten minste alle vergelijkbare verkochte woningen in mijn marktsegment worden gebruikt in een onderbouwing.

- 9.9 Indien de rechter een bepaalde verkochte woning van mij afwijst, die wel gebruikt is bij de bepaling van de WOZ waarde van mijn woning Verzoek om, indien de rechter een bepaalde verkochte woning van mij afwijst, die wel gebruikt is bij de bepaling van de WOZ waarde van mijn woning, uit te spreken, dat de WOZ waarde van mijn woning ook onjuist is vastgesteld.
- 9.10 Het kan zijn dat de rechter van oordeel is, dat slechts een beperkt aantal vergelijkbare verkochte woningen (referentiewoningen) gebruikt moeten worden bij de onderbouwing van mijn WOZ waarde.
Verzoek om het volgende in het vonnis op te nemen:
- 1 – Wat het aantal referentie woningen op de onderbouwing moet zijn.
 - 2 – Wat precies het door de rechter gebruikte selectiemechanisme voor alle jaren is.
 - 3 – Welke referentiewoningen elk jaar geselecteerd zijn volgens zijn criterium.
- 9.11 Toetsen met een taxatiematrix kost de gemeenschap nodeloos veel geld. Verzoek om dit kostenaspect te vermelden in het vonnis en aan te geven hoe dit kostenaspect is meegewogen in het oordeel van de rechter welke onderbouwing gebruikt moet worden, de onderbouwing dmv een waardevergelijkingsrapport of een onderbouwing dmv een taxatiematrix.
- 9.12 Verzoek om in het vonnis niet te spreken over “waarde in het economische verkeer” maar te vermelden dat het gaat om de marktwaarde.

Marktwaarde ↔ waarde in het economische verkeer.

Het gaat over het ten onterechte steeds maar niet willen gebruiken van de term “marktwaarde”.

Zie annotatie van voormalig secretaris Waarderingskamer bij ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, hoger beroep 2017.
Zie belastingblad 2022/334 met annotatie van J.G.E. Gieskes.

- 9.13 Verzoek om uit te spreken dat het hof deze annotatie steunt. Als het hof deze annotatie verwerpt, vraag ik om in het vonnis een beargumenteerd oordeel op te nemen waarom het hof deze annotatie van J.G.E. Gieskes verwerpt ondanks het wettelijk verplichte modeltaxatieverslag.
- 9.14 Verzoek om in het vonnis op te nemen, dat ik recht heb op de berekening en marktanalyse van de bijgebouwen en dat deze informatie mij wordt gegeven.
- 9.15 Verzoek om tevens de marktanalyse van taxateur 2 (taxatiematrix) waarop zijn correctiefactoren en kengetallen zijn gebaseerd.
- Taxateur 2 (taxatiematrix) gebruikt steeds een bepaalde formule om te kunnen corrigeren voor de inhoud van een woning. Op welke marktanalyse is dit gebaseerd? Welk gebied, type woning, aantal woningen, enz.?
- 9.16 Zie de eis van uniformiteit van de Wet WOZ en de vele problemen hiermee in dit document.
Verzoek om in het vonnis te wijzen op de eis van uniformiteit in de Wet WOZ en te vermelden, dat het hof hiermee rekening heeft gehouden.
- 9.17 Verzoek om in het vonnis te vermelden wat de tot op de euro nauwkeurige WOZ waarde van mijn woning moet zijn. Als de rechter in het vonnis de taxatiematrix vermeldt, verzoek om ook te vermelden wat volgens het hof de tot op de euro nauwkeurige waarde van de taxatiematrix moet zijn en alle daarbij gebruikte referentiewoningen te vermelden.
- 9.18 Verzoek om transparant te zijn en alle feiten correct weer te geven.
Hoe sterk rechters gevangen zitten in aannemelijk maken met de taxatiematrix van de taxateur, is te zien aan de afhandeling van verzoeken. Elke argumentatie die tegen dit geloof gaat, wordt verzwegen, genegeerd of verdraaid. Alles moet hieraan worden aangepast.

9.19 Verzoek om in elk geval geen uitspraken in het vonnis op te nemen, die in strijd zijn met de wiskunde.

9.20 Verzoek om beargumenteerd te oordelen of de bepaling van de WOZ waarde in strijd met wiskundige regels mag gebeuren.

Ik meen dat de berekening van de WOZ waarde van mijn woning niet in strijd met wiskundige regels mag gebeuren, zie de toezichthouder van de Wet WOZ en de wetsgeschiedenis.

9.21 Verzoek om in het vonnis op te nemen dat op een bestuursorgaan de bewijslast rust om te laten zien, dat de WOZ waarde een zo goed (nauwkeurig) mogelijke inschatting van de marktwaarde op een waardepeildatum is. (zie taxatieverslag)

9.22 Verzoek om het oordeel van het hof op welke wijze dit het best kan gebeuren in het vonnis op te nemen.

Het is heel belangrijk dat de rechter zijn kwaliteitseis voor een WOZ waarde in het vonnis vermeldt.

Ik meen dat wat de overheid zelf stelt, in het vonnis vermeld moet worden.

Ik meen ook dat dit het beste kan met hulp van de statistiek en vraag het oordeel van de rechter te vermelden.

9.23 Verzoek om, indien het hof van oordeel is dat sommige geschillen al definitief beslecht zijn door de uitspraak van de hoge raad²⁹, over mijn WOZ zaak van 2017, deze geschillen in het vonnis te vermelden met het oordeel van de hoge raad.

In de ene zaak van mij (ECLI:NL:RBOBR:2023:2030) stelt de rechter dat ik geen standpunt kan wijzigen op basis van een bepaalde artikel 81 uitspraak van de hoge raad, terwijl een rechter in een andere zaak van mij (ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 6.1) totaal anders oordeelt over diezelfde artikel 81 uitspraak van de hoge raad, daar spreekt de rechter van een bekrachtiging van het vonnis van het hof.

9.24 Verzoek om aan te geven via welke weg een structurele oplossing bereikt kan worden binnen de bestaande wet en regelgeving, zodat jarenlange procedures niet meer nodig zullen zijn.

Ik constateer dat rechters helaas niet streven naar een finale oplossing voor WOZ problemen, ik wel.

Voor mij is een definitieve oplossing heel belangrijk, De persoonlijke gevolgen zijn **immens** voor mij. Nu ben ik gedwongen elk jaar naar de rechter te stappen, zolang de rechterlijke macht blijft handelen in strijd met de meest elementaire mensenrechten en een definitieve oplossing verwerpt.

²⁹ ECLI:NL:HR:2023:522.

9.25 Verzoek om transparant te zijn en in het vonnis te vermelden, dat er TWEE berekeningen (waardebepalingen) zijn ingediend. En dat er dus niet gesproken kan worden van DE berekening, maar ook vermelden om welke berekening het in een concreet geval gaat.

Het gaat om twee waardevaststellingen, maar zelfs dit simpele feit wordt ontkend door rechters³⁰.

“Het taxatierapport is niet een tweede waardevaststelling (zoals belanghebbende stelt), maar een bewijsmiddel ter nadere onderbouwing van de bij de bestreden beschikking vastgestelde waarde.”

Doordat die tweede waardevaststelling als bewijsmiddel wordt gebruikt, wordt zelfs niet gerealiseerd, dat deze tweede berekening een tweede waardevaststelling oplevert. Enkel de absolute wil om deze tweede waardevaststelling te gebruiken als bewijsmiddel maakt dat zelfs dit simpele feit wordt ontkend.

Ik heb deze kwestie naar voren gebracht en wilde graag een bevestiging van de rechter dat het gaat om 2 waardevaststellingen. Maar zelfs zoiets wat elke niet-jurist kan zien, is totaal verzwegen door die rechter. Zonder feitenonderzoek. Zonder zelfs in te gaan op wat de heffingsambtenaar zelf stelt.

9.26 Verzoek om uit te spreken dat de individuele overrule ook een op de zaak betreffend stuk is en desgewenst aan belanghebbende ter beschikking wordt gesteld.

9.27 Verzoek om uit te spreken dat alle gegevens die vermeld staan op het waardevergelijkingsrapport, zoals bijvoorbeeld de individuele overrule, ook op de zaak betrekking hebbende stukken zijn en desgewenst aan belanghebbende ter beschikking moeten worden gesteld.

³⁰ECLI:NL:GHAMS:2019:4018.

III – Beknopte informatie over talloze oneerlijke processen vanaf 2017.

De afgelopen jaren heb ik stelselmatig een oneerlijk proces moeten ondergaan. Dit is iedere keer in strijd met de grondwet, die mij juist het recht op een eerlijk proces garandeert. De wrakingskamer vroeg om informatie hierover. Ik was erg verbaasd, omdat ik de afgelopen jaren hierover meermaals stukken heb ingeleverd bij mijn rechtszaken en ik nam aan, dat dit bekend was bij het gerechtshof. Klaarblijkelijk is dit dus niet het geval.

Dit document geeft een beknopt overzicht van de oneerlijke processen die ik steeds heb gehad vanaf 2017.

Dit onderdeel heeft 2 delen. In **deel 1** probeer ik zo goed mogelijk te beschrijven wat er in werkelijkheid gebeurt. Met een omschrijving van de beginselen van de rechtsstaat waar rechters zich vanaf 2017 niet aan willen houden. In **deel 2** staan vele voorbeelden uit vonnissen waar het fout gaat. Het blijkt, dat er een hele grote groep WOZ rechters is, die slechts wil oordelen op basis van opvattingen die heersen binnen hun eigen groep (sektegedrag). Vanaf 2017 heb ik slechts rechters gehad, die “lid zijn” van deze groep (sekte). Bij de onderdelen die ik vermeld, is iedere keer te zien, hoe die desbetreffende rechter consequent slechts oordeelt vanuit de opvattingen van zijn eigen groep, die hij geheel steunt. Argumentatie van mij die daartegen in gaat, is consequent buiten beschouwing gelaten en niet inhoudelijk onderzocht zoals het volgens de beginselen van de rechtsstaat wel had gemoeten.

Deel 1: Omschrijving WOZ probleem. Omschrijving beginselen van de rechtsstaat.

→Het gaat ieder jaar om de controle en vaststelling van de WOZ waarde van mijn woning ←

Het grote probleem in dit land is, dat een bepaalde groep rechters net doet alsof de beginselen van de rechtsstaat worden nageleefd, terwijl deze groep rechters dat elke keer aantoonbaar niet doet. Daarbij komt nog dat de **rechterlijke macht geen idee heeft wat voor kwaad een oneerlijk proces aanricht bij een burger.**

Je staat volkomen machteloos tegenover een oneerlijke rechter, die zo straffeloos blijkt te mogen handelen. Elke normale bescherming van de burger is buiten werking gezet. Een gang naar de rechter kan niet. Een klacht indienen helpt niet. Naar de politie stappen kan niet. De rechterlijke macht schermt zich zelfs verder af. Zelfs een poging om tenminste over de problemen te mogen spreken, blijkt volkomen kansloos.

Of je een eerlijk proces krijgt of niet, is in dit land toeval. Godzijdank blijken er gelukkig nog wel eerlijke rechters te zijn. En mensen zoals dr. J.C.K.W. Bartel (zie deel 2).

1 – Vaststelling WOZ waarde door de gemeente. Besluit wel/geen handmatige aanpassing OrtaX

De gemeente gebruikt OrtaX, dit model is gebaseerd op statistische grondslag. Hier komt een modelwaarde uit. Ieder jaar neemt de gemeente de beslissing, of de WOZ waarde van mijn woning gelijk moet zijn aan de modelwaarde (Individuele overrule = 1), of handmatig moet worden aangepast (Individuele overrule <1). Vaak stelt de gemeente de WOZ waarde van mijn woning vast op de modelwaarde (geen handmatige aanpassing, Individuele overrule = 1)

2 – Voor mijn woning pleit ik voor de modelwaarde uit OrtaX, het systeem van de gemeente

OrtaX gebruikt een degelijke wetenschappelijk ontwikkelde wiskundige formule. Volgens het taxatieverslag (overheidsinformatie) moet de WOZ waarde een zo goed mogelijke inschatting van de marktwaarde zijn. Ik constateer op grond van mijn vakkennis (ik ben afgestudeerd wiskundige) en alle informatie die ik heb, dat de eigen formule van de gemeente (OrtaX) voldoet aan deze kwaliteitseis van de overheid. Ik constateer verder dat voor de meerderheid van de woningen in de gemeente de WOZ waarde al wordt vastgesteld op de modelwaarde, ook voor mijn woning gebeurt dat doorgaans. Ik constateer bovendien dat de Waarderingskamer zo min mogelijke handmatige aanpassingen wil. Mijn woning is een gewone woning. Voor mijn woning pleit ik dus voor de modelwaarde uit OrtaX.

3 – Werkwijze vaststelling WOZ waarde bij rechter moet beslist via nieuwe waardeberekening

Vanaf 2017 willen rechters in mijn rechtszaken enkel de vastgestelde WOZ waarde weten, verder niets. De oorspronkelijke WOZ berekening en werkelijk gebruikte invoer is voor deze groep rechters irrelevant. De werkwijze van deze groep rechters is, dat gemeenten in de beroepsfase een **nieuwe** waardeberekening **moeten** inleveren (de taxatiematrix). Elke rechter bekijkt daarna op zijn eigen manier of deze berekening goed is.

Als deze groep rechters “ziet” dat de waarde uit deze taxatiematrix groter is dan de oorspronkelijk vastgestelde WOZ waarde, dan zegt deze groep rechters dat de gemeente aannemelijk heeft gemaakt dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld. En dat de WOZ waarde dan dus goed is vastgesteld. Dit betekent feitelijk dat elke WOZ waarde wordt goedgekeurd mits die WOZ waarde niet groter is dan de waarde uit de taxatiematrix.

Bij gebruik van deze werkwijze wordt ook verwezen naar jurisprudentie.

Deze werkwijze is niet gebaseerd op de Wet WOZ, maar zelf verzonnen door rechters.

4 – Een korte opsomming van een paar gevolgen van de werkwijze van deze groep rechters.

De werkwijze van deze groep rechters levert problemen op, die bij de werkwijze die ik bepleit niet voorkomen.

4.1 Ik mag niet pleiten zoals ik wil en word gedwongen om een eigen taxatiematrix in te dienen. Het blijkt, dat die taxatiematrix vervolgens niet serieus wordt onderzocht door deze groep rechters.

Deze extra waardebepaling kost extra geld, alleen maar doordat deze groep rechters dat wil. Geld dat **niet nodig is bij de door mij bepleite toetsing en vaststelling** van de WOZ waarde, waarbij alleen het **feitelijk handelen** van de overheid bij het vaststellen van de WOZ waarde moet worden getoetst op basis van wat de overheid zelf zegt (bijvoorbeeld kwaliteitseis taxatieverslag). Bij de door mij bepleite toetsing en vaststelling van de WOZ waarde mag geen andere formule (taxatiematrix) gebruikt worden. Immers je controleert wat je moet betalen bij de ene supermarkt toch ook niet met een bonnetje van een andere supermarkt, waar je niet geweest bent.

De werkelijkheid is zelfs nog erger. Door de weigering van deze groep rechters om de door mij bepleite toetsing en vaststelling van de WOZ waarde inhoudelijk te onderzoeken werd ik door deze groep rechters zelfs steeds gedwongen een alternatieve taxatiematrix in te dienen. Bovendien onderzocht deze groep rechters geen enkele keer inhoudelijk mijn taxatiematrix. Voor meer details zie verder deel 2 zoals jarenlang verkeerde interpretatie van het Oostflakkee arrest)

4.2 Als ik geen garanties krijg op een eerlijk proces, is zelfs het indienen van een eigen taxatiematrix dus zinloos en ben ik gedwongen te pleiten voor de waarde van de taxatiematrix van de gemeente.

Vanaf 2017 (zie deel 2) heb ik geen eerlijk proces gehad. Het blijkt dat rechters zich zelfs niet hoeven te houden aan onderdelen van de wet, die juist voor mij heel cruciaal zijn. Zie het oordeel van de wrakingskamer in deel 1. Nogmaals het gaat om de controle en vaststelling van de **WOZ waarde van mijn woning**. Die waarde hangt af van de gekozen **formule en invoer**. Voor mij is het oordeel van een **eerlijke** rechter essentieel. Het gaat mij om een **onafhankelijke** rechter die na een zorgvuldig **eigen** onderzoek een gedegen, inhoudelijk oordeel velt over alle geschillen en streeft naar een definitieve oplossing van alle geschillen.

Voor een **eerlijke** rechter zijn de geschillen duidelijk, ik vermeld niet alles, alleen het belangrijkste:

- 4.2.1 Welke formule moet gebruikt worden voor de waardebepaling, OrtaX of de taxatiematrix?
- 4.2.2 Welke invoer moet gebruikt worden voor de waardebepaling, van OrtaX of van de taxatiematrix?
- 4.2.3 Hoe kan ik in de bezwaarfase de WOZ waarde van mijn woning controleren zonder die taxatiematrix?
- 4.2.4 Hoe moet de rechter de WOZ waarde van mijn woning controleren? Via de taxatiematrix of OrtaX?
- 4.2.5 Welk criterium moet gebruikt worden? Een zo nauwkeurig mogelijke schatting?
- 4.2.6 Heeft de rechter voldoende kennis van de wiskunde/statistiek?
- 4.2.7 Mag de WOZ waarde van mijn woning berekend worden in strijd met de wiskunde/statistiek?
- 4.2.8 Wil de rechter in elk geval geen beweringen in strijd met de statistiek opnemen in het vonnis?
- 4.2.9 Moeten alle verkochte woningen in mijn marktsegment gebruikt worden? Of juist zo weinig mogelijk?
- 4.2.10 Indien juist zo weinig mogelijk, hoeveel dan? En wat zijn dan de selectiecriteria?
- 4.2.11 Heb ik recht op (alle gegevens van) het waardevergelijkingsrapport? (Nodig voor mijn onderbouwing)
- 4.2.12 Mag ik de marktanalyse hebben?
- 4.2.13 Wil de rechter in het vonnis uniformiteit, kostenaspect, WOZ-paradox, marktwaarde meenemen?
- 4.2.14 Wil de rechter streven naar een structurele oplossing?
- 4.2.15 Moeten verschillen in WOZ waarden verklaard kunnen worden door verschillen in kenmerken?

Tot nu toe blijkt het antwoord van deze groep rechters:

- 4.2.1 Vraag is totaal irrelevant. Geen uitspraak.
- 4.2.2 Vraag is totaal irrelevant. Geen uitspraak.
- 4.2.3 Het zal deze groep rechters een worst wezen.
- 4.2.4 Natuurlijk altijd via de taxatiematrix. Argumentatie tegen de taxatiematrix is nooit onderzocht.
- 4.2.5 Geen enkel criterium wordt vermeld.
- 4.2.6 Antwoord varieert van “geen” tot “gaat u niets aan”. Tot nu toe ontbreekt steeds voldoende kennis
- 4.2.7 Geen uitspraak. Het mag klaarblijkelijk.
- 4.2.8 Niet gehinderd door enige kennis van de wiskunde herhaalt de rechter zelfde eerdere wiskundige onzin.
- 4.2.9 Geen uitspraak. Men volgt automatisch de gemeente.
- 4.2.10 Geen uitspraak. Men volgt automatisch de gemeente.
- 4.2.11 Als het aanwezig is wel, als het verwijderd is dus niet. Alleen de onderbouwing van de taxatiematrix telt.
- 4.2.12 Nee, maar deze groep rechters vermeldt dit niet eens in het vonnis.
- 4.2.13 Nee. Het is waarde in het economische verkeer. Verder zijn uniformiteit en kostenaspect irrelevant.
- 4.2.14 Nee. Maar dit wordt verzwegen in het vonnis.
- 4.2.15 Nee, dit is slechts een opvatting van de Waarderingskamer. Maar dit wordt verzwegen in het vonnis.

Gegeven al deze trieste ervaringen met deze groep rechters en de ervaringen met de wrakingskamer zal ik moeten blijven vragen om voldoende garanties in de hoop dat ik niet weer een oneerlijk proces zal krijgen. **Zonder die garanties is zelfs het indienen van een eigen taxatiematrix zinloos en ben ik gedwongen te pleiten voor de waarde van de taxatiematrix van de gemeente, ondanks al mijn bezwaren daartegen.**

Tenzij ik een rechter tref die mij van te voren duidelijke garanties geeft dat ik een eerlijk proces zal krijgen, moet ik uitgaan van een oordeel dat vergelijkbaar is met het hierboven beschrevene.

De ervaring (zie deel 2) leert bijvoorbeeld, dat ik dan **al bij voorbaat** een rechter zal treffen zonder de benodigde kennis van wiskunde/statistiek die mijn argumentatie als deskundige op het gebied van de wiskunde/statistiek niet zal willen/kunnen begrijpen. Tot nu toe heb ik geen enkele rechter gehad met voldoende kennis van wiskunde/statistiek. Ondanks dat ik daar consequent iedere keer om gevraagd heb.

Nog erger is, dat deze groep rechters ondanks hun gebrek aan deskundigheid op dat gebied wel meent een inhoudelijk oordeel te kunnen geven zonder de hulp in te roepen van deskundigen met wel voldoende kennis. En nog veel erger is, dat deze werkwijze wordt goedgekeurd door de rechterlijke macht (wrakingskamer) in tegenspraak met wat de rechterlijke macht zelf beweert op haar eigen website (zie beginselen van de rechtsstaat)

Zonder de garantie dat de rechter beschikt over voldoende deskundigheid op het gebied van wiskunde/statistiek word ik dus in een positie gedwongen waarbij ik dat deel van mijn argumentatie niet meer naar voren kan brengen. Dat wordt natuurlijk niet officieel gezegd (het moet een rechtsstaat lijken) maar het is totaal zinloos geworden. Gevolg een te verwachten uitspraak zoals 4.2.5, 4.2.6, 4.2.7, 4.2.8 en 4.2.9.

De ervaring (zie deel 2) leert ook, dat ik dan een rechter zal treffen die **al bij voorbaat** het oordeel klaar heeft over het geschil hoe de WOZ waarde gecontroleerd en vastgesteld moet worden, niet OrtaX maar taxatiematrix. Zie verder 3 – Werkwijze vaststelling WOZ waarde bij rechter moet beslist via nieuwe waardeberekening. Nog erger is, dat deze groep rechters totaal niet geïnteresseerd is in de gevolgen van hun handelen. Denk aan toenemend wantrouwen in de rechtspraak, kosten, ism de beginselen van de rechtsstaat enz. En nog veel erger is, dat deze werkwijze wordt goedgekeurd door de rechterlijke macht (wrakingskamer). Dit is in strijd met wat de wet zegt over de plicht om te beslissen in elk geschil en te streven naar een permanente oplossing van de geschillen. Gevolg een te verwachten uitspraak zoals 4.2.1, 4.2.2, 4.2.3 en 4.2.4.

De ervaring (zie deel 2) leert ook, dat ik dan een rechter zal treffen die al bij voorbaat het oordeel klaar heeft op welke informatie ik recht heb voor de controle van de WOZ waarde: alleen de taxatiematrix van de gemeente. Nog erger is, dat deze groep rechters totaal niet geïnteresseerd is in informatie over de vaststelling van de WOZ waarde. Dus niet een waardevergelijkingsrapport uit OrtaX. Zoals de naam aangeeft: uit OrtaX. Maar dat geeft informatie over de WOZ waarde en dat is dus irrelevant voor deze groep rechters. Het moet immers alleen gaan over de nieuwe waardebepaling met een taxatiematrix. En nog veel erger is, dat deze werkwijze ingaat tegen de Wet WOZ en de hoge raad enz. Denk alleen al aan ECLI:NL:HR:2018:1316. Gevolg een te verwachten uitspraak zoals 4.2.11 en 4.2.12.

Deze groep rechters keurt de WOZ waarde iedere keer goed omdat de controle waarde van de bijbehorende taxatiematrix van de gemeente steeds hoger uitkomt. Maar dat betekent in hun denkwereld dat de WOZ waarde van mijn woning steeds te laag is vastgesteld. Alleen verbinden zij daar in hun vonnis doorgaans nog niet altijd de conclusie aan dat de WOZ waarde dan te laag is vastgesteld.

Conclusie: Bij deze groep rechters blijkt al mijn argumentatie zo de prullenbak in te gaan.

Bij deze groep rechters blijkt hun oordeel al van te voren vast te staan.

Zonder garanties op een eerlijk proces mag ik niet pleiten zoals ik wil en word ik dus gedwongen te pleiten voor de waarde van de taxatiematrix van de gemeente in strijd met mijn deskundigheid.

4.3 De nieuwe waardebepaling (taxatiematrix) is niet betrouwbaar.

Een onbetrouwbare taxatiematrix maakt de werkwijze van deze groep rechters onbetrouwbaar en manipuleerbaar voor alle betrokken partijen. Daar heb ik steeds op gewezen. Er kan bijvoorbeeld ergens naar toegerekend worden alleen al door een iets andere selectie van referentiewoningen. Zie ook bijvoorbeeld het soms tegenstrijdige oordeel van rechtbank en hof in een zelfde zaak

4.4 Invoer en formule nieuwe waardebeoordeling (taxatiematrix) is anders dan de oude waardebeoordeling (OrtaX). De overheid spreekt met dubbele tong.

De invoer en formule van de WOZ waarde verschilt van de invoer voor de nieuwe waardebeoordeling. Denk aan aantal en selectie van de referentiewoningen, waarde bijgebouwen, indexering enz. Alleen al als de invoer voor de nieuwe waardebeoordeling zou zijn gebruikt bij de WOZ waardebeoordeling zou er een andere WOZ waarde zijn uitgekomen.

Zowel de taxateur die de WOZ waarde heeft vastgesteld als de taxateur in de beroepsfase, heeft een waarde vastgesteld in opdracht van de gemeente. De overheid geeft voor dezelfde datum **twee verschillende waarden** af, en verdedigt beide waarden tegelijkertijd. De overheid spreekt niet met één stem.

4.5 Eisen aan die extra waardebeoordeling zijn onbekend en variëren zelfs per rechter. Bovendien is deze toetsing met een extra waardebeoordeling in de bezwaarfase nog niet mogelijk.

Deze groep rechters wil een nieuwe waardeberekening zien, die aan specifieke voorwaarden moet voldoen. Het mag bijvoorbeeld geen regressieanalyse zijn, deze groep rechters wil alleen de zogeheten taxatiematrix zien. Ook aan de invoer voor een taxatiematrix stelt deze groep rechters eisen. Dit varieert zelfs per rechter. Alleen al daarom kan het lonen om in hoger beroep te gaan voor een oordeel van een andere rechter. Een burger kent deze voorwaarden niet en zal alleen al daarom vaker ongelijk krijgen van dit soort rechters.

De gemeente geeft de opdracht tot het maken van een taxatiematrix, pas als er een rechtszaak komt. Alle gegevens die nodig zijn voor die nieuwe waardebeoordeling zijn onbekend bij de vaststelling van de WOZ waarde. Zelfs in de bezwaarfase. Pas in de beroepsfase komen pas alle gegevens te voorschijn, waarmee de gemeente de WOZ waarde aannemelijk wil maken. Als een duveltje uit een doosje.

4.6 Het werkelijk handelen van de overheid wordt niet getoetst en kan dus niet gecorrigeerd worden.

Denk daarbij vooral aan informatie of de WOZ waarde handmatig is aangepast of niet en de reden daarvan. In een rechtsstaat behoort het feitelijk handelen van de overheid bekend te zijn en zonodig getoetst te kunnen worden door de rechter. Dit kan dus niet bij deze groep rechters. Ik heb voorbeelden gegeven waar dit misgaat.

4.7 De werkwijze van de groep rechters is in strijd met uniformiteit en doelstelling van de Wet WOZ. De werkwijze van de groep rechters is in strijd met wiskunde/statistiek.

Deze werkwijze van de groep rechters is in strijd met uniformiteit en doelstelling van de Wet WOZ. Eén van de doelstellingen bij de wet WOZ is volgens de MvT³¹:

“om de waardebeoordeling van onroerende zaken ten behoeve van de heffing van belastingen voor de burger doorzichtiger en voor controle vatbaar te maken.”

De waardebeoordeling met een taxatiematrix is in strijd met wiskunde/statistiek. Daar heb ik steeds op gewezen.

³¹ Tweede Kamer der Staten-Generaal, Vergaderjaar 1992-1993, dossier 22885, “Algemene regels inzake de waardering van onroerende zaken (Wet waardering onroerende zaken)”, nr. 3 Memorie van Toelichting, bladzijde 28.

4.8 Deze groep rechters discrimineert mensen op grove wijze.

Alle rechters behoren mensen in gelijke omstandigheden gelijk te behandelen, dat doet deze groep rechters niet. Dit is in strijd met de beginselen van de rechtsstaat, zie 5 – Het kader waarbinnen elke WOZ rechter moet handelen. Beginselen van de rechtsstaat. Zomaar een paar voorbeelden van discriminatie:

- 4.8.1** Bij deze groep rechters hangt de uitkomst af van de toevallige rechter die de zaak behandelt. De rechterlijke macht stelt bewust geen uniforme standaarden op. Elke rechter mag alles doen wat hij wil.
- 4.8.2** De belanghebbende in de bezwaarfase wordt gediscrimineerd. Hij krijgt geen taxatiematrix.
- 4.8.3** Burgers met heel goed vergelijkbare woningen die niet naar de rechter stappen, worden gediscrimineerd als de rechter besluit de WOZ waarde van de burger die wel naar de rechter stapt, aan te passen.
- 4.8.4** Belanghebbenden in gelijke omstandigheden hebben volgens deze groep rechters niet hetzelfde recht op informatie. Dit blijkt dan bijvoorbeeld af te hangen van de gemeente waar je toevallig woont.
- 4.8.5** Er is geen sprake van gelijke rechtspositie. Deze groep rechters blijkt de sterkste partij voor te trekken.
- 4.8.6** Een belanghebbende van een recent verkochte woning wordt anders behandeld, dan van een niet recent verkochte woning. Dan wordt de WOZ waarde gelijk gesteld aan de (geïndexeerde) verkoopsom, Ondanks dat er grote verschillen kunnen bestaan tussen de verkoopprijs en de (daadwerkelijke) marktwaarde van een woning. De gerealiseerde verkoopprijs is immers afhankelijk van tal van subjectieve - psychologische en irrationele - factoren, die samenhangen met de persoon van de betrokken koper en verkoper. Zie verder deel 2, 4.6
- 4.8.7** Het hangt van het toeval af, of een rechter wil luisteren naar de hoge raad, ECLI:NL:HR:2018:1316.
- 4.8.8** Het hangt van het toeval af, of de hoge raad een beslissing wil nemen, zoals bij ECLI:NL:HR:2018:1316, of in mijn geval geen beslissing wil nemen en zich verschuilt achter artikel 81.
- 4.8.9** De uitkomst hangt af of je toevallig een eerlijke rechter krijgt of een rechter uit die groep rechters.

Dit is dus het resultaat als de rechterlijke macht in strijd handelt met wat **de wetgevende macht uitdrukkelijk** wil. Zie 5 – Het kader waarbinnen elke WOZ rechter moet handelen. Beginselen van de rechtsstaat.

4.9 Het framen van een belanghebbende.

Ik heb diverse keren ondervonden, dat dit soort rechters mijn standpunten en argumentatie hebben verdraaid, terwijl zij beslist konden weten dat dit niet waar was. Een paar voorbeelden:

Net te doen alsof ik de vrije bewijsleer aanvecht. Ik vecht die niet aan. Ik heb wel grote inhoudelijke bezwaren tegen het controleren van de WOZ waarde op basis van een andere waarde uit een taxatiematrix. (aannemelijk maken dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld). Ik stel dat de onderbouwing op basis van het waardevergelijkingsrapport veel beter is. Ik had recht op een deskundig (kennis van de wiskunde/statistiek) inhoudelijk onderzoek van mijn aangedragen argumentatie, maar kreeg dit niet. O.a. door deze framing.

Net te doen alsof de definitie van de WOZ waarde van de Waarderingskamer niet gestoeld was op artikel 17 van de Wet WOZ. De definitie van marktwaarde is sinds 01-01-2012 een aanvulling bij art. 17, zoals de waarde in het economische verkeer dat ook was tot 01-01-2012. Zie de rechtsgang van 2017. Door deze framing hoefde een oneerlijke rechter geen inhoudelijk oordeel te geven over dit geschil.

Ik moet voorbereid zijn op nieuwe pogingen van oneerlijke rechters om mij te framen. Zoals bijvoorbeeld:

“Mensen zoals u drijven de kosten op voor de burgers.”

Deze framing probeert te verbergen, dat ik streef naar blijvende verbeteringen waardoor de kosten structureel omlaag gaan.

“U probeert uw oplossing op te leggen aan de overheid.”

Deze framing probeert het beeld te creëren dat het gaat om een gedachtespinsel van mij, terwijl ik alleen streef naar de WOZ waarde, die komt uit het eigen systeem van de gemeente. Waarmee de gemeente zelf kan voldoen aan de eigen eisen zoals de gemeente die zelf formuleert op de eigen informatie naar de burger toe.

Denk bijvoorbeeld aan het taxatieverslag.

4.10 Deze groep rechters vertrouwt de taxatiematrix meer dan OrtaX. Toch wordt deze “betere” waarde alleen gebruikt voor controle en niet voor vaststelling WOZ waarde.

Deze werkwijze van de groep rechters is vreemd, zeker uitgaande van hun opvattingen. Deze groep rechters heeft een nieuwe berekeningswijze (taxatiematrix) nodig die deze groep kennelijk wel vertrouwt en begrijpt. In tegenstelling tot OrtaX. De WOZ waarde wordt “gecontroleerd” met een nieuwe waarde, die beter is. Dit wordt gesteund door de gemeente 's-Hertogenbosch.

“Het feit dat er in beroep door een onafhankelijke taxateur op een andere wijze wordt getaxeerd, is naar mijn mening overigens van toegevoegde waarde. Indien er nogmaals zou worden getaxeerd op basis van het applicatiesysteem Ortax in de beroepsfase zou dit slechts een herhaling van zetten opleveren. Het voordeel van het handmatig opgestelde taxatierapport is naar mijn mening het volgende:

- Er wordt gemotiveerd weergegeven waarom juist de betreffende drie gehanteerde referentiepanelen zijn geselecteerd in beroep (met beeldmateriaal).*
- Er wordt vervolgens inzichtelijk gemaakt hoe er met de onderlinge verschillen rekening is gehouden.*
- De verkoopanalyse is - in tegenstelling tot het applicatiesysteem Ortax – compleet herleidbaar en inzichtelijk.*

Als de taxatiematrix volgens deze rechters beter is, dan behoren deze rechters in hun vonnissen ook de gevolgen te benoemen. Deze rechters horen dan duidelijk in vonnissen aan te geven dat de overheid voortaan niet OrtaX maar de waardeberekening via een taxatiematrix behoren te gebruiken. In dit verband merk ik op dat bij de rechter ook de gemeente een taxatiematrix beter vindt dan OrtaX. Desondanks wordt toch OrtaX gebruikt.

Dit terwijl de rechterlijke macht bijvoorbeeld in milieu vonnissen (stikstof, CO2) de overheid wel heel duidelijk vertelt wat zij moet gaan doen. Denk ook aan BOX 3 rechtszaken. De rechterlijke macht meet met twee maten.

5 – Het kader waarbinnen elke WOZ rechter moet handelen. Beginselen van de rechtsstaat.

5.1 De wet stelt eisen waaraan elke rechter moet voldoen.

Een rechter mag **nooit discrimineren**. Mensen in gelijke omstandigheden moeten gelijk worden behandeld. Zie artikel 1 van de grondwet.

In de grondwet is ook het **recht op een eerlijk proces** opgenomen.

De basistaak van een rechter is om een gedegen, weloverwogen, inhoudelijke beslissing te nemen in een geschil. Dit is wettelijk verplicht. Zie het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering

– Artikel 23, “**De rechter beslist over al hetgeen partijen hebben gevorderd of verzocht.**”

– Artikel 26, “**De rechter mag niet weigeren te beslissen.**”

Hierbij wijs ik ook op het interview in NRC van 13 mei 2024 met de voorzitter van de raad voor de rechtspraak:

“Die rechter heeft daar vervolgens iets van te vinden, want hij mag niet aan rechtsweigering doen en zal uiteindelijk een beslissing moeten nemen en de betrokken partijen aan de regels houden.”

De rechter is ook **wettelijk verplicht om te streven naar een definitieve oplossing van de geschillen**.

De bestuursrechter beslecht het hem voorgelegde geschil zoveel mogelijk definitief, artikel 8.41A (www.pgawb.nl/pg-awb-digitaal/hoofdstuk-8/8-2-behandeling-van-het-beroep/8-2-1-a-algemene-bepalingen/artikel-841b/)

Zie trouwens ook rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat. In dat rapport staat het verbetervoorstel 9: Wees gericht op conflictoplossing. Voorkom daarmee zoveel mogelijk dat burgers onnodig de belastende gang naar de rechter tegen de overheid moeten maken.

De rechter is verplicht te voldoen aan de eis van de Wet WOZ, uniformiteit van waardebepalingen

In de Wet WOZ staat:

“Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regels te stellen met betrekking tot een uniforme bepaling van de waarde van onroerende zaken en de wijze van vaststelling daarvan ten behoeve van de heffing van belastingen”

Doelstelling van de Wet WOZ: De Wet WOZ stelt algemene regels inzake de uniforme waardebepaling en de waardevaststelling van onroerende zaken ten behoeve van de heffing van belastingen door het Rijk, de gemeenten en de waterschappen. Het doel is om de waardebepaling van onroerende zaken ten behoeve van de heffing van belastingen voor de burger doorzichtiger en voor controle vatbaar te maken.

In mijn rechtszaken is de wetsgeschiedenis ook relevant en moet goed inhoudelijk onderzocht worden.

5.2 Beschrijving door de rechterlijke macht van de beginselen van de rechtsstaat op de eigen website. En een beschrijving van de eisen waaraan een rechter moet voldoen.

Volgens de rechterlijke macht zelf behoren rechters zich te houden aan wat op de eigen website van de rechterlijke macht staat.

5.2.1 De absolute noodzaak van een eerlijke rechtspraak.

Rechtspraak maakt samen leven mogelijk. Van iedereen, voor iedereen.

De samenleving kan niet functioneren zonder rechtspraak. Samen leven leidt onvermijdelijk tot conflicten: conflicten tussen burgers onderling, conflicten tussen burgers en overheid. Daarom is een rechter nodig, die zulke conflicten beslecht en bepaalt wat mag en niet mag.

Eerlijke, onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak is een voorwaarde voor een rechtvaardige samenleving. Een samenleving waar iedereen vertrouwen in stelt, omdat duidelijk is wat de spelregels zijn en omdat die regels zichtbaar voor iedereen gelden; een samenleving waar niemand bang hoeft te zijn voor machtsmisbruik, eigenrichting of het recht van de sterkste.

De rechtspraak staat in dienst van die samenleving. **Eerlijk, onafhankelijk en onpartijdig: zo maakt de rechtspraak het verschil tussen recht en onrecht, tussen vertrouwen en wantrouwen, tussen recht voor iedereen en het recht van de sterkste.** Waar geen onafhankelijke rechtspraak bestaat, komen burgerrechten in het gedrang en ligt machtsmisbruik op de loer. Het draait om rechtvaardigheid

5.2.2 En de absolute noodzaak van een eerlijke rechter.

De rechter is de belichaming van rechtvaardigheid. Elke dag, in elk vonnis dat hij uitspreekt, geeft de rechter vorm aan de rechtsstaat. De rechter neemt beslissingen die diep ingrijpen in het leven van mensen. Dat legt een grote verantwoordelijkheid op de rechtspraak. **Rechtvaardig beslissen vraagt van de rechtspraak om deskundigheid, onpartijdigheid, betrokkenheid en standvastigheid.**

- Deskundig

De rechter heeft verstand van zaken. De rechter verdiept zich in de feiten van de zaak die voor hem ligt. De rechter baseert zijn oordeel op de wet, op eerdere uitspraken in vergelijkbare zaken en op internationale verdragen.

- Onpartijdig

De rechter heeft nooit zelf een persoonlijk belang bij de zaak waarover hij vonnist. De rechter oordeelt ongeacht geloof, geslacht of afkomst.

- Betrokken

De rechter heeft respect voor de belangen van de partijen in een zaak. Zo doet hij recht aan alle partijen, ook als er uiteindelijk maar een gelijk krijgt. De rechter heeft oog voor wat er in de samenleving leeft.

- Standvastig

De rechter durft knopen door te hakken. Hij is standvastig en kan goed omgaan met druk van buitenaf. Hij wikt en weegt, maar neemt aan het eind een heldere beslissing.

De rechter heeft een grote maatschappelijke verantwoordelijkheid. Hij draagt bij aan het vertrouwen in een rechtvaardige samenleving. En hij neemt beslissingen die diep ingrijpen in levens

Het oordeel van de rechter is bindend: de betrokkenen moeten zich eraan houden. Rechters zijn onpartijdig en laten zich niet leiden door persoonlijke opvattingen of door sympathie voor een van de partijen. De rechter stelt vragen aan de partijen, luistert naar hun verhaal, luistert naar getuigen en experts en bekijkt bewijzen. Vervolgens weegt de rechter alle feiten en kijkt naar verschillende rechtsbronnen om tot een oordeel te komen.

Voor de rechter is iedereen gelijk. Eerlijke, onafhankelijke en onpartijdige rechtspraak is cruciaal voor een rechtvaardige samenleving. De rechter zorgt ervoor dat voor iedereen dezelfde regels gelden.

Dat geeft vertrouwen in de samenleving.

De rechter is onafhankelijk. Niemand kan hem vertellen wat voor uitspraken hij moet doen.

Niemand kan hem ter verantwoording roepen. De enige instantie die in het uiterste geval een rechter kan ontslaan, is de Hoge Raad der Nederlanden.

5.2.3 En de absolute noodzaak van een eerlijk proces. In een eerlijk proces is de rechter

- Deskundig

De rechter weet van veel onderwerpen genoeg. Hij weet bij wie hij terecht kan voor informatie.

Hij benut de kennis van anderen en deelt zijn kennis met anderen.

- Onpartijdig

Hij kijkt puur naar de feiten. Hij heeft respect voor de belangen van beide partijen.

- Maatschappelijk betrokken

De rechter heeft oog voor wat er in de samenleving leeft en is zich bewust van de maatschappelijke impact van de zaken die hij behandelt.

- Standvastig

De rechter durft knopen door te hakken. Tijdens de rechtszaak wikt en weegt hij. Uiteindelijk neemt hij een duidelijke beslissing. Hij onderbouwt zijn vonnis.

5.3 Ook alles wat de overheid zelf zegt moet de rechter meenemen in haar onderzoek.

Men moet volledig kunnen vertrouwen op informatie van de overheid zelf en dat rechters zich daaraan houden.

Rechters moeten doen wat zij zeggen (en zeggen wat zij doen), net als de rest van de overheid.

5.3.1 De rechterlijke macht benadrukt dat de overheid volledig betrouwbaar moet zijn.

Zie bijvoorbeeld het essay van de vice-president van de Raad van State in EW van 20 juli 2021.

Het centrale thema is vertrouwen. Zijn aanmoediging: Investeer in vertrouwen. Een paar opmerkingen:

“De relatie van wederzijds vertrouwen tussen overheden en burgers is cruciaal voor het goed functioneren van onze democratische rechtsstaat. Rafelt dat vertrouwen, dan rafelt ook de rechtsstaat.”

“De wederzijdse vertrouwensrelatie tussen overheden en burgers is onvoldoende op orde”

“Het is belangrijk, dat de overheid levert wat beoogd en beloofd is en dat doet op grond van feiten en deskundigheid.”

De overheid moet zich dus houden aan wat zij zelf zegt.

“‘Maatwerk’ is nu het toverwoord, maar veel beter zou het zijn als regering en parlement de wetgeving zelf eens onder de loep zouden nemen”

Zoals bij de WOZ. Maar dat gebeurt niet en dat ligt aan de basis van zoveel problemen. De rechter heeft nu de plicht om knopen door te hakken, de rechter is immers wettelijk verplicht om te beslissen in elk geschil.

5.3.2 De rechter moet zich houden aan wat de rechterlijke macht zelf stelt op haar website.

Op de **eigen** website van de rechtspraak, www.rechtspraak.nl, wordt gewezen op de absolute noodzaak van een eerlijke rechtspraak en een eerlijke rechter, zie eerder. In referentiefunctie: rechter wordt o.a. gewezen op:

- Het achterhalen van de **essentie van de zaak**

- Het achterhalen van de **relevante feiten**

- Het vormen van een **juridisch en feitelijk onderbouwd oordeel**

- Voortdurende aandacht voor **rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming en onderliggende problemen** van de samenleving

- Zicht krijgen op en rekening houden met de **maatschappelijke context** van de zaak

- **Specialistische kennis ontsluiten, analyseren en toepassen**

- **Specialistische niet-juridische kennis aanboren en interpreteren** voor zover van belang voor de rechterlijke oordeelsvorming en daarbinnen de passende plaats geven

5.3.3 Ook algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn essentieel bij in het oordeel.

Op de website van de belastingdienst staan de algemene beginselen van bestuur, zoals: Rechtszekerheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel, verbod van willekeur, verbod van misbruik van bevoegdheid en gelijkheidsbeginsel. Vergeet verder niet de toeslagenaffaire en de opvatting van de vice-president van de raad van State. Zie het essay van de vice-president van de Raad van State in EW van 20 juli 2021. Daar staat:

“In een unieke uitspraak liet zij toepassing van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, ... , prevaleren boven de wet ...”

Een rechterlijk oordeel mag dus niet enkel beperkt worden tot de specifieke wet, maar ook algemene beginselen van behoorlijk bestuur moeten in het oordeel betrokken worden.

5.3.4 Alle informatie van de gemeente moet de rechter meenemen in haar onderzoek.

Informatie van de gemeente moet de rechter ook betrekken in haar onderzoek

Denk daarbij aan het eerder genoemde taxatieverslag

Denk daarbij ook bijvoorbeeld aan informatie van de gemeente zoals

“Is uw woning op de waardepeildatum verkocht?” bij “Hoe bepaalt de gemeente de waarde van uw woning?”

“Verkoopcijfers komen tot stand door objectieve kenmerken én door subjectieve aspecten. Bij subjectieve aspecten kunt u denken aan bijvoorbeeld smaak, noodzaak om snel te verhuizen of bij familie in de buurt willen wonen. Volgens de Wet WOZ mogen subjectieve aspecten geen invloed hebben op de waarde. Omdat we uitgaan van gemiddelden van meerdere verkoopcijfers, schakelen we de subjectieve elementen zoveel mogelijk uit.”

Denk daarbij ook aan de informatie van de Waarderingskamer, in het verleden heb ik vele voorbeelden genoemd.

5.3.5 Alle informatie van de Waarderingskamer moet de rechter meenemen in haar onderzoek.

Ook informatie van de Waarderingskamer moet de rechter serieus betrekken in haar onderzoek

Ook over informatie van de officieel door de Wetgever benoemde toezichthouder, de Waarderingskamer, behoort de rechter inhoudelijk te oordelen. Het gaat bijvoorbeeld om WOZ waarden te kunnen vergelijken. Bij het vergelijken van WOZ waarden moeten verschillen in WOZ waarden verklaard kunnen worden. Identieke objecten behoren dezelfde WOZ waarde te hebben. De Waarderingskamer stelt:

“Gelijke objectkenmerken moeten leiden tot gelijke modelwaarden en verschillen tussen modelwaarden moeten verklaard kunnen worden door verschillen in objectkenmerken.”

5.3.6 Op uitspraken van de overheid moet men in een rechtsstaat kunnen vertrouwen.

Ook uitspraken van de overheid, die wellicht niet juridisch bindend zijn, behoren wel meegewogen te worden. Het gaat om uitspraken, die verwachtingen wekken. Het gaat om vertrouwen in de overheid, “doe wat je zegt”. Denk niet alleen aan de behoorlijkheidswijzer van de Nationale ombudsman maar ook aan het motto van de hoge raad, Ubi iudicia deficiunt, incipit bellum. Zie www.hogeraad.nl/over-ons/gebouw-hoge-raad/spreuk/

In een echte rechtsstaat gaat het niet alleen om woorden, het gaat om wat de overheid feitelijk doet.

Als het alleen om mooie woorden gaat, ken ik wel andere landen met ook mooie woorden.

Zoals de grondwet van Noord-Korea maar waaraan de overheid van dat land zich echter niet houdt.

Article 65 provides that all North Korean citizens have equal rights. Citizens have the right to elect and be elected (Article 66), freedom of speech, the press, assembly, demonstration and association (Article 67), freedom of religious belief (Article 68). Enz. zie verder

https://en.wikipedia.org/wiki/Constitution_of_North_Korea.

5.4 Rechtspraak dient te putten uit wetenschappelijk vaststaande en verifieerbare feiten.

Een WOZ vonnis hoort gebaseerd te zijn op wetenschappelijk vaststaande en verifieerbare feiten.

De bekende advocaat Geert-Jan Knoops gelooft zijn ogen niet als hij met het vonnis wordt geconfronteerd.

"Een rechterlijke uitspraak dient zich op feiten en het recht te baseren en niet op informatie waarvan de onderliggende bron onduidelijk is, zoals bij ChatGPT. Rechtspraak dient te putten uit wetenschappelijk vaststaande en verifieerbare feiten. Alleen zo wordt de rechtsstaat gediend."

5.5 Gebruikte WOZ formule is relevant, hoogte WOZ waarde is immers afhankelijk van de formule.

Hoe de rechter ook de WOZ waarde controleert en vaststelt, het is duidelijk dat de hoogte van de WOZ waarde van mijn woning afhankelijk is van de gebruikte formule en invoer voor deze formule.

Alleen al bij gebruik van een **andere** formule komt er een **andere** WOZ waarde uit.

In elk feitenonderzoek van de rechter naar controle en vaststelling van de WOZ waarde zal ook dit gegeven dus altijd meegenomen **moeten** worden in het onderzoek door de rechter.

5.6 Reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire.

Elke rechter behoort zich bewust te zijn van lessen die getrokken worden door de eigen organisatie n.a.v. fouten uit het verleden. Denk aan bepaalde vonnissen van de hoge raad, die in dit document genoemd worden.

In dit onderdeel gaat het over de reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire.

5.6.1 Jurisprudentie ligt niet vast zoals een wet van Meden en Perzen, maar verandert over de jaren.

Ook in de WOZ. Denk bijvoorbeeld aan ECLI:NL:HR:2018:1316, dat gold eerst niet. Rechters weten dit drommels goed. Op www.rechtspraak.nl staat bij de reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire:

“Toeslagenaffaire: ‘Belang rechtsbescherming individu moet zwaarder wegen dan vaste lijn jurisprudentie’

Uit de aanbevelingen: *“De bestuursrechter is niet gebonden aan de jurisprudentie van de hogerberoepsrechter en moet zich vrij voelen om af te wijken van een vaste lijn in de jurisprudentie als de zaak daarom vraagt en het wettelijk kader daarvoor een aanknopingspunt biedt.”*

5.6.2 De rechter moet kijken naar de gevolgen van zijn besluit.

De reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire op www.rechtspraak.nl:

“De bestuursrechter dient de concrete gevolgen van een besluit actief te onderzoeken en te beoordelen of de gevolgen evenredig zijn in het licht van de doelstelling van de toepasselijke wettelijke regeling.

Als de rechter bijvoorbeeld de invoer verwerpt van taxateur 1 (WOZ waarde) en de invoer van taxateur 2 (taxatiematrix) steunt, is de WOZ waarde van mijn woning en andere woningen in de gemeente 's-Hertogenbosch ieder jaar opnieuw fout en niet uniform vastgesteld.

5.6.3 De rechter mag niet handelen vanuit eigen tunnelvisie, maar moet echt feiten onderzoeken.

Daar hoort ook een onderzoek naar de juistheid van de door partijen ingebrachte woningkenmerken bij. Op www.rechtspraak.nl staat de reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire:

“De bestuursrechter moet in elk geschil de relevante feiten ... actief onderzoeken”

Op www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Basisverhaal-Rechtspraak.pdf staat:

“De rechter heeft verstand van zaken. De rechter verdiept zich in de feiten van de zaak die voor hem ligt.”

5.6.4 De rechter mag niet domweg deel van vonnis kopiëren, maar moet echt feiten onderzoeken.

Een rechter mag nooit klakkeloos delen van een ander vonnis kopiëren. Het gaat om de specifieke feiten van de voorliggende zaak.

Op www.rechtspraak.nl staat bij de reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire een aanbeveling met betrekking tot tekstblokken:

“Het gebruik van tekstblokken en standaardoverwegingen vergroot het risico op automatismen en vermindert de kritische blik op de voorliggende zaak. Het is van groot belang dat rechters en juridisch medewerkers zich niet door het uitspraakmodel laten leiden maar dat zij kritisch blijven kijken naar de specifieke feiten van de voorliggende zaak.”

5.7 Rechters horen ook andere oordelen van rechters mee te nemen, zoals eerder schikkingsvoorstel.

In 2015 was door een eerdere rechter al een oplossing gevonden.

Een andere toetsingsmethode op basis van het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX.

Voor 2015 had de gemeente de WOZ waarde van mijn woning handmatig aangepast. In hoger beroep heeft de rechter een schikking voorgesteld, waarbij de WOZ waarde gelijk is geworden aan de modelwaarde op basis van het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX. De gemeente en ik zijn daarmee akkoord gegaan. Daarmee was een verdere rechtsgang gelukkig niet meer nodig voor 2015.

Voor 2016 heeft de gemeente de oorspronkelijk handmatige aangepaste WOZ waarde weer gelijk gemaakt aan de modelwaarde, in overeenstemming met de schikking van 2015. Een rechtsgang was dus ook niet meer nodig voor 2016.

Voor 2017 en daarna verwierp de gemeente de bereikte schikking. De gemeente weigerde ook om mij het waardevergelijkingsrapport te geven, de basis van de toetsingsmethode van de rechter van 2015. Daarnaast had de gemeente de waarde weer handmatig aangepast. Pas na bezwaar stelde de gemeente de WOZ waarde gelijk aan de modelwaarde uit OrtaX.

Let wel, de oplossing was dus bereikt, de modelwaarde uit OrtaX, zonder gebruik van een taxatiematrix.

Deze rechter heeft dus niet alleen gestreefd naar een definitieve oplossing zoals wettelijk vereist, maar ook echt bereikt. In elke rechtszaak van mij behoort zo iets uiterst serieus onderzocht te worden.

Verder wijs ik op vonnissen van andere rechters, die ook geen taxatiematrix nodig hadden, die ik heb ingebracht. Denk bijvoorbeeld aan ECLI:NL:RBOBR:2022:482.

“Verweerder heeft een nieuwe vorm van bepaling van de WOZ-waarde gebruikt in deze zaak. Deze nieuwe vorm is meer modelmatig van aard en daarbinnen is een belangrijke rol weggelegd voor de controle op de verhouding tussen de input (de gerealiseerde verkopen en de correcties daarop) en de output (de modelwaarde van de woning die getaxeerd wordt).”

“Daarnaast is verweerder van mening dat één bruikbaar marktgegeven wel erg dun is om een WOZ-waarde op te bepalen, ook als dat een lagere WOZ-waarde zou zijn. Verweerder heeft de waarde daarom in deze zaak gebaseerd op de modelwaarde (gebaseerd op 80 verkoopcijfers) en uitgewerkt in een verantwoordingsdocument en de ‘Toelichting taxatie [adres] ’.”

Dit alles is geaccepteerd door deze rechter. Geen taxatiematrix en met alleen maar stukken uit OrtaX

De door mij voorgestane werkwijze is al juridisch in de praktijk gebracht.

5.8 Uniformiteit rechtspraak

Dit onderdeel is begonnen met artikel 1 van de grondwet en eindigt daarmee, omdat dit artikel uiterst belangrijk behoort te zijn voor elke rechter. Het gaat hier om gewoon belastingrecht, in mijn geval om een gewone woning. Het gaat hier niet om een unieke euthanasiezaak, maar om een gewone, jaarlijks terugkerende vaststelling van de waarde van elke woning ten behoeve van een aantal belastingheffingen. Dit hoort op een uniforme manier te gebeuren, zoals ook de Wet WOZ zelf zegt:

“Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regels te stellen met betrekking tot een uniforme bepaling van de waarde van onroerende zaken en de wijze van vaststelling daarvan ten behoeve van de heffing van belastingen”

Doelstelling van de Wet WOZ: De Wet WOZ stelt algemene regels inzake de uniforme waardebepaling en de waardevaststelling van onroerende zaken ten behoeve van de heffing van belastingen door het Rijk, de gemeenten en de waterschappen. Het doel is om de waardebepaling van onroerende zaken ten behoeve van de heffing van belastingen voor de burger doorzichtiger en voor controle vatbaar te maken.

Dit houdt o.a. in, dat de beoordeling van de WOZ waarde door de rechter op een bekende, standaard manier behoort te gebeuren, waarbij het niet mag uitmaken welke rechter de zaak behandelt. Het is geen euthanasiezaak. Het is geen strafzaak. Er behoren vaste procedures te zijn. En deze procedures behoren gevolgd te worden door elke rechter. Natuurlijk niet op de automatische piloot. Immers jurisprudentie ligt niet vast, maar verandert over de jaren. Dit betekent wel, dat als deze jurisprudentie verandert (denk bijvoorbeeld aan ECLI:NL:HR:2018:1316) alle rechters loyaal moeten meewerken aan deze nieuwe richtlijnen. Rechtspraak is niet vrijblijvend, in gelijke omstandigheden horen mensen gelijk te worden behandeld, zeker in belastingrecht.

De hoge raad staat aan het hoofd van deze piramide en moet hier speciaal op letten. Zeker als er een zaak in cassatie gaat, waarbij twee op elkaar botsende werkwijzes gebruikt worden door verschillende rechters.

Ook de hoge raad moet zich aan de wet houden. Immers de wet stelt eisen waaraan elke rechter moet voldoen. Dus ook de hoge raad. Ook de hoge raad moet er voor zorgen dat er gedegen, weloverwogen, inhoudelijke beslissingen genomen zijn in een geschil.

5.9 Bij WOZ zaken gaat het om een machtige monopolist. Hiermee moet rekening worden gehouden.

Bij de WOZ gaat het om geschillen tussen een machtige overheid en burgers. Het gaat om een monopolist, waarvan de burger totaal afhankelijk is. De burger kan niet naar een andere gemeente. Elke rechter behoort rekening te houden met dit feit en uiterst zorgvuldig te handelen.

6 – De opvatting van de wrakingskamer over onderdelen van de beginselen van de rechtsstaat

WOZ zaak 2017 is ter beoordeling voorgelegd aan de hoge raad. De hoge raad heeft geen inhoudelijk oordeel willen geven (Artikel 81 beslissing, voor meer details zie deel 2: Lijst met voorbeelden uit foute vonnissen) De WOZ zaken van 5 jaren daarna liggen momenteel voor bij het hof. Ik heb helaas dit hof moeten wraken. Er is een uitspraak geweest van de wrakingskamer (Registratienummer wraking: 200.345.266/01 Datum beslissing: 2 oktober 2024) In dit vonnis staat:

*“2.1.1. Verzoeker heeft de raadsheren verzocht hem vooraf de garantie te geven dat op alle voorgelegde **geschillen een beslissing** zal worden genomen, dat het hof in de uitspraak op zal nemen hoe het hof een **definitieve oplossing** voor de toekomst voor zich ziet ... Verzoeker heeft niet het vertrouwen in een eerlijk proces als deze garanties niet op voorhand worden gegeven.*

*2.1.2. Verzoeker heeft evenmin de garantie gekregen dat de raadsheren **voldoende kennis hebben van wiskunde en statistiek om de zaken goed te kunnen beoordelen**. Voor het geval dat de raadsheren onvoldoende kennis hebben van wiskunde en statistiek heeft verzoeker niet de garantie gekregen dat zij gebruik zullen maken van een deskundige op het gebied van wiskunde en statistiek. Dit maakt de raadsheren volgens verzoeker bevooroordeeld.*

2.1.3. Ter mondelinge behandeling van de wrakingskamer heeft verzoeker verklaard dat hij weinig vertrouwen heeft in de rechtspraak in het algemeen. Dit komt door negatieve ervaringen tijdens eerdere procedures.

Het gaat om de zekerheid dat

1 – Beslist zal worden over elk geschil zoals in de wet staat. Zie onderdeel 5, beginselen van de rechtsstaat.

2 – Gestreefd wordt naar een definitieve oplossing zoals in de wet staat. Zie beginselen van de rechtsstaat.

3 – Rechters beschikken over voldoende vereiste deskundigheid. Zie beginselen van de rechtsstaat.

(Beschrijving rechterlijke macht op de eigen website van de eisen waaraan een rechter moet voldoen)

In dit vonnis staat:

*4.5. Voor zover verzoeker naar voren heeft gebracht dat de raadsheren geen garantie kunnen geven over het feit dat zij voldoende kennis hebben van **wiskunde en statistiek** en het **wel of niet inschakelen van een deskundige**, kan het wrakingsverzoek niet slagen. **De wrakingskamer merkt allereerst op dat de raadsheren uit hoofde van hun hoedanigheid van raadsheer gekwalificeerd zijn om de zaak te behandelen.** Nog daargelaten de juistheid van de stelling van verzoeker dat de raadsheren onvoldoende kennis hebben van wiskunde en statistiek, leent deze grond zich daardoor niet tot wraking. **Daarnaast betreft het wel of niet inschakelen van een deskundige een rechterlijke beslissing.** Het gesloten stelsel van rechtsmiddelen in belastingzaken brengt met zich dat een rechterlijke (tussen)beslissing als zodanig nimmer grond kan vormen voor wraking. Het beslissen over het inschakelen van een deskundige is voorbehouden aan de raadsheren die belast zijn met de behandeling van de hoofdzaak. Ook de andere garanties die verzoeker van de raadsheren vraagt, hebben voornamelijk betrekking op beslissingen die zijn voorbehouden aan de raadsheren die belast zijn met de behandeling van de hoofdzaak. **Deze gronden lenen zich zodoende niet voor wraking.** Voor de uitzonderingsgrond dat de motivering van de (tussen)beslissingen niet anders kan worden verstaan dan als blijk van vooringenomenheid van de raadsheren, is onvoldoende gesteld of gebleken.”*

De beslissing van de wrakingskamer was:

1 – In strijd met de wet mag een rechter naar eigen goeddunken wel of niet beslissen over een geschil.

2 – In strijd met de wet hoeft een rechter niet te streven naar een definitieve oplossing.

3 – In strijd met hun eigen gedragscode mag elke rechter elke zaak behandelen zonder inhoudelijke vakkennis van die zaak.

Ik heb dit alles zelf eerder ervaren, deel 2: Lijst met voorbeelden uit foute vonnissen. Nu weet ik officieel dat dit mag van de rechterlijke macht. En tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open in dit land. De wrakingskamer schrijft zelf dat verzoeker niet het vertrouwen heeft in een eerlijk proces als deze garanties niet op voorhand worden gegeven en doet deze uitspraak, zonder ook maar op enige manier het vertrouwen proberen terug te winnen. Daar gaat het ook niet om. Het blijken alleen woorden te zijn, zoals ook de toeslagenaffaire eerder liet zien.

7 – Rigide opstelling van deze groep rechters maakte een eerlijk proces bij voorbaat onmogelijk

De door mij bepleite controle en vaststelling van de WOZ waarde is gebaseerd op het door de gemeente zelf gebruikte model gebaseerd op het kwaliteitscriterium van de overheid zelf.

Terwijl die groep rechters vanaf 2017 juist bij voorbaat een taxatiematrix willen gebaseerd op het zelf verzonnen criterium dat de WOZ waarde niet hoger mag zijn dan die nieuwe waardebepaling uit de taxatiematrix.

Het verschil met wat ik bepleit en wat deze groep rechters beslist wil, kan niet groter zijn.

Met een taxatiematrix die niet betrouwbaar is, is aannemelijk maken bij voorbaat niet betrouwbaar.

Een kapotte klok geeft toevallig twee keer per dag de juiste tijd aan, maar is voor de rest van de dag onbruikbaar.

Ik moet constateren dat rechters vanaf 2017 ten koste van letterlijk alles willen vasthouden aan de door hen zelf bedachte eigen werkwijze. Dat betekent, dat ik al bij voorbaat kansloos was bij elke rechter na 2017.

Deze rechters zitten zo opgesloten in hun eigen wereld van aannemelijk maken, dat elke afwijking daarvan bij voorbaat uitgesloten is. De rest van dit document illustreert dit.

Hoe is het mogelijk, dat in een land dat zo hoog opgeeft van de beginselen van de rechtsstaat zulke gigantische misstanden bestaan? Ik kan alleen constateren, dat ik niet de enige ben die hier tegenaan loopt.

Denk aan de toeslagenaffaire, die maar voortwoekert. Denk aan het rapport van de staatscommissie rechtsstaat.

Denk aan de staatscommissie parlementair stelsel. Denk aan de staatscommissie tegen discriminatie en racisme:

Discriminatie van burgers door de Nederlandse overheid is geen incident, maar een structureel probleem.

Nogmaals het blijkt, dat deze rechters vanaf 2017 ten koste van alles, willen vasthouden aan hun eigen werkwijze. **Elk** argument bij de rechter tegen deze werkwijze blijkt te worden verdraaid of gewoon genegeerd.

De trukendoos is nog veel groter dan in een dictatuur. **Dit doet heel erg denken aan een sekte die bij voorbaat alles verwerpt van buiten hun sekte.** Denk bijvoorbeeld aan taliban rechters in Afghanistan met hun opvattingen over vrouwen. Daar zal ook elk argument bij die rechter tegen hun werkwijze op een zelfde manier onschadelijk gemaakt worden als hier in dit land bij dit soort WOZ rechters.

Ik moet constateren dat ten behoeve van deze in beton gegoten werkwijze letterlijk alles is toegestaan. Zaken mogen in strijd zijn met de wet, en informatie van de overheid en informatie van de rechterlijke macht zelf.

De rechterlijke macht beweert dat het zich houdt aan wat het zelf stelt op de eigen website (www.rechtspraak.nl).

Ik moet constateren, dat de wet en zelfs de eigen website voor die rechters vanaf 2017 slechts woorden zijn.

Het gaat alleen om woorden. Die woorden zijn alleen maar belangrijk voor de schijn. Het is belangrijk dat dit land op een rechtsstaat lijkt. Net zoals het voor de dictator van Belarus belangrijk was om net te doen alsof er eerlijke verkiezingen waren. Het gaat niet om een werkelijke wereld, maar alleen om een schijnwereld.

En de rechterlijke macht staat dit gewoon toe. Ik hoop alleen dat het rapport van de staatscommissie rechtsstaat eerlijke rechters aan het nadenken zet. **Ik persoonlijk vind de beginselen van de rechtsstaat wel belangrijk.**

In dit land heeft de rechter nu de volledige vrijheid om zich aan wet, redelijk/billijkheid, beweringen van de overheid zelf, etc. te houden of niet. **Dat betekent, dat het afhangt van de toevallige rechter die je krijgt of het een eerlijk proces wordt of niet.** Het hangt af van het toeval of een bepaalde rechter feiten echt inhoudelijk onderzoekt of feiten aanpast aan zijn van te voren gevormde mening, zoals bij de rechters vanaf 2017

Deel 2: Lijst met voorbeelden uit foute vonnissen. In strijd met de beginselen van de rechtsstaat heb ik geen enkele kans gehad op een eerlijk proces na 2016.

In dit deel toon ik aan de hand van vonnissen aan dat ik, in strijd met de beginselen van de rechtsstaat, geen enkele kans heb gehad op een eerlijk proces na 2016.

De kern van de zaak is dat de verificatie bij de rechter van de vastgestelde WOZ waarde waarbij de rechter zich enkel concentreert op een nieuwe, tweede waardeberekening gebaseerd op een andere formule en andere invoer (taxatiematrix) methodologisch onjuist en aanvechtbaar is.

Verificatie hoort gebaseerd te zijn op hoe de overheid feitelijk heeft gehandeld bij de vaststelling van de WOZ waarde. Volgens de hoge raad heeft belanghebbende hier recht op, zie o.a. ECLI:NL:HR:2018:1316:

“... de juistheid van de bij dat geautomatiseerde proces gemaakte keuzes en van de daarbij gebruikte gegevens en aannames wil controleren en zo nodig gemotiveerd betwisten”.

Verificatie hoort niet gebaseerd te zijn op iets wat pas bij de rechter bekend gemaakt wordt en dan onderwerp van een nieuwe rechtsstrijd wordt. Het probleem is het negeren van deze kwestie door deze groep rechters. Verder constateer ik op grond van mijn vakkennis dat die tweede taxatie met de taxatiematrix inferieur is aan de methode volgens OrtaX en dat die tweede waardeberekening niet betrouwbaar is.

Deze groep rechters weigert consequent elke keer weer deze wezenlijke kwestie te onderzoeken. Dit is indicatief voor het niet erkennen van de begrenzingen van de eigen kennis door de betrokken rechters. Op een aanbod van mijn kant om externe deskundigen in te schakelen is nooit ingegaan.

1 – Deze groep rechters weigert inhoudelijk te oordelen over het grote geschil hoe de WOZ waarde gecontroleerd moet worden. Met taxatiematrix of zonder taxatiematrix.

De hoogte van de WOZ waarde van mijn woning hangt af van de door rechters gekozen werkwijze van controleren. Centraal in al mijn WOZ zaken staat het **heel erg grote geschil** over de controle WOZ waarde:

Controle van de taxatiematrix (werkwijze van deze groep rechters) of controle van de WOZ berekening.

Dit deel illustreert hoe deze groep rechters **werkelijk ten koste van alles** vast blijft houden aan eigen werkwijze.

Ondanks alle jarenlange argumentatie daartegen, niet alleen van mij. Deze groep rechters is zelfs bereid door te gaan ten koste van de beginselen van de rechtsstaat. Dit soort rechters blijft alleen maar uiterst koppig vasthouden aan een vaste jurisprudentie over het aannemelijk maken met een taxatiematrix. Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.4

“De heffingsambtenaar moet aannemelijk maken dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld”

Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 3:

"In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank of de heffingsambtenaar aannemelijk heeft gemaakt dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld."

Alleen al dat er geen overheidssite is met uitleg, geeft al aan wat voor schimmige methode dit is.

Dit laat zien wat voor schijnproces dit is geweest, net als in een dictatuur. In de allereerste zin van de beoordeling door de rechter staat het al lang van te voren gevormde granieten oordeel van deze rechter. Alles erom heen is alleen maar voor de vorm, om net te doen alsof dit een eerlijk proces was. De rechter hoeft zich niet aan de beginselen van de rechtsstaat te houden. Daarom worden argumenten van burgers die daar tegenin gaan meteen bij het grof vuil gezet. Terwijl het wettelijke kader wel degelijk aanknopingspunten biedt. Het moet bijvoorbeeld gaan om een methode van systematische vergelijking.

Een eerlijk proces is zo ontzettend belangrijk, zie het rapport, de gebroken belofte van de rechtsstaat.

**1.1 Deze groep rechters vindt alleen de hoogte van de WOZ waarde en taxatiematrix relevant.
Deze groep rechters weigert pertinent om de berekening van de WOZ waarde te controleren.**

Deze groep rechters weigert de berekening van de WOZ waarde van mijn woning te controleren.

Daarmee weigert deze groep rechters het feitelijk handelen van de overheid te toetsen.

Deze rechters willen enkel een taxatiematrix bekijken die niet gebruikt is bij het vaststellen van de WOZ waarde.

Al mijn argumentatie tegen de taxatiematrix en tegen de werkwijze van deze groep rechters is nooit serieus onderzocht, omdat hun oordeel bij voorbaat vaststond.

Ik heb zo vaak mijn argumentatie ingebracht, wat kan ik in redelijkheid nog meer doen?

Wanneer zal de rechterlijke macht bereid zijn om echt te luisteren en een inhoudelijk oordeel te geven?

In ECLI:NL:RBOBR:2023:2030 bijvoorbeeld staat dat niet de door de heffingsambtenaar gehanteerde methode maar het resultaat van de toepassing daarvan ter toetsing voorligt. Dit is beslist niet waar. Nogmaals de hoogte van de WOZ waarde is afhankelijk van de gebruikte formule. Die behoort dus ook ter toetsing voor te liggen. Zie ook bijvoorbeeld ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.6:

“Niet de door de heffingsambtenaar gehanteerde methode, maar het resultaat van de toepassing daarvan, neergelegd in een taxatierapport en/of taxatiematrix ligt in een geschil over de WOZ-waarde ter toetsing voor”

Een onwaarheid wordt geen waarheid alleen omdat dit keer na keer in een nieuw vonnis door een onwetende rechter beweerd wordt. Maar het gaat klaarblijkelijk om een mantra, dat nooit gecontroleerd hoeft te worden. De heffingsambtenaar mag zich zelfs niet beroepen op OrtaX van deze rechter. Zo wordt alles zoveel mogelijk dichtgetimmerd wat afwijkt van de vaste opvattingen van deze rechter en velen van zijn collega's. De gemeente mag alles doen, zolang hij maar een taxatiematrix inlevert. En dit wil hij graag.

Niemand controleert de kwaliteit van de gebruikte formule. Elke gemeente mag elk computermodel gebruiken, goed of (bar) slecht. De Waarderingskamer keurt niets. De rechter controleert ten onrechte ook niet. Volgens zulke rechters mag ook een belanghebbende een eventuele slechte kwaliteit van het gebruikte model niet aan de orde stellen bij de rechter, omdat het statistische computermodel niet tot de zaakstukken behoort.

Zie ECLI:NL:GHDHA:2020:1224:

“Het statistisch computermodel is evenmin van belang voor de beslechting van het geschil omdat de Heffingsambtenaar zijn onderbouwing van de waarde in de beroeps- en hogerberoepsfase uitsluitend heeft gegrond op een taxatierapport en transactiegegevens uit de bezwaarfase”

1.2 Deze groep rechters wil enkel een taxatiematrix beoordelen en weigert bij voorbaat om elke onderbouwing gebaseerd op het eigen model van de gemeente te beoordelen.

De heffingsambtenaar is niet verplicht zijn onderbouwing te baseren op het eigen waarderingssysteem van de gemeente (OrtaX). Zulke rechters vinden het raar, dat iemand pleit dat wat door de overheid is uitgerekend, gecontroleerd moet worden door die gemaakte berekening zelf te controleren, zoals je op school leert. ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.6:

“De heffingsambtenaar is ter voldoening aan de op hem rustende bewijslast niet gehouden gebruik te maken van een specifiek waarderingsmodel, zoals bijvoorbeeld het door belanghebbende genoemde model van Ortax.”

Zie ook het bewust weglaten van cruciale details. De rechter wil opzettelijk de onjuiste indruk geven dat ik de heffingsambtenaar dwing **zijn** onderbouwing te baseren op een bepaald systeem, dat **ik** kies. In werkelijkheid gaat het niet om een of ander systeem, dat ik kies, maar om het systeem dat **de gemeente juist zelf kiest** en gebruikt. Dit illustreert hoe bevooroordeeld deze rechter is, ik word weggezet als een rare idioot.

1.3 De beoordeling van een taxatiematrix is alleen afhankelijk van de rechter die men toevallig treft.

De beoordeling van een taxatiematrix is helemaal een toevalstreffer. De uitkomst is alleen afhankelijk van de rechter die men toevallig treft Net als in het casino kan men pech of geluk hebben, ik had elke keer pech. Zie ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.6:

“Welke bewijskracht aan een taxatierapport of taxatiematrix kan worden toegekend, wordt per geval overeenkomstig vaste jurisprudentie door de rechter beoordeeld.”

De mantra is, dat een taxatiematrix wordt per geval volgens vaste jurisprudentie door de rechter beoordeeld. Men vergeet meteen, dat **elke rechter een taxatiematrix alleen beoordeelt volgens zijn eigen criteria**. Uniforme criteria ontbreken zelfs. Men vergeet ook, dat dit verder afhangt van wat toevallig wordt ingebracht door een belanghebbende. Schending van artikel 1 van de grondwet. Mensen worden in gelijke omstandigheden niet gelijk behandeld.

Hier gaat het fout. Bij de WOZ weegt het belang van de vaste lijn zwaarder dan de rechtsbescherming individu. Zulke rechters handelen net als in de toeslagenaffaire in strijd met de eigen rechterlijke organisatie. Op www.rechtspraak.nl staat bij de reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire:

“Toeslagenaffaire: ‘Belang rechtsbescherming individu moet zwaarder wegen dan vaste lijn jurisprudentie’

Uit de aanbevelingen: *“De bestuursrechter is niet gebonden aan de jurisprudentie van de hogerberoepsrechter en moet zich vrij voelen om af te wijken van een vaste lijn in de jurisprudentie als de zaak daarom vraagt en het wettelijk kader daarvoor een aanknopingspunt biedt.”*

Maar dit geldt natuurlijk nooit voor dit soort rechters en is in strijd met de uniformiteit van de rechtspraak.

1.4 Deze groep rechters kent een absoluut recht toe aan de werkwijze van aannemelijk maken.

Deze groep rechters oordeelt elke keer meteen dat de heffingsambtenaar aannemelijk moet maken dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld. Zie bijvoorbeeld ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.4:

“De heffingsambtenaar moet aannemelijk maken dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld”

Maar of dit moet gelden, daar gaat juist het grote geschil over. Dit soort rechters weigert te erkennen dat hierover een heel erg groot geschil bestaat. En gaat meteen uit van de eigen mantra: aannemelijk maken. En als de heffingsambtenaar ditzelfde wil, wordt net gedaan alsof dit een door de Here God zelf gegeven recht is.

Het recht van de heffingsambtenaar om zelf de onderbouwing te kiezen, is geen absoluut recht. Hierover is een groot geschil. Ik heb recht op een gefundeerd oordeel, maar krijg steeds geen oordeel. Door deze groep rechters wordt het zo voorgesteld dat alleen maar deze lijn kan/mag/moet worden gevolgd. Een voorbeeld ter illustratie uit mijn WOZ vonnissen, maar men vindt dit ook in andere vonnissen.

Rechters weigeren nog steeds inhoudelijk te beslissen welke toetsingsmethode gebruikt moet worden. Ook in ECLI:NL:RBOBR:2023:5507 heb ik de rechter uitdrukkelijk gevraagd om inhoudelijk te beslissen welke onderbouwing gebruikt moet worden. Ik kreeg geen inhoudelijk oordeel, van te voren stond alles volkomen vast: het aannemelijk maken met de taxatiematrix van de heffingsambtenaar. Zie de redenering in ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 8.1:

“Gelet op de vrije bewijsleer die in het belastingrecht geldt, zijn partijen in beginsel vrij in hun keuze van bewijsmiddelen om de waarde van de woning te onderbouwen. Zodat de heffingsambtenaar niet verplicht is om de modelwaarde uit OrtaX ten grondslag te leggen aan de onderbouwing van de waarde van de woning.”

M.a.w. de heffingsambtenaar mag zijn onderbouwing vrij kiezen en de rechter is met die keuze meteen akkoord gegaan en heeft mijn onderbouwing zonder onderzoek dus direct verworpen.

Dit is meten met twee maten. De sterkste partij krijgt dus meteen vanaf het begin gelijk.

Aannemelijk maken, discriminatie, alleen voor de gemeente geldt kennelijk de vrije bewijsleer.

De rechter spreekt van partijen, let wel niet partij maar partijen. Dat zou dus ook voor mij moeten gelden. Maar dat blijkt dus niet zo te zijn. **De rechter weet zo het valse beeld op te roepen, dat de argumentatie van beide partijen even zwaar worden gewogen. Terwijl in werkelijkheid automatisch de gemeente wordt gevolgd.** In het vonnis ontbreekt zelfs een duidelijke vermelding van de twee onderbouwingen in het vonnis, met de inhoudelijke weging van argumenten van beide partijen en een inhoudelijke keuze van de rechter voor welke onderbouwing hij had gekozen. Maar in het vonnis staat de conclusie, die dus bij voorbaat vaststond, al in het begin: *“De rechtbank beoordeelt of de heffingsambtenaar aannemelijk heeft gemaakt dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld (bewijslast).”* Dit illustreert dat de rechter beslist naar de definitie van de “juridische werkelijkheid” in de WOZ rechtspraak wilde gaan. De standaard definitie van de rechtsstrijd zoals dit soort rechters dat ziet. Met automatisch voorbijgaan aan mijn ingebrachte argumentatie

De heffingsambtenaar heeft het recht om zijn onderbouwing te kiezen, maar dit is geen absoluut recht.

Zelfs deze groep rechters lijkt dit soms te beseffen. Zie *“in beginsel”* in ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 8.1 Ook hier wil ik nogmaals onderstrepen dat de heffingsambtenaar in beginsel het recht heeft om zelf te beslissen hoe hij zijn beslissing onderbouwt. Maar dit is geen wet van Meden en Persen, dat tot in eeuwigheid onder alle omstandigheden geldt. **Dit is geen absoluut recht.** Rechters, ook in al mijn WOZ zaken weten drommels goed, dat sommige rechten met elkaar botsen. Dan is een heel weloverwogen beslissing, met inachtneming van argumenten van **BEIDE** partijen van de rechter nodig, zoals bij dit geschil. De rechter weet het wel, maar weigert hiernaar te handelen. ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.6:

“De beantwoording van de vraag of de heffingsambtenaar aan deze bewijslast heeft voldaan, hangt mede af van wat door belanghebbende is aangevoerd.”

Ik heb voor de zoveelste keer een showproces gehad, waarbij alleen de inbreng van de sterkere partij (de heffingsambtenaar), serieus is meegenomen en de wijze van beoordeling en de uitkomst op grond van die beoordeling al van te voren vaststond.

1.5 Deze groep rechters hecht een bijna goddelijke waarde aan de werkwijze van aannemelijk maken. Het lijkt alsof alleen al het denken aan een mogelijk alternatief heiligschennis is. Terwijl het in werkelijkheid gaat om een jarenlange verkeerde interpretatie van het Oostflakkee-arrest.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 r.o. 4:

“Anders dan eiser stelt is verweerder ter voldoening aan de op hem rustende bewijslast niet gehouden gebruik te maken van een specifiek waarderingsmodel, zoals OrtaX. Niet de door verweerder gehanteerde methode, maar het resultaat van de toepassing daarvan, neergelegd in een taxatierapport en/of taxatiematrix, ligt in een geschil over de WOZ-waarde dus ter toetsing voor.”

Deze dwaalleer, waardoor de argumentatie voor mijn onderbouwing meteen vanaf het allereerste begin in de prullenbak werd gegooid en mijn onderbouwing geen enkele kans kreeg, heb ik hierboven al behandeld.

In ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 r.o. 4 staat daarna:

“Of daaraan enige bewijskracht en zo ja, welke, kan worden toegekend, wordt per geval overeenkomstig het Oostflakkee-arrest van de HR door de rechtbank beoordeeld. Deze beoordeling komt erop neer dat op verweerder de bewijslast rust om de door hem bepaalde waarde aannemelijk te maken. De beantwoording van de vraag of verweerder aan deze bewijslast heeft voldaan, hangt mede af van wat door eiser is aangevoerd. Als verweerder niet in deze bewijslast slaagt, komt de vraag aan de orde of eiser de door hem bepleite waarde aannemelijk heeft gemaakt. Het enkele benoemen van een alternatieve methode is echter onvoldoende. Eiser zal met toepassing van die methode de door hem bepleite waarde aannemelijk moeten maken. Als ook dat laatste niet het geval is, zal de rechter in de regel de waarde zelf vaststellen (zie ECLI:NL:HR:2011:BP2132).

Dit is voor niet-juristen lastig maar toch erg van belang omdat het zo mis kan gaan.

Dit illustreert ook, dat een gewone burger dit nauwelijks realiseert en dan met wantrouwen achterblijft.

De rechter volgt stelselmatig de gemeente zonder echte beoordeling van de argumenten van belanghebbende. Een reden is de jarenlange verkeerde interpretatie van het “Oostflakkee-arrest”.

Net als bij de toeslagenaffaire heeft zulk fout handelen van de rechterlijke macht mateloos veel kwaad aangericht.

In vonnissen staat vaak:

“De beantwoording van deze vraag of verweerder aan deze bewijslast heeft voldaan, hangt mede af van wat door eiser is aangevoerd.” Het lijkt dan alsof de rechter geluisterd heeft naar de zwakkere partij, zoals mij. Maar dit is niet waar, dit is maar schijn.

Zie hieronder de jarenlange foute interpretatie van het “Oostflakkee-arrest”.

In werkelijkheid oordeelde de rechter meteen dat verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld. Zodat hij meteen voorbij kon gaan aan argumentatie van mij, uiteraard zonder dit netjes te vermelden in het vonnis. Het lijkt alleen alsof het mede afhangt wat ik heb aangevoerd.

Maar kijk toch eens naar wat het gerechtshof 's-Hertogenbosch stelt in ECLI:NL:GHSHE:2012:BW9025:

“4.2. De Rechtbank heeft voorts geoordeeld dat de Heffingsambtenaar met de door hem overgelegde onderbouwing aannemelijk heeft gemaakt dat de waarde van de woning op de waardepeildatum ten minste € 216.000 bedroeg. Vervolgens heeft de Rechtbank geoordeeld dat zij daarom niet meer toekomt aan een beoordeling van de door belanghebbende overgelegde taxatierapporten. Deze regel berust, aldus de Rechtbank, op vaste rechtspraak.

4.3. Belanghebbende klaagt dat de Rechtbank deze vaste rechtspraak onjuist heeft uitgelegd. Het gaat in het bijzonder om het Oostflakkee-arrest (Hoge Raad 14 oktober 2005, nr. 40.299, LJN AU4300, BNB 2005/378). Volgens belanghebbende is sprake van een hardnekkige misinterpretatie van dit arrest. De Heffingsambtenaar stelt dat de Rechtbank het arrest juist heeft toegepast.

4.4. Belanghebbende heeft gelijk. Er is sprake van een vaak voorkomend misverstand met betrekking tot de uitleg van het Oostflakkee-arrest en derhalve over de wijze van bewijslastverdeling in WOZ-zaken. Het misverstand wordt veroorzaakt door een incomplete lezing van het arrest.

4.5. In overweging 3.2. van het arrest oordeelt de Hoge Raad, dat de bewijslast met betrekking tot de waarde rust op de heffingsambtenaar. Slechts indien de heffingsambtenaar niet aan de op hem rustende bewijslast heeft voldaan, komt de vraag aan de orde of de belanghebbende de (eventueel) door hem verdedigde waarde aannemelijk heeft gemaakt. Indien ook dat laatste niet het geval is, kan de rechter - desgeraden na inwinning van een deskundigenbericht - zelf tot een vaststelling in goede justitie van de in artikel 17, lid 2, van de Wet WOZ bedoelde waarde komen; aldus nog steeds overweging 3.2. Het is deze overweging die de Heffingsambtenaar met instemming citeert en die kennelijk voor de Rechtbank de bron vormt voor het oordeel dat zij 'eigenlijk niet meer toekomt aan een beoordeling van de door eiseres overgelegde taxatierapporten'.

4.6. De visie van de Heffingsambtenaar en de Rechtbank zou, in voorkomende gevallen, ertoe kunnen leiden dat op de door één van de procespartijen - de belanghebbende - ingebrachte stukken en argumenten in het geheel geen acht wordt geslagen. Immers, de rechter dient, in deze visie, zijn onderzoek aan te vangen door het standpunt van de belanghebbende te negeren en uitsluitend dat van de Heffingsambtenaar in ogenschouw te nemen. Indien de Heffingsambtenaar, geïsoleerd beschouwd (geïsoleerd, want zonder acht te slaan op de tegenwerpingen door belanghebbende), de door hem verdedigde waarde aannemelijk maakt, zou het pleit beslecht zijn. De door belanghebbende ingebrachte processtukken worden dan niet eens bekeken. Zijn processtukken worden dan genegeerd en zijn argumenten niet gehoord. Het behoeft geen betoog dat deze visie leidt tot een zodanig ernstige schending van fundamentele regels van procesrecht, dat uitgesloten moet worden geacht dat de Hoge Raad een dergelijke uitleg van het Oostflakkee-arrest voor ogen heeft gestaan.

4.7. Deze uitleg is dan ook onjuist. Uit overweging 3.2. van het Oostflakkeearrest kan weliswaar worden afgeleid dat indien de heffingsambtenaar de door hem bepleite waarde aannemelijk heeft gemaakt, men niet meer toekomt aan de taxatierapporten die de belanghebbende heeft overgelegd, maar overweging 3.2. geeft geen antwoord op de vraag wanneer de heffingsambtenaar de door hem bepleite waarde aannemelijk heeft gemaakt. Uit de veelvuldig genegeerde overweging 3.3. van het Oostflakkee-arrest volgt, dat bij de beantwoording van die vraag, conform de hoofdregel in het fiscale bewijsrecht, gelet zal moeten worden op hetgeen de belanghebbende aanvoert, en dus ook op de door hem overgelegde taxatierapporten. De vraag of de heffingsambtenaar zijn stelling aannemelijk heeft gemaakt, hangt dus af van de wapens die de belanghebbende daartegen in stelling heeft gebracht. Tot die wapens behoren eventuele taxatierapporten.

4.8. Het is derhalve onjuist om als regel te aanvaarden dat een op zichzelf geloofwaardige - en in die zin dus aannemelijke - taxatie door de heffingsambtenaar steeds gevolgd zou moeten worden. Indien tegenover deze geloofwaardige taxatie een evenzeer geloofwaardig geschraagde betwisting door de belanghebbende staat, kan dat immers betekenen, dat de heffingsambtenaar, in het licht van de betwisting door de belanghebbende, zijn (geïsoleerd beschouwd aannemelijke) stelling niet aannemelijk gemaakt heeft. Het door de belanghebbende ingebrachte taxatierapport, alsmede eventuele andere gedingstukken, dienen derhalve van meet af aan te worden betrokken in het onderzoek door de rechter en door hem op hun bewijskracht te worden beoordeeld.' "

Dit arrest van het gerechtshof 's-Hertogenbosch is later nog eens bevestigd³² en is gerefereerd in heel veel andere op www.rechtspraak.nl gepubliceerde uitspraken, waaronder ECLI:NL:PHR:2023:1069, waarin advocaat-generaal mr. dr. M.R.T. (Melvin) Pauwels schrijft in r.o. 8.4:

"Het Oostflakkee-arrest wordt soms zo uitgelegd, althans zo toegepast, dat in de eerste trap van de drietrapsraket alleen acht wordt geslagen op wat de heffingsambtenaar inbrengt. Dat is onjuist. Bij de bepaling of de heffingsambtenaar in de bewijslast slaagt, moet de rechter ook acht slaan op wat belanghebbende stelt, betwist en inbrengt aan stukken. Het gerechtshof 'sHertogenbosch heeft daarover in 2012 een uitgebreide uitspraak gedaan, waarvan ik de strekking onderschrijf. Ik volsta hier met een verwijzing naar die uitspraak.⁶³",

³²ECLI:NL:GHSHE:2015:4253.

Waarin voetnoot 63 is gespecificeerd als: Gerechtshof 's-Hertogenbosch 15 juni 2012, ECLI:NL:GHSHE:2012:BW9025, rov. 4.4-4.8. Zie ook bijv. gerechtshof Amsterdam 28 januari 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:147, rov. 5.4 met een correctie van de voorliggende rechtbankuitspraak op dit punt. Het gaat dus volgens vaste jurisprudentie ook om de argumenten, die belanghebbende tegen het taxatierapport van de heffingsambtenaar heeft ingebracht.

Nogmaals bij de bepaling of de heffingsambtenaar in de bewijslast slaagt, moet de rechter ook acht slaan op wat belanghebbende stelt, betwist en inbrengt aan stukken. Maar in het vonnis van de rechter is het in beschouwing nemen van wat belanghebbende heeft ingebracht achterwege gelaten.

Zelfs de schijn is weggelaten, dat inhoudelijk naar mij geluisterd is.

In werkelijkheid is de rechter ten onrechte meteen uitgegaan van de vraag of de heffingsambtenaar aannemelijk heeft gemaakt dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld. De centrale kwestie, een inhoudelijke keuze tussen de twee onderbouwingen, het belangrijke geschil, is verzwegen. Terwijl ik eerder had geschreven: *“Hierbij verzoek ik de rechter met klem volslagen transparant te zijn en alle feiten correct weer te geven. Het gaat hier om diverse principiële geschillen, die niet verdoezeld mogen worden door feiten weg te moffelen, te verdraaien, fout weer te geven zoals oneerlijke rechters doen.”*

Deze groep rechters is alleen transparant, dat mijn argumentatie er voor hen totaal niet toe doet.

Bij de WOZ gaat het om geschillen tussen de machtige overheid en burgers. Het gaat om een monopolist, waarvan de burger totaal afhankelijk is. Men kan niet naar een andere gemeente. Dat is heel iets anders dan voortaan boodschappen te gaan doen bij een andere supermarkt

Mijn ervaring is juist dat dit soort rechters bijna automatisch de sterkere partij volgen, net als in een dictatuur. Een rechter hoeft zich nergens aan te houden, de burger is vogelvrij.

De overheid wil, dat ook rechters zich houden aan de wet, maar dat geldt niet voor oneerlijke rechters, die ik heb mee moeten maken. Denk ook aan “Audite et alteram partem” (Stadhuis Gouda). Maar dat is natuurlijk ook alleen maar geklets, nietwaar. Net als dat motto van de hoge raad, dat is toch ook maar “Lateins”. Het staat er zo duidelijk, maar het zijn maar woorden. Rechters blijken zich nergens aan te hoeven houden. Het gaat in mijn WOZ zaken ook vrijwel alleen om het bestuursorgaan en niet om de burger.

1.6 Deze groep rechters houdt zich niet eens aan hun eigen werkwijze. Het moet alleen maar zo lijken.

Voor deze groep rechters gaat het erom te kunnen oordelen of de vastgestelde waarde **niet te hoog** is vastgesteld. Maar als her erop aan komt, blijkt zelfs dit criterium (niet te hoog) van deze groep rechters maar voor de Bühne te zijn. Zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 r.o.10:

“De rechtbank is van oordeel dat verweerder met het door hem overgelegde taxatierapport, de bijbehorende matrix en bijlagen in de op hem rustende bewijslast is geslaagd en de door hem voor de woning per waardepeildatum 1 januari 2016 vastgestelde waarde van € 336.000 aannemelijk heeft gemaakt.”

Deze groep rechters houdt zich zelfs niet eens serieus aan hun eigen werkwijze. Waar zijn die woorden **niet te hoog gebleven?** Verdwenen, want het gaat dit soort rechters alleen maar om de gemeente. Ik bepleitte de modelwaarde, maar ik had op dat moment niet de onderbouwing, het waardevergelijkingsrapport (de benodigde gegevens) om in te brengen. Ik mocht dat rapport namelijk niet meer hebben. Maar voor dit soort rechters is het ook eigenlijk niet nodig te weten wat ik zou willen bepleiten, als ik dat rapport had gehad. Het gaat hen alleen om een extra berekening van de gemeente waar ongeveer hetzelfde uitkomt.

Dit illustreert hun schijnwereld, als zelfs kennelijk belangrijke woorden met een pennenstreek geschrapt worden.

1.7 Deze groep rechters weigert inhoudelijk te oordelen en weet drommels goed hoe fout ze handelen.

De problemen moeten ook bij deze groep rechters al zo lang bekend zijn. Ook hier moeten knopen worden doorgehakt, wanneer neemt de rechterlijke macht toch eindelijk zijn verantwoording in plaats van steeds weg te duiken? De vraag die voorlag was: Via welk systeem moet de WOZ waarde vastgesteld worden? Via OrtaX of via een taxatiematrix? Dit was het antwoord van die rechter, zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.9:

“De rechtbank begrijpt dat deze uitkomst voor eiser teleurstellend zal zijn, omdat hij juist wel een antwoord wil over de toe te passen taxatiemethode.”

Deze groep rechters wil enkel oordelen op grond van eigen van te voren gevormde, in beton gegoten opvattingen. Waarover juist een uitspraak gevraagd wordt. Maar deze rechter zit zo gevangen in zijn eigen vaststaande opvattingen, dat hij weigert te beslissen wat in strijd is met de wet. Deze groep rechters begrijpt de wet niet. Wanneer begrijpt de rechterlijke macht eindelijk hoe belangrijk rechtsstatelijke beginselen zijn? Zie het rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat.

Het gaat niet om het tonen van schijnempathie maar om een oordeel dat wettelijk gegeven moet worden.

1.8 Deze groep rechters weigert inhoudelijk te oordelen. Elke tactiek om dat te bereiken is toegestaan. Zoals deze tactiek. Zeg dat er geen geschil is, dan is een beslissing niet nodig. Machtsmisbruik.

Dit laat weer een andere tactiek zien van deze groep rechters. Je definieert het zo, dat je **niet hoeft te beslissen**. Het primaire standpunt van mij was uitdrukkelijk gebaseerd op een onderbouwing met het waardevergelijkingsrapport, maar deze onderbouwing werd meteen de nek omgedraaid.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.8:

“Voor zover eiser vindt dat de waarde van zijn woning € 415.000 is stelt de rechtbank vast dat die waarde gelijk is aan de door de heffingsambtenaar vastgestelde waarde. Partijen zijn het daarmee eens over de waarde van de woning, zodat er juridisch dus geen geschil over de waarde (meer) is.”

Er is juridisch wel een geschil, want in beroep verdedigt de gemeente niet de WOZ waarde maar bepleit dan de taxatiematrix, die een hogere waarde geeft. De gegevens van de taxateur (WOZ waarde) worden verworpen en de gegevens van de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente worden gesteund zoals bijvoorbeeld te zien is voor het jaar 2017. Daarmee verwerpt de gemeente ook het eigen waarderingsstelsel (OrtaX) ten gunste van de taxatiematrix.

Volgens de rechter ligt in beroep alleen de in die fase overgelegde taxatie als onderbouwing van het waardestandpunt van de heffingsambtenaar ter toetsing voor. Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:723, r.o. 3.7.3.

De vastgestelde WOZ waarde kan ook worden onderbouwd met het waardevergelijkingsrapport, maar dit wordt verzwegen. De onderbouwing van eiser is automatisch verworpen door deze rechter. Zie ook r.o. 4:

“De rechtbank oordeelt in deze uitspraak dat de heffingsambtenaar aannemelijk heeft gemaakt dat de per de waardepeildatum vastgestelde waarde van de woning niet te hoog is.”

Deze rechter accepteert dus alleen een onderbouwing op basis van de taxatiematrix en verwerpt een onderbouwing op basis van het waardevergelijkingsrapport.

1.9 Deze groep rechters zit zo opgesloten in hun eigen wereld, dat zij mijn belang niet begrijpen.

In de wereld van deze rechter gaat het doorgaans alleen maar om dat een belanghebbende vindt dat zijn waarde te hoog is vastgesteld. En tegenwoordig komt het een enkele keer ook nog voor dat een belanghebbende vindt dat zijn waarde te laag is vastgesteld. En dat is het belang van belanghebbende. Binnen dat kader moet het geplaatst worden. Iets anders komt in zijn wereld niet voor. Dat is in zijn beleving het belang dat iemand heeft.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.9:

“Als zowel een hogere als een lagere dan de vastgestelde waarde wordt bepleit, moet worden vastgesteld welk belang eiser heeft bij een hogere dan de beschikte waarde”

Maar het gaat mij om een hoger belang, dat dus duidelijk buiten zijn belevingswereld vallen. Het eerste waar een rechter aan moet denken is: Handel ik in overeenstemming met de eisen van een rechtsstaat? Hier gaat het om een situatie dat iemand wil dat de WOZ waarde van zijn woning wordt vastgesteld niet in strijd met de wet. Niet in strijd met de eigen normen van de rechterlijke macht, niet in strijd met wat de overheid zelf zegt. Voldoen aan de eisen van een rechtsstaat is voor mij veel belangrijker. Een proces moet allereerst eerlijk zijn. **Maar deze rechter ziet niet het belang van een eerlijk proces.** Geen woord daarover in het vonnis.

Voor deze rechter gaat het alleen maar om aannemelijk maken met een taxatiematrix. Zie

ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.4

“De heffingsambtenaar moet aannemelijk maken dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld”

Zelfs al gaat dat ten koste van de beginselen van de rechtsstaat (zie deel 1).

Deze rechter ziet niet het belang van het nuttig besteden van overheidsgeld.

Het gaat mij ook om het vinden van een definitieve oplossing zodat verder procederen niet meer hoeft.

Maar dat valt buiten de belevingswereld van deze rechter net als van het bestuur van deze rechtbank.

Ik streef niet naar een zo laag mogelijke waarde, maar naar een waarde die correct is vastgesteld, niet in strijd met de wet en de informatie van de overheid. Een uniforme taxatie, niet in strijd met de wiskunde/statistiek. Enz,

1.10 Het tegelijkertijd onder bepaalde voorwaarden pleiten voor een hogere waarde en onder andere voorwaarden pleiten voor een lagere waarde wordt meteen de kop ingedrukt.

De werkwijze van deze groep rechters leidt ertoe, dat deze groep rechters alleen willen oordelen indien de burger van te voren wil zeggen of zij pleiten voor een lagere (of eventueel een hogere) WOZ waarde.

In hun wereldbeeld moet de burger meteen zeggen of het een hogere of lagere waarde moet zijn.

Dat iemand eerst wil weten met welke formule de WOZ waarde moet worden uitgerekend en dat afhankelijk van die gekozen formule een hogere of juist een lagere waarde uitkomt, wordt door dit soort rechters kennelijk bijna beschouwd als een opvatting van een rare kwibus.

Maar mij gaat het om de juiste WOZ waarde volgens artikel 17 van de Wet WOZ. Daarvoor is eerst een uitspraak van de rechter nodig met welke formule de WOZ waarde moet worden berekend.

Afhankelijk van de beslissing van de rechter kan daar een lagere of juist een hogere WOZ waarde uitkomen.

Dus onder bepaalde voorwaarden pleit ik voor de vastgestelde waarde, onder andere bepaalde voorwaarden pleit ik voor een lagere waarde. Natuurlijk sluiten deze voorwaarden elkaar uit en is er geen situatie waarbij ik geen bepaalde waarde bepleitte. Dit is een heel bekende wijze van werken. Dit wordt bijvoorbeeld toegepast door programmeurs met een “if else statement”. Deze groep rechters blijkt ook deze noodzakelijke essentiële kennis te missen.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.9:

“Voor zover eiser vindt dat de waarde van zijn woning € 374.000 is ...”

De woorden “voor zover” worden gebruikt. Er wordt dus klaarblijkelijk niet begrepen wat ik precies bedoelde.

Nogmaals, ik bepleitte die waarde onder bepaalde voorwaarden (alleen onderbouwing met waardevergelijkingsrapport en niet met een taxatiematrix. Alleen als aan die voorwaarden is voldaan bepleitte ik die waarde (de modelwaarde uit OrtaX). De reden waarom deze rechter zulke essentiële kennis mist is duidelijk te zien in ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.8:

“De heffingsambtenaar heeft er terecht op gewezen dat hij met deze combinatie van standpunten in een onmogelijke bewijspositie werd gebracht omdat hij dan aannemelijk zou moeten maken dat de vastgestelde waarde (van € 374.000) zowel niet te hoog als niet te laag was.”

Deze rechter blijft koppig vastzitten in zijn mantra “niet te hoog”. En die mantra werkt klaarblijkelijk niet als tegelijkertijd een hogere waarde en lagere waarde bepleit wordt. Ik noem een paar denkfouten:

- 1 – Wiskunde/statistiek wordt verworpen. Het gaat er echter niet om of de waarde te laag of te hoog is, niet of de waarde wiskundig wordt bewezen, maar om een zo nauwkeurig mogelijke schatting. Maar dat dringt maar niet door.
- 2 – Ik bepleitte niet tegelijkertijd een hogere en lagere waarde. De precieze waarde die bepleit werd, is afhankelijk van voorwaarden. Maar ook dat dringt niet door.
- 3 – De waarde uit een taxatiematrix is niet betrouwbaar. Maar als men wil controleren met een taxatiematrix en de WOZ waarde wordt berekend met diezelfde taxatiematrix heb je dit probleem niet.
Het probleem ontstaat als de rechter de te controleren waarde uit een bepaald systeem alleen maar wil gebruiken om te controleren met een waarde uit een totaal ander systeem.

**1.11 De waarde uit de taxatiematrix blijkt structureel steeds hoger dan de WOZ waarde.
Dit is bekend bij deze groep rechters, maar wordt ook structureel steeds genegeerd.**

Elk jaar blijkt bij de rechter dat de waarde uit de taxatiematrix van de gemeente hoger is dan de WOZ waarde. Toch blijft de gemeente consequent elk jaar een lagere WOZ waarde vaststellen met een waarderingssysteem, dat de gemeente alleen bij de rechter als een slechter systeem aanduiden. Dit is niet uit te leggen aan een burger, die eindelijk bij de rechter definitief wil weten met welk systeem en met welke kenmerken de WOZ waarde moet worden vastgesteld. Zowel voor zijn woning en alle vergelijkbare woningen, verkocht en niet verkocht. De taxatiematrix wordt pas bij de rechter gemaakt door de taxateur (taxatiematrix), met zijn kenmerken die afwijken van de taxateur (WOZ waarde) die een andere waarderingmethode gebruikt, OrtaX.

Uitgaande van “aannemelijk maken” en de door de gemeente bij de rechter ingediende taxatiematrix is dus klaarblijkelijk elk jaar de WOZ waarde voor mijn woning te laag vastgesteld. Ondanks de controle van de Waarderingskamer. Deze toezichthouder controleert namelijk alleen de vastgestelde WOZ waardes bij de vaststelling van WOZ waarden. Niet wat er bij de rechtbank gebeurt, dat is een heel andere wereld, die buiten het toezicht valt van de door regering en parlement aangestelde officiële toezichthouder van de Wet WOZ.

Over deze constatering had een eerlijke rechter na eigen onderzoek allang een oordeel moeten vellen. Dat dit niet is gebeurd door deze groep rechters illustreert nogmaals hoezeer zij zijn opgesloten in hun eigen denkwereld, waar signalen van buitenaf gewoon niet lijken door te dringen.

De meest voor de hand liggende vragen aan een eerlijke rechter zijn:

- 1 – Is de WOZ waarde in al die jaren structureel wel of niet te laag vastgesteld?
- 2 – Via welk systeem moet de waarde van mijn woning worden vastgesteld? Via OrtaX of via de taxatiematrix?
- 3 – Twee taxateurs van de gemeente verschillen van mening over de te gebruiken invoer. Welke invoer is goed?

Het probleem is, dat dit wel is voorgelegd aan de rechter, maar dat ik vanaf 2017 geen eerlijke rechter meer heb gehad. En dat dit consequent steeds is genegeerd. Een Fries spreekwoord zegt: De wierheit hat in skel lûd

2 – Deze groep rechters verwerpt zonder het te zeggen de essentie van ECLI:NL:HR:2018:1316.

ECLI:NL:HR:2018:1316 is heel duidelijk. In de inhoudsopgave staat:

“Indien een door het bestuursorgaan genomen besluit geheel of ten dele het resultaat is van een geautomatiseerd proces en de belanghebbende de juistheid van de bij dat geautomatiseerde proces gemaakte keuzes en van de daarbij gebruikte gegevens en aannames wil controleren en zo nodig gemotiveerd betwisten, moet het bestuursorgaan zorgdragen voor de inzichtelijkheid en controleerbaarheid van die keuzes, aannames en gegevens.”

Dit omschrijft heel precies wat ik wil en waar ik dus recht op heb bij de WOZ waarde van mijn woning.

2.1 Deze groep rechters oordeelt dat essentiële gegevens irrelevant zijn en ik dus niet benadeeld was. Gegevens waarop ik recht op heb volgens de hoge raad op grond van ECLI:NL:HR:2018:1316.

Deze groep rechters oordeelt dat niet voldaan behoeft te worden aan de vereisten zoals geformuleerd in ECLI:NL:HR:2018:1316. Dat is het gevolg van hun toetsingssysteem van het aannemelijk maken. Deze methodiek kijkt namelijk alleen maar naar de hoogte van de WOZ waarde zonder verder te kijken hoe deze WOZ waarde is berekend. Die WOZ waarde is immers onbegrijpelijk en niet te controleren. Heffingsambtenaar:

“De huidige computermodellen zijn te complex en gebruiken zoveel variabelen dat een eenvoudige uitleg simpelweg onmogelijk is.”

In plaats van te kijken hoe deze WOZ waarde is berekend, gaat het in deze toetsingsmethodiek alleen maar om de berekening van de taxatiematrix. En die is immers inzichtelijk in tegenstelling tot die totaal onbegrijpelijke berekening van de WOZ waarde. En daardoor is het totaal irrelevant om te weten hoe de oorspronkelijke WOZ waarde, de waardevaststelling bij beschikking, is berekend. Dus in hun optiek is ECLI:NL:HR:2018:1316 totaal irrelevant en hoeft daaraan niet voldaan te worden. Voor een voorbeeld zie ECLI:NL:RBGEL:2019:211. In de inhoudsindicatie staat:

“Afwijzing verzoek tot overlegging van de gegevens uit de modelmatige waardering (Hoge Raad van 17 augustus 2018, ECLI:NL:HR:2018:1316).”

En meteen daarna volgt de reden:

“De handmatige taxatie door een taxateur in de beroepsfase is in dit geval namelijk beter en overtuigend.”

Het gaat dus alleen om de taxatiematrix en daarvoor is ECLI:NL:HR:2018:1316 irrelevant.

Maar toch, dit is een uitspraak van de Hoge Raad. Zijn daarom de woorden “in dit geval” toegevoegd? Met andere woorden, moet een rechter deze belangrijke uitspraak nu volgen, terwijl deze uitspraak toch irrelevant is?

Maar andere rechters oordelen daarentegen juist wel in lijn met ECLI:NL:HR:2018:1316.

Volgens ECLI:NL:GHAMS:2019:4018, is ECLI:NL:HR:2018:1316 juist wel relevant. Bij r.o. 4.1.3 staat:

“Gelet op de na de uitspraak van de rechtbank gewezen arresten van de Hoge Raad van 4 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:672, BNB 2018/164 en 17 augustus 2018, ECLI:NL:HR:2018:1316, BNB 2018/182 heeft de rechtbank haar beslissing naar 's Hofs oordeel gebaseerd op een te beperkte opvatting van het begrip ‘op de zaak betrekking hebbende stukken’ als bedoeld in artikel 8:42 Awb.”

In ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 tonen de rechters duidelijk hun partijdigheid bij r.o. 9. Ik had duidelijk aangegeven waarom dit rapport zo nodig was. Zonder ook maar enige toelichting speelt deze onderbouwing van mij voor de rechters geen enkele rol. Er wordt enkel naar het standpunt van de gemeente gekeken:

“Dit rapport speelt in de door verweerder in de beroepsfase overgelegde onderbouwing van de door hem bepaalde waarde – het door ing. P.H.R.J.Roijmans opgemaakt taxatierapport, inclusief waardematrix en diverse bijlagen – geen rol. Dat betekent dat eiser het waardevergelijkingsrapport niet nodig heeft om twijfel te kunnen zaaien aan verweerders onderbouwing.

Dit is alleen waar voor de gemeente. Natuurlijk speelt het waardevergelijkingsrapport voor de gemeente geen rol. Maar ja, het is wel een uitspraak van de Hoge Raad, dus het waardevergelijkingsrapport moet dan toch maar gegeven worden, zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 r.o.7:

“Het voorgaande neemt niet weg dat verweerder inzicht dient te verschaffen in de op de zaak betrekking hebbende stukken (zie ECLI:NL:HR:2018:672 en ECLI:NL:HR:2018:1316). Eiser klaagt er naar het oordeel van de rechtbank terecht over dat verweerder het waardevergelijkingsrapport in de bezwaarfase niet ter inzage heeft gelegd. Anders dan verweerder meent, is de verplichting om inzicht in de op de zaak betrekking hebbende stukken te verschaffen, niet beperkt tot gegevens of stukken die hij ter onderbouwing van zijn waardestandpunt heeft gebruikt. Ook stukken die verweerder niet heeft gebruikt, maar hem wel ter raadpleging ter beschikking staan of hebben gestaan en die van belang kunnen zijn voor de beslechting van de (nog) bestaande geschilpunten, behoren daartoe.”

Deze rechters zaten zo in hun tunnelvisie van de systematiek van het aannemelijk maken, dat zij zich niet eens verdiept hebben in de vraag waarom belanghebbende dit rapport nodig had. Terwijl het toen al heel duidelijk was: controleren of de WOZ waarde de modelwaarde was. Pas nadat belanghebbende dit rapport had gekregen van de gemeente, kon definitief vastgesteld worden, dat de WOZ waarde de modelwaarde was. En dat er dus geen geschil was over de hoogte van de vastgestelde WOZ waarde uitgaande van het waardevergelijkingsrapport en niet van het aannemelijk maken.

Maar omdat deze rechters zo opgesloten zaten in hun eigen bubbel, de systematiek van het aannemelijk maken, is alleen geoordeeld dat de gemeente aannemelijk had gemaakt dat de WOZ waarde niet te hoog was vastgesteld. Al de argumenten van belanghebbende werden daardoor automatisch verworpen. Het gevolg is, dat na deze uitspraak belanghebbende in hoger beroep geen oordeel kan vragen over een geschil, dat belanghebbende had voorgelegd aan die rechters, maar waarover die rechters geen oordeel hebben gegeven. Voor het geval de rechter in hoger beroep niet terug verwijst naar een andere (hopelijk wel eerlijke) rechtbank is belanghebbende dus gedwongen geweest een taxatiematrix op te stellen en in te dienen bij dit hof. En voor dat geval is belanghebbende gedwongen om gebruik te maken van de door hem bestreden methode van het aannemelijk maken dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld.

In ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 staat:

“... omdat zij aannemelijk acht dat eiser door het niet ter inzage leggen van het waardevergelijkingsrapport niet is benadeeld.”

Deze groep rechters oordeelt dat die essentiële gegevens over de WOZ waardebeoordeling van mijn woning irrelevant zijn en ik dus niet benadeeld was in mijn onderbouwing, toen ik deze informatie nog niet had. Puur machtsmisbruik, hoe kan een rechter zoiets schrijven! Voor **mijn** onderbouwing zijn dit essentiële gegevens. Maar deze groep rechters verworpt bij voorbaat elke onderbouwing, die afwijkt van hun eigen werkwijze. Deze groep rechters wil koste wat het kost **alleen oordelen** op basis van het aannemelijk maken en dit rapport speelt in het taxatierapport, inclusief waardematrix en diverse bijlagen geen rol.

M.a.w. **alleen wat gebruikt is bij het aannemelijk maken telt mee voor deze groep rechters**, iets anders wordt dus meteen automatisch verworpen, let ook op het taal gebruik. Omdat zij **aannemelijk acht** dat eiser ... Net als een sekte zitten deze rechters zo opgesloten in hun wereld van het **aannemelijk maken**, dat zij zich niet kunnen voorstellen dat ik een andere werkwijze zou kunnen voorstaan, waarbij dit rapport zo nuttig is.

Deze groep rechters gaat volledig akkoord met de cijfers van de taxatiematrix en is totaal niet geïnteresseerd in de werkelijke cijfers die gebruikt zijn voor de berekening van de WOZ waarde. Deze groep rechters kiest dus meteen zonder feitenonderzoek voor de cijfers van de taxatiematrix, zonder de echte WOZ cijfers van het waardevergelijkingsrapport te kennen of zelfs maar te willen kennen. Deze groep rechters wil alleen maar aannemelijk maken en heeft werkelijk geen idee wat de Hoge Raad met ECLI:NL:HR:2018:1316 bedoelde.

In de optiek van deze groep rechters gaat het enkel om de taxatiematrix, anders kan deze groep rechters immers geen gebruik maken van de toetsingsmethode **van het aannemelijk maken**. Cijfers, waar ik volgens de uitspraak van de hoge raad recht op heb en nodig heb, zijn dus totaal onbelangrijk voor deze groep rechters. **Daarmee gaat deze groep rechters zonder iets te zeggen totaal in tegen de essentie van de hoge raad** in ECLI:NL:HR:2018:1316, die toch niet zomaar iets zegt. In hun eigen afgesloten wereld waarbij het alleen gaat om de cijfers van het taxatierapport zijn die cijfers van dat vonnis van de hoge raad immers totaal nutteloos.

2.2 Deze groep rechters oordeelt expliciet dat ik geen enkel recht heb op bepaalde essentiële informatie (individuele overrule) hoe de WOZ waarde van mijn woning is berekend.

Zie II – Korte toelichting over bepaalde begrippen, 8.1 Het recht op informatie over waarde individuele overrule van waardevergelijkingsrapport

2.3 Deze groep rechters oordeelt zelfs uitdrukkelijk dat ik geen enkel recht heb op het waardevergelijkingsrapport, dat de gemeente met opzet heeft verwijderd.

Deze rechters steunen de gemeente om niet alle in OrtaX beschikbare informatie te willen geven.

Het lijkt alsof de overheid transparantie geeft met het taxatieverslag. Maar het taxatieverslag bevat slechts een deel van de invoergegevens en niet bijvoorbeeld de waarde van bijgebouwen. OrtaX bevat een veel beter controlemiddel met veel meer gegevens, het betrouwbare waardevergelijkingsrapport, dat ik graag wil inbrengen bij de rechter in plaats van een tweede onbetrouwbare waardeberekening met een taxatiematrix. Het kost niet meer dan 5 minuten om dit rapport te printen.

Voor 2015 en 2016 heeft de gemeente mij dit waardevergelijkingsrapport uit OrtaX gegeven. Voor 2017 weigerde de gemeente om mij dit rapport te geven. Dit geschil moest ik dus voorleggen aan de rechter van 2017. Die rechter oordeelde, dat ik recht had op dit rapport op grond van vonnissen van de hoge raad³³. En dat de verplichting om inzicht in de op de zaak betrekking hebbende stukken te verschaffen, niet beperkt is tot gegevens of stukken die de heffingsambtenaar pas in beroep ter onderbouwing van zijn waardestandpunt heeft gebruikt. Pas na die uitspraak heeft de gemeente mij dit rapport gegeven.

Vlak daarna heeft de heffingsambtenaar van 's-Hertogenbosch de leverancier van OrtaX opdracht gegeven om de mogelijkheid om dit rapport te printen, te verwijderen. In strijd met zijn plicht als ambtenaar om inzicht te verschaffen in de waardebepaling. Ik moest dit geschil weer voorleggen aan de rechter. Voor 2022 (ECLI:NL:RBOBR:2023:5507) heeft die rechter geoordeeld dat ik geen recht heb op dit rapport omdat dit rapport niet meer beschikbaar is. Die rechter oordeelde zelfs dat het feit dat een andere gemeente wel een waardevergelijkingsrapport kan genereren en deze aan een andere belanghebbende verstrekt, niet in strijd is met artikel 1 van de Grondwet en dat er geen sprake is van discriminatie.

Heb ik recht op het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX?

Er is nog steeds geen definitief gerechtelijk oordeel. Zelfs als ik geen recht zou hebben op dit rapport zal de rechter wel vervolgens moeten beslissen op welke onderdelen ik wel recht heb. Van elk apart onderdeel van dit rapport zal de rechter dan moeten beslissen of dit een op de zaak betrekking stuk is of niet. En deze beslissing moet uiteraard voorgelegd gaan worden aan de hoge raad.

Ik heb in ieder geval op grond van art. 40 Wet WOZ recht op alle onderdelen van de grondslag van de waardebepaling. Die grondslag is af te leiden van de waarderingsinstructie en van het oude artikel 5 van de uitvoeringsregeling betreffende de resultaten van de marktanalyse. Een belangrijk deel van die grondslag staat in het volledige waardevergelijkingsrapport. Als de heffingsambtenaar stelt die niet te gebruiken, dan zegt hij in feite de resultaten van de marktanalyse niet te gebruiken voor de waardebepaling.

Door zonder meer alles te aanvaarden wat de heffingsambtenaar zegt, ondersteunt deze groep rechters de heffingsambtenaar in het onmogelijk maken om de vastgestelde WOZ waarde te controleren. Zo schept deze groep rechters extra werk en de druk op rechters is al zo groot. Terwijl er binnen 5 minuten een rapport kan worden uitgeprint, waarvan de eerdere rechter oordeelde, dat ik daar recht op had, kwestie opgelost.

Het gaat om een controlemiddel, dat mij willens en wetens wordt ontnomen door de deze rechter.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 4.1:

“Het waardevergelijkingsrapport moet worden gezien als een controlemiddel om de modelwaarde zoals deze in OrtaX wordt weergegeven voor het betreffende belastingjaar te kunnen toetsen”

³³ECLI:NL:HR:2018:1316 en ECLI:NL:HR:2018:672.

Het waardevergelijkingsrapport is dus een controlemiddel om de modelwaarde uit OrtaX te kunnen toetsen. De modelwaarde is de waarde die rechtstreeks uit OrtaX en niet handmatig is gewijzigd.

Wat verder opvalt, is dat voor de rechter kosten irrelevant zijn in dit geschil.

Geen onderzoek naar de kosten. Wat de optie kost om een waardevergelijkingsrapport te kunnen printen wordt niet onderzocht. Dit is niet interessant voor de rechter. Die rechter volgt slechts automatisch de redenering van de heffingsambtenaar. Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 4.1:

"enerzijds omdat de heffingsambtenaar zelf geen gebruik maakte van dit middel en anderzijds omdat als gevolg van de verstrekking van het waardevergelijkingsrapport in sommige gevallen juist meer dan minder discussie ontstond over (de onderbouwing van) de waarde."

Het gaat om een controlemiddel, zie r.o. 4.1. Als bij het controleren hiermee te veel vragen kwamen, loste de heffingsambtenaar de problemen op door dit controlemiddel te verbieden, probleem opgelost. Daar gaat het dus om. Net alsof een supermarkt besluit om geen bonnetjes meer te geven omdat medewerkers van die supermarkt zelf geen bonnetjes gebruiken en klanten meer vragen begonnen te stellen over die bonnetjes.

2.4 Deze groep rechters oordeelt over het waardevergelijkingsrapport zelfs in strijd met de feiten.

2.4.1 De rechtbank is totaal niet geïnteresseerd in feiten, wat leidt tot aperte onwaarheden.

In ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, r.o. 9 staat:

“Dat betekent dat eiser het waardevergelijkingsrapport niet nodig heeft om twijfel te kunnen zaaien aan verweerders onderbouwing. Dat geldt ook voor wat eiser over de zogenaamde KOUDV-factoren gesteld heeft.”

Dit is niet waar. De door de gemeente vastgestelde KOUDV-factoren voor mijn woning zijn niet in geding.

In r.o. 9 staat: *“Verweerder heeft in beroep onbetwist aangegeven dat en waarom de onderlinge verschillen tussen de woning van eiser en de vergelijkingsobjecten verwaarloosbaar zijn.”*

Ook dit is niet juist. In het taxatierapport van de gemeente staat bij object 2 en 3: *“Redelijk tot goed vergelijkbare woning.”* Dan zijn de verschillen niet verwaarloosbaar. Dat is ook te zien in de taxatiematrix.

2.4.2 De reden: De rechtbank kopieerde zonder na te kijken een deel van een ander vonnis.

Het lijkt wel of het niet om mijn woning gaat, maar om een andere woning. Dit is ook echt zo. Op dezelfde dag heeft de rechtbank nog een andere WOZ zaak behandeld. Wat opvalt is dat r.o. 9 van mijn vonnis en r.o.11 van dat andere vonnis nagenoeg helemaal gelijk zijn.

Dit verklaart waarom de rechtbank zulke onwaarheden zegt. R.o. 11 van dat andere vonnis is gekopieerd naar mijn vonnis, alleen de laatste zin is verwijderd. De rechtbank heeft zelfs niet eens de moeite genomen om het na te kijken op onwaarheden. **Zo werd er dus omgegaan met wat ik heb ingebracht.**

Het interesseert de rechtbank aantoonbaar geen moer wat ik heb ingebracht. Dit is in strijd met de beginselen van de rechtsstaat (deel 1). Zie o.a. de reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire met een aanbeveling met betrekking tot tekstblokken.

In mijn vonnis heeft de rechtbank zonder nadenken een deel van een ander vonnis gekopieerd en heeft niet eens de moeite genomen om na het kopiëren de inhoud aan te passen aan mijn zaak, waardoor aantoonbare feitelijke onwaarheden zijn opgenomen in het vonnis.

2.5 Zelfs hoger beroep helpt niet bij dit soort rechters, verdraaiing van feiten gaat maar door.

De bedoeling van hoger beroep is, dat een andere onafhankelijke rechter nog eens de zaak gaat beoordelen. Bij dit soort rechters is dit een totaal zinloze exercitie zoals ik heb moeten ervaren vanaf 2017.

In hoger beroep haalde het hof de feiten door elkaar.

Zie ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.7:

“ ... de bij WOZ-beschikking vastgestelde waarde uit Ortax van € 346.000 ...”

“Belanghebbende betoogt dat de WOZ-waarde van de onroerende zaak altijd gelijk moet zijn aan de waarde die uit de waarderingsapplicatie Ortax volgt.”

Zie ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.8:

“Belanghebbendes betoog faalt omdat de heffingsambtenaar aannemelijk heeft gemaakt, dat de modelmatige taxatiewaarde uit Ortax niet de juiste WOZ-waarde per waardepeildatum 1 januari 2016 van de onroerende zaak weergaf en dat hij terecht daarvan is afgeweken in de uitspraak op bezwaar.”

Nu de feiten.

- € 346.000 is de waarde uit de taxatiematrix. Zie feiten r.o. 2.3.
- € 346.000 is **niet** de bij WOZ-beschikking vastgestelde waarde uit Ortax, zoals r.o. 4.7. stelt.
- € 343.000 is de **oorspronkelijke** vastgestelde, **handmatig aangepaste waarde**.

Zie feiten r.o.2.2.

- € 336.000 is de **waarde na bezwaar, de modelwaarde uit OrtaX**.
- In 4.8 wordt gesproken van modelmatige taxatiewaarde. Dit is dus feitelijk onjuist.

Het gaat om de handmatig aangepaste waarde.

M.a.w. na bezwaar is de handmatig aangepaste waarde veranderd in de modelwaarde.

De WOZ waarde van de onroerende zaak is dus gelijk gesteld aan de waarde die uit de waarderingsapplicatie OrtaX volgt. Belanghebbendes betoog heeft dus niet gefaald.

Het hof wilde mij zo graag ongelijk geven, dat daarvoor zelfs de feiten werden aangepast.

Het gaat dit soort rechters niet om de feiten, laat staan een feitenonderzoek.

Alles moet wijken voor het aannemelijk maken met een taxatiematrix

Ik heb geen herkansing gekregen voor de geschillen, waar de rechtbank geen uitspraak over heeft gedaan.

Het hof zegt dat zelfs indien er sprake is geweest van een oneerlijk proces, het hof niet zal terugverwijzen

M.a.w. dit hof zal nooit een herkansing geven. Dit is in strijd met ECLI:NL:GHARL:2021:11828, r.o. 4.3:

“In appel in belastingzaken wordt, naar in de belastingrechtspraak algemeen is aanvaard, uitgegaan van de zogenoemde herkansingsfunctie van het hoger beroep.”

3 – Voorbeelden van gevolgen van zulke foute vonnissen en tegenwerking bestuur rechtbank en hof. Het lijkt alsof de beginselen van de rechtsstaat worden geëerbiedigd, maar het is meer een schijnwereld.

De betonrot zit heel diep. Het gaat verder dan alleen maar foute vonnissen door dit soort rechters. Het is zo triest. Het zit ook in het bestuur van de rechtbank en het hof 's-Hertogenbosch. Het zit ook in misbruik van artikel 81 door de hoge raad.

3.1 Belangrijkste gevolg: Zonder verdere garanties moet ik uitgaan van een oneerlijk proces.

In een rechtsstaat kan ik uitgaan van een eerlijk proces. Dit wil niet zeggen, dat alles goed gaat. Ook een eerlijke rechter kan fouten maken. Maar voor mij is de situatie wezenlijk anders.

Op grond van al mijn ervaringen moet ik er van uitgaan dat ik weer een oneerlijk proces zal krijgen, tenzij de rechter mij laat zien, dat het een eerlijk proces zal worden. Het gaat om de zekerheid te krijgen dat de rechter zich aantoonbaar zal houden aan de beginselen van de rechtsstaat. Als ik die zekerheid niet krijg heeft dat voor mij ernstige gevolgen.

3.1.1 Gevolg 1, ik mag niet pleiten zoals ik wil. Ik moet uitgaan van een taxatiematrix.

Ik moet mijn standpunten aanpassen, zolang ik geen zekerheid van een eerlijk proces krijg. Door al deze oneerlijke praktijken, kan ik niet pleiten zoals ik wil, ik zit in een dwangpositie. Dat betekent, dat ik moet uitgaan van een onderbouwing met een taxatiematrix.

3.1.2 Gevolg 2, ik mag geen eigen taxatiematrix indienen. Dat is niet inzichtelijk enz...

Ik heb diverse malen gemerkt, dat mijn argumentatie geen enkele kans kreeg. Dat betekent, dat het geen zin heeft om een eigen taxatiematrix in te dienen, alles wordt dan toch verdraaid. Het heeft ook geen enkele zin om argumenten tegen de taxatiematrix van de gemeente in te dienen. Ik mag alleen uitgaan van de taxatiematrix die is ingediend door de gemeente. Dat betekent, dat ik dan zal moeten pleiten voor de structureel hogere waarde van die taxatiematrix. Met andere woorden, de WOZ waarde van mijn woning is elk jaar te laag vastgesteld.

3.1.3 Gevolg 3, ik zal elk jaar in beroep, hoger beroep en cassatie moeten gaan.

Ik krijg de taxatiematrix van de gemeente, die dit soort rechters absoluut wil, alleen maar als ik in beroep ga. Alleen al daarom zal ik zolang deze situatie voortduurt en ik leef naar de rechter moeten gaan.

3.1.4 Gevolg 4, elk jaar is dan de WOZ waarde vastgesteld met een foute formule en foute invoer.

Als de rechter de WOZ waarde vaststelt op de waarde van de taxatiematrix van de gemeente, is de conclusie dat de gemeente een foute formule en foute invoer heeft gebruikt. Als de rechter de WOZ waarde handhaaft met als onderbouwing dat de waarde niet te hoog is vastgesteld, dan ...

3.2 Tegenwerking door de rechterlijke macht in 's-Hertogenbosch. Als het maar een rechtsstaat lijkt.

Een paar voorbeelden van tegenwerking door de rechterlijke macht in 's-Hertogenbosch. Het hoeft alleen maar te lijken op een rechtsstaat. Er wordt in concrete gevallen alleen gezegd dat het goed is met verwijzing naar regels.

3.2.1 Het indienen van een klacht lijkt mogelijk, maar kaatst meteen af op hun beschermingswal.

In het begin vanaf 2017 ging ik er nog ten onrechte vanuit dat dit land een rechtsstaat was, waar rechters zich hielden aan de beginselen van de rechtsstaat. Dit staat los van of men het eens is met een bepaald vonnis of niet. Hoezeer de werkelijkheid ook eindelijk bij mij doordrong is te zien in de vele, heel vele documenten die ik noodgedwongen heb moeten sturen naar de rechters. In het begin beschreef ik gewoon waar het om ging. Daarna ontstonden de twijfels. Ik heb voor de eerste keer moeten wijzen op het recht op een eerlijke rechter. Ik heb zelfs een klacht ingediend, uiteraard zonder iets te bereiken. De informatie waarop ik meende deze klacht te kunnen indienen was schijn. Een voorbeeld van de schijnwereld waarin ik in werkelijkheid blijf te leven.

3.2.2 Bij latere rechtszaken heb ik uitdrukkelijk gevraagd om nieuwe, eerlijke, kundige rechter. Hun antwoord was heel duidelijk: nee. Ik kreeg weer dezelfde oneerlijke rechter.

Uit een later beroep van mij:

“Om de kans op een oneerlijk proces te verkleinen, vraag ik u om een rechter, die nog niet eerder geoordeeld heeft in een WOZ zaak van mij. En ik vraag uitdrukkelijk om een rechter, die zelf aantoonbare kennis van de statistiek heeft. Zoals www.rechtspraak.nl zegt: Specialistische niet-juridische kennis aanboren en interpreteren.”

Het resultaat: Ik kreeg precies **DEZELFDE** oneerlijke rechter van ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, met aantoonbare onkunde van de statistiek, zie ook onderdeel Wiskunde/statistiek).

Deze rechter doet wel net alsof mijn inbreng serieus is genomen.

Officieel wordt door de rechtbank benadrukt, dat er sprake is van een vrije bewijsleer.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, r.o.3.

“De rechtbank overweegt dat in het belastingrecht sprake is van een vrije bewijsleer. Dat betekent dat partijen in een geschil over de WOZ-waarde vrij zijn om, ter onderbouwing van de door hen voorgestane waarden, een bewijsmiddel te kiezen.”

Dit zijn slechts woorden. Dit geldt niet voor **beide** partijen, maar alleen voor de overheid.

Mijn bewijsmiddel wordt meteen de nek omgedraaid omdat er “toevallig” geen geschil zou zijn.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.8 (zie 3.2). Zowel bij ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 als bij ECLI:NL:RBOBR:2023:2030 **moet** het een taxatiematrix zijn. Zie ook elders in dit document.

Feiten zijn verdraaid ("framing"). Het voortdurend en totaal negeren en verzwijgen van de eis van uniformiteit van de Wet WOZ. Het totaal negeren van het verschil tussen wat de overheid zegt en doet. Ik stop maar.

In ECLI:NL:RBOBR:2023:2030 is zelfs die vermelding van ECLI:NL:RBOBR:2020:5362 r.o. 4 weggelaten: *“De beantwoording van de vraag of verweerder aan deze bewijslast heeft voldaan, hangt mede af van wat door eiser is aangevoerd.”* Voor een oneerlijke rechter, zoals deze rechter zijn het ook maar slechts woorden zonder betekenis. Een burger staat zo machteloos in deze situatie. Net als in een dictatuur.

3.2.3 Hun antwoord op de vraag waarom mijn proces een eerlijk proces is geweest, is simpel. Omdat het een eerlijk proces is geweest.

Ik kreeg een brief (van 19 juli 2022) waarin stond:

“Onlangs is gebleken dat de beëdiging van een aantal raadsheren van het gerechtshof 's-Hertogenbosch niet helemaal op de juiste manier is verlopen. Recent bleek dat bij een aantal raadsheren in ons hof niet de juiste eed/belofte is afgenomen. In enkele gevallen is per abuis de eed voor medewerkers bij de raadsheren gebruikt. Ook is het voorgekomen dat wel de juiste eed is afgenomen maar door een voorzitter die zelf niet op juiste wijze beëdigd was. Het betreft ook een of meerdere raadsheren die bij uw zaak betrokken is of zijn geweest.”

“Het hof betreurt deze onzorgvuldigheid in de beëdigingsprocedure en biedt u hiervoor zijn excuses aan. Wij hechten er aan hierbij op te merken dat de gesignaleerde onvolkomenheid niets afdoet aan de deskundige en zorgvuldige wijze waarop ook uw zaak (inhoudelijk) is behandeld.”

Er wordt totaal niet aangegeven op grond waarvan men tot deze conclusie is gekomen. Ik heb deze vraag gesteld: Men trekt de conclusie, dat mijn zaak inhoudelijk op een deskundige en zorgvuldige wijze is behandeld.

Hoe is men tot deze conclusie gekomen? Op grond van welke criteria is geconcludeerd, dat mijn zaak inhoudelijk op een deskundige en zorgvuldige wijze is behandeld?

Het antwoord was:

“In de brief van 19 juli 2022 heeft het gerechtshof de onzorgvuldigheid in de beëdigingsprocedure betreurd en opgemerkt dat die onvolkomenheid niets afdoet aan de deskundige en zorgvuldige wijze waarop ook uw zaak (inhoudelijk) is behandeld.”

Het is een automatisch antwoord. Men gaat er kennelijk altijd van uit dat het een eerlijk proces is geweest.

Waarom is het een eerlijk proces geweest? Omdat het een eerlijk proces is geweest.

Wat is dan nog het toegevoegde nut van een eed? Klaarblijkelijk niets. De uitkomst is hetzelfde voor het team belastingrecht. Dat blijkt ook wel uit het feit dat het klaarblijkelijk veel vaker is gebeurd voordat iemand dit in de gaten kreeg. Dit is in elk geval niet “zorgvuldig”.

3.3 Fouten in vonnissen kunnen niet hersteld worden, waardoor ze totaal onbetrouwbaar worden.

Ik vraag iedere keer, dat mijn WOZ vonnissen gepubliceerd worden op www.rechtspraak.nl, zodat in elk geval elke geïnteresseerde burger en politicus kan zien wat er gebeurd is. Maar door verdraaiing en weglaten van feiten, verzwijgen van geschillen, enz. is dit onbetrouwbaar en leidt tot vervuiling van de jurisprudentie. Ik moet iedereen waarschuwen, dat in die vonnissen feitelijke onjuistheden staan en dat essentiële zaken fout vermeld of weggelaten zijn.

Het pijnlijkste is de weigering van de rechterlijke macht om ten minste feitelijke onjuistheden te herstellen. Het minste dat je verwacht van een rechtsstaat is, dat een vonnis betrouwbaar feiten weergeeft. Maar dat geldt voor een rechtsstaat, klaarblijkelijk niet voor dit land.

Ik herken deze ergernis ook bij andere vonnissen, als ik soms moet raden naar wat er in werkelijkheid gebeurd kan zijn. Of dat er verwezen wordt naar een niet gepubliceerd vonnis. Of naar een artikel 81 uitspraak van de hoge raad. Ook annotaties zijn geheim, tenzij je daarvoor wil betalen.

Over de meeste geschillen doet deze groep rechters structureel geen uitspraak. Dit is in strijd met de wet. Bepaalde geschillen worden zelfs helemaal verzwegen. Vergelijk deze vonnissen maar met alle door mij vermelde geschillen, waar ik een uitspraak heb gevraagd aan de rechter. Alleen kan een ander dit niet zien.

Zo maken dit soort rechters het zelfs onmogelijk na te gaan wat de feitelijke geschillen zijn.

En dan heb ik het nog niet eens over de door beide partijen ingediende argumentatie.

3.4 Deze groep rechters verwerpt invoer van WOZ waarde en keurt dan toch die WOZ waarde goed.

De taxatiematrix die door deze groep rechters vereist wordt, gebruikt de invoerwaarden van de taxateur, die deze taxatiematrix in opdracht van de gemeente speciaal heeft opgesteld voor de rechtszaak.

Dit zijn andere invoerwaarden dan de invoerwaarden die zijn gebruikt voor de WOZ waarde.

Op grond van de beginselen van de rechtsstaat (zie deel 1) had de rechter na onderzoek moeten vaststellen welke invoerwaarden gebruikt moeten worden voor de (berekening van de) WOZ waarde. Immers bij een **andere** set invoerwaarden komt een **andere** WOZ waarde. Deze groep rechters handelt echter in strijd met die beginselen.

- Zonder onderzoek gaat deze groep rechters alleen uit van de invoerwaarden van de taxatiematrix. In hun **gedachtewereld** is immers alleen een taxatiematrix relevant, niet invoerwaarden die **werkelijk** zijn gebruikt.
- Er was geen geschil over de door de gemeente gebruikte invoerwaarden bij de WOZ waarde.
Door nu bij de rechter opeens uit te gaan van een andere, nieuwe waardebepaling op andere invoerwaarden **ontstaat een geschil, dat er eerder nog niet was**. Deze groep rechters doet net alsof dit niet gebeurt.
- Deze groep rechters blijkt duidelijk alleen geïnteresseerd te zijn in wat de sterke partij, de gemeente, inbrengt.

Deze groep rechters verwerpt dus de oorspronkelijke gegevens waarmee de WOZ waarde (modelwaarde) is berekend en accepteert de nieuwe gegevens uit de taxatiematrix van de gemeente. **Maar het is zelfs erger.**

Voor het hoger beroep van 2017 (ECLI:NL:GHSHE:2022:2008) had ik ook een taxatiematrix ingediend.

Die taxatiematrix leek als twee druppels water op de taxatiematrix van de taxateur die de taxatiematrix van de gemeente had ingediend. Voor mijn taxatiematrix waren echter de eerdere cijfers van de gemeente zelf gebruikt. Cijfers die de gemeente zelf had gebruikt voor de berekening van de WOZ waarden van mijn woning. Uit mijn taxatiematrix kwam echter een lagere waarde dan de WOZ waarde.

Deze groep rechters wil alleen oordelen op basis van een taxatiematrix. Op grond van de beginselen van de rechtsstaat (zie deel 1) had die groep rechters dus ook mijn taxatiematrix inhoudelijk moeten onderzoeken. Dat houdt in elk geval minstens het volgende in:

- Vaststelling door de rechter van het aantal referentiewoningen, dat gebruikt moet worden
- Vaststelling door de rechter van de selectie van referentiewoningen
- Vaststelling door de rechter van de woningkenmerken enz.

In strijd met de beginselen van de rechtsstaat (zie deel 1) is zelfs dit minimale niet gebeurd.

In ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.5 staat

“Het hof is met de rechtbank van oordeel dat de heffingsambtenaar met het door hem overgelegde taxatierapport met verkoopcijfers en gegevens van de vergelijkingsobjecten, de bijbehorende taxatiematrix en bijlagen, waaronder de taxatiekaart en het opnameformulier, in de op hem rustende bewijslast is geslaagd en aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem voor de woning per waardepeildatum 1 januari 2016 vastgestelde waarde van € 336.000 niet te hoog is.”

Nergens wordt vermeld, dat ook mijn taxatiematrix gebaseerd was op hetzelfde aantal referentiewoningen en dat ook de selectie van de referentiewoningen hetzelfde was.

Nergens wordt vermeld, dat het enige verschil zat dat de cijfers van de taxateur waren vervangen door de cijfers die de gemeente zelf had gebruikt voor de berekening van de WOZ waarden van mijn woning.

Nergens wordt vermeld, dat de cijfers van de gemeente door de rechter zijn verworpen ten gunste van de cijfers van de taxateur, die in opdracht van de gemeente de taxatiematrix had opgesteld.

In ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.11 staat:

“Hetgeen belanghebbende aanvoert met het door hem in hoger beroep overgelegde ‘Overzicht taxatieopbouw onderhavige pand en modelmatig vergelijkbare panden’ kan hem niet baten, omdat hij daarmee niet inzichtelijk maakt hoe de daarin genoemde waarde van € 312.003 is onderbouwd.”

Dus zelfs de minimale schijn van een rechtsstaat werd niet opgehouden. Er werd alleen gelogen, dat mijn cijfers niet inzichtelijk zouden zijn. Als cijfers voor een rechter niet inzichtelijk zijn, had de rechter dit behoren te onderzoeken en het resultaat van dat onderzoek te vermelden in het vonnis. Ik ben behandeld als een rat. Zo behandel je geen rechtzoekende. Dit soort handelen van “rechters” gebeurt al veel te veel in een dictatuur.

Het hof verwerpt de oorspronkelijke gegevens waarmee de WOZ waarde (modelwaarde) is berekend en accepteert de nieuwe gegevens uit de taxatiematrix van de gemeente. De gevolgen worden totaal genegeerd.

Gevolg 1: De WOZ waarde is volgens deze groep rechters juist. Maar dat kan niet omdat de WOZ waarde is berekend met volgens deze groep rechters foute invoerwaarden

Gevolg 2: De taxatiematrix is pas in beroep bekend. Alleen al om deze “nieuwe” gegevens te krijgen en te kunnen betwisten, moet belanghebbende dus naar de rechter stappen.

Ook de handelwijze van de heffingsambtenaar is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. Zijn handelwijze komt er op neer, dat WOZ waarden eerst onzorgvuldig worden vastgesteld en bekend gemaakt. Pas als een belanghebbende naar de rechter stapt, dan gaat de heffingsambtenaar alleen voor dat beroep zorgvuldig taxeren. Het toezicht van de Waarderingskamer in de bezwaarfase is dus voor niets en is dus weggegooid belastinggeld.

De gemeente wil aannemelijk maken met behulp van een taxatiematrix die pas bekend wordt in de beroepsfase. **Het is principieel onjuist, dat de onderbouwing van de gemeente ieder jaar opnieuw gebaseerd mag zijn op gegevens die zelfs niet in de bezwaarfase maar pas in de beroepsfase tot stand komen.**

3.5 ECLI:NL:GHSHE:2022:2008 laat zien, tot welke grote denkfouten de werkwijze van deze groep rechters leidt. Men spreekt zichzelf tegen en haalt zaken door elkaar. Een paar voorbeelden.

Nogmaals, er zijn 2 verschillende taxateurs van de gemeente. 2 verschillende invoeren, invoer 1 en 2.

Namelijk taxateur 1, die de WOZ waarde van € 336.000 heeft vastgesteld met behulp van OrtaX en invoer 1 en taxateur 2, die de waarde van € 346.000 heeft berekend met behulp van de taxatiematrix.

Deze groep rechters verwacht WOZ en taxatiematrix, taxateur 1 en 2, invoer 1 en 2, waarde voor en na bezwaar, modelwaarde en handmatig aangepaste waarde, WOZ waarde en waarde taxatiematrix.

- 3.5.1 In r.o. 4.5 wordt opgesomd wat er is overgelegd in de bijlagen bij het taxatierapport. De taxatiekaart heeft echter helemaal niets te maken met de waarde uit het taxatierapport. Het gaat ook om 2 verschillende taxatiekaarten met nadere informatie over de oorspronkelijk vastgestelde WOZ waarde van € 343.000 en de na bezwaar vastgestelde waarde van € 336.000. Het hof haalt zaken door elkaar.
- 3.5.2 In R.o. 4.7. en r.o. 4.8. keurt het hof de aanpassing van de WOZ waarde op bezwaar goed. Op dat moment bestonden nog niet de “nieuwe” gegevens. Het hof keurt dus iets goed gebaseerd op “oude” gegevens, die het zelf afkeurt, zie r.o. 4.11. Dit is volslagen tegenstrijdig met elkaar.
- 3.5.3 Het lijkt erop, dat het hof gewoon niet weet waar men mee bezig is. In r.o. 4.7. wordt gesproken over de bij WOZ-beschikking vastgestelde waarde uit OrtaX van € 346.000. Dit klopt niet. De oorspronkelijke waarde was € 343.000, zie r.o. 2.2. en niet € 346.000, zie r.o. 2.3.
- 3.5.4 In r.o. 4.9 geeft het hof geen inhoudelijke redenen waarom de “nieuwe” gegevens beter zijn dan de “oude” gegevens. De “oude” gegevens zijn gecontroleerd door de Waarderingskamer en “goed” bevonden, niet de “nieuwe” gegevens
- 3.5.5 In r.o. 4.12 staat dat de waarde van de garage door de taxateur berekend is op € 13.300, maar dat had volgens de garagestaffel meer dan € 15.000 moeten zijn. Ook dit klopt niet. Volgens de garagestaffel van de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente kom je uit op € 13.300 en niet “meer dan € 15.000”. Of die garagestaffel goed is of fout, hoe dan ook met die garagestaffel kom je echt uit op € 13.300. Wat de waarde volgens een verbeterde garagestaffel zou zijn, kan niet gezegd worden, omdat het hof niet een verbeterde garagestaffel heeft vermeld in het vonnis. Weet het hof wel hoe een staffel werkt?
- 3.5.6 In r.o. 4.13 staat dat de garagestaffel fout is en dat een juiste toepassing echter leidt tot een hogere WOZ waarde van de onroerende zaak. Dus de WOZ waarde was dan toch te laag vastgesteld en niet juist. Dit is weer in tegenspraak met r.o. 4.7. en r.o. 4.8. waar de vastgestelde WOZ waarde na bezwaar juist wel wordt goedgekeurd.
- Hoezeer het hof in zijn eigen wereld leeft, blijkt uit het woordgebruik: “WOZ waarde” in r.o. 4.13. In werkelijkheid gaat het om de waarde uit de taxatiematrix van de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente. Alleen die waarde zou dan hoger worden. Het heeft geen effect op de WOZ waarde vastgesteld door de heffingsambtenaar, want die berust op OrtaX, die een andere garagestaffel gebruikt.
- 3.5.7 Ook in r.o. 4.13 weet het hof gewoon niet waar men mee bezig is. Het hof haalt twee totaal verschillende waarden door elkaar: De vastgestelde WOZ waarde van € 336.000 en de waarde van de taxatiematrix van de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente van € 346.000. Dit zijn 2 totaal verschillende taxaties van de gemeente.
- 3.5.8 Nog een voorbeeld. In r.o. 4.13 spreekt het hof van de garagestaffel van de taxateur van de heffingsambtenaar. “De taxateur van de heffingsambtenaar” bestaat niet, het hof bedoelt kennelijk taxateur 2.

Wat zou de WOZ waarde moeten zijn? Het antwoord voor deze groep rechters staat in r.o. 4.6. *“Niet de door de heffingsambtenaar gehanteerde methode, maar het resultaat van de toepassing daarvan, neergelegd in een taxatierapport en/of taxatiematrix ligt in een geschil over de WOZ-waarde ter toetsing voor.”*

Het gaat niet om de waarde uit OrtaX. Alleen de waarde uit de taxatiematrix (taxateur) van de gemeente ligt ter toetsing voor. Dat begrijpt deze groep rechters. Men begrijpt OrtaX niet en wil het ook niet begrijpen, want het gaat immers alleen maar om de taxatiematrix. Die waarde ligt ter toetsing voor.

3.6 Deze groep rechters weigert alternatieve vonnissen die ik heb aangedragen überhaupt in beschouwing te nemen en verzwijgt dit, zoals gebruikelijk bij deze groep rechters.

Een oordeel dat WOZ waarde = Modelwaarde uit OrtaX, kan **WEL** gebaseerd worden op het waardevergelijkingrapport, maar dan is de consequentie ook, dat de methode van het aannemelijk maken niet werkt. Voor een interessant voorbeeld van een ‘ander’ vonnis, zie ECLI:NL:RBGEL:2020:1211.

Dit vonnis laat zien, dat het ook anders en beter kan, zonder dure taxatiematrix.

“Taxateur heeft toegelicht dat de waardeopbouw is gebaseerd op meer verkopen. De uitkomst is dus gebaseerd op werkelijke verkopen. De verkoopprijzen van de drie ter nadere onderbouwing gebruikte objecten liggen voldoende in lijn met de modeluitkomst. Dat de ene woning 3% afwijkt en de andere 5% maakt nog niet dat aan de juistheid van de modelwaarde moet worden getwijfeld.”

“Desgevraagd heeft de taxateur toegelicht dat de waardeopbouw voor de woning niet louter is gebaseerd op de drie vergelijkingsobjecten, maar uit een groter cluster verkopen. Die leiden tot een gemiddelde kubiekemeterprijs van € 643 voor de hoofdbouw. Bij de drie gehanteerde vergelijkingsobjecten is dit inzichtelijk gemaakt en is de vertaling vanuit de verkoopprijs naar de modelmatig bepaalde prijs van € 643 gemaakt. Volgens de taxateur is dit een meer zuivere methode van waarderen dan enkel afgaan op de drie koopprijzen, omdat niet valt uit te sluiten dat sprake is van subjectieve elementen die invloed hebben gehad op de specifieke koopprijs.”

“De rechtbank heeft gevraagd of hiermee niet met WOZ-waarden (althans theoretische waarden) in plaats van (werkelijke) verkoopwaarden wordt vergeleken, maar komt tot het oordeel dat dit niet het geval is. De genormaliseerde prijs van € 643 (uitgaand van een gemiddelde score voor kwaliteit, onderhoud, uitstraling, doelmatigheid en voorzieningen) is daadwerkelijk gebaseerd op verkopen, maar op meer dan de drie die in de matrix zijn genoemd. De rechtbank dient enkel de vraag te beantwoorden of de drie ter onderbouwing in de matrix opgenomen verkopen de prijs van € 643 per kubieke meter voldoende onderbouwen dan wel redenen geven aan de juistheid daarvan te twijfelen.

Naar het oordeel van de rechtbank liggen de verkoopprijzen van alle drie vergelijkingsobjecten voldoende in lijn met de uitkomst van de modelmatige waardering. Dat de ene woning 3% afwijkt en de andere 5%, terwijl de overdracht op vrijwel dezelfde datum heeft plaatsgevonden, maakt op zich nog niet dat aan de juistheid van het bedrag moet worden getwijfeld.”

Zonder enige motivering weigert deze groep rechters door mij aangedragen alternatieve vonnissen in beschouwing te nemen. Zelfs geen enkele vermelding in de vonnissen.

Zo worden feiten aangepast aan de eigen onwrikbare opvattingen. Door mijn argumentatie weg te poetsen, lijkt het alsof ik deze argumentatie nooit heb ingediend. Dit is achteraf aanpassen van de werkelijkheid.

Sommige dictaturen zijn erg goed in om hun eigen geschiedenis achteraf aan te passen.

3.7 Een gevolg van de foute interpretatie van het Oostflakkee-arrest.

Een groot geschil betreft het aantal referentiewoningen dat gebruikt moet worden bij een waardebepaling.

De gemeente dient steeds een taxatiematrix in gebaseerd op slechts 3 of 4 referentiewoningen.

Op grond van mijn vakkennis bepleit ik juist een zo groot mogelijk aantal referentiewoningen.

In een rechtsstaat had een eerlijke rechter allang een inhoudelijk oordeel gegeven, op basis van eigen kennis van de wiskunde/statistiek of kennis van door hem geraadpleegde deskundigen, zie www.rechtspraak.nl.

In dit land heb ik echter sinds 2017 alleen maar oneerlijke processen gehad, waarbij dit soort rechters het Oostflakkee-arrest lekker naar eigen believen misbruikten. Zie de eerder genoemde jarenlange verkeerde interpretatie van het Oostflakkee-arrest

De Waarderingskamer wil ook graag een veel groter aantal referentiewoningen. Door deze groep rechters worden deze opvattingen van de Waarderingskamer stelselmatig genegeerd omdat dit niet in hun straatje past.

3.8 Geen inhoudelijke beslissing, zelfs bij de hoge raad. Misbruik van artikel 81 door de hoge raad.

In strijd met de beginselen van de rechtsstaat maakt de hoge raad misbruik van haar machtspositie. Denk aan het misbruik van artikel 81, de weigering van de hoge raad om gemotiveerd te beslissen. In een rechtsstaat had de hoogste rechter over de wezenlijke geschillen in mijn WOZ zaken allang een inhoudelijk en definitief oordeel gevelde. Dus niet in dit land, de gevolgen zijn heel ernstig en voor mij persoonlijk heel zwaar. Voor het gevolg in mijn WOZ zaken zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.7:

“Eiser motiveert deze standpuntwijziging met verwijzing naar de uitspraak van de Hoge Raad van 31 maart 2023 in de procedure over belastingjaar 2017, maar dat kan de rechtbank niet volgen. De Hoge Raad heeft in die uitspraak het cassatieberoep van eiser met toepassing van artikel 81 van de Wet op de Rechterlijke organisatie ongemotiveerd verworpen. Niet valt in te zien waarom dat tot de hiervoor genoemde standpuntwijziging moet leiden.”

Volgens dit vonnis betekent dit, dat de hoge raad een ongemotiveerd oordeel heeft uitgesproken, waarop ik geen standpunt kan baseren. Het lijkt alleen maar of de hoge raad een beslissing heeft genomen, maar dat is schijn. Zie ook een publicatie van dr. J.C.K.W. Bartel³⁴. Dit voorbeeld toont aan hoe goed de rechterlijke macht er in is geslaagd om veel burgers te overtuigen dat dit land een rechtsstaat is, terwijl de werkelijkheid anders is. Het gevolg is, dat ik nog steeds niet weet, waar ik aan toe ben. Toch heb ik geprobeerd te raden wat de hoge raad bedoeld zou kunnen hebben, net als bij de sfinx van Delphi, maar dat is niet gelukt. Ik heb geprobeerd om een standpunt in te nemen, maar dat werd meteen afgeschoten door de rechter, zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030. Mijn standpunt kan ik dus niet eens wijzigen op grond van dit zogenaamde finale oordeel. Wat moet ik nou met dit vonnis? Ik heb bijvoorbeeld gewezen op tegenstrijdigheden in het vonnis van het hof. (ECLI:NL:GHSHE:2022:2008). Welk deel van dat vonnis zou ik dan moeten volgen?

Een ander gevolg is, dat diezelfde rechter van ECLI:NL:RBOBR:2023:2030 meet met twee maten. In r.o. 6.1 verwijst hij naar ECLI:NL:HR:2023:522 dat wel een definitief oordeel zou hebben gegeven. De rechter doet net alsof hier wel een duidelijke beslissing is genomen door de hoge raad. Maar terwijl het ook hier gaat om een artikel 81 uitspraak van de hoge raad, interpreteert hij deze uitspraak van de hoge raad nu anders. Zo werkt het dus. Een rechter interpreteert een dergelijke uitspraak van de hoge raad iedere keer gewoon zoals het hem op dat moment het beste uitkomt.

Een ander gevolg is totale willekeur. In de ene zaak van mij (ECLI:NL:RBOBR:2023:2030) stelt de rechter dus dat ik geen standpunt kan wijzigen op basis van een bepaald artikel 81 uitspraak van de hoge raad, terwijl een rechter in een andere zaak van mij (vonnis van 2022, ECLI:NL:RBOBR:2023:5507, r.o. 6.1) totaal anders oordeelt over diezelfde artikel 81 uitspraak van de hoge raad, daar spreekt de rechter van een bekrachtiging van het vonnis van het hof. Nogmaals deze rechters spreken over **hetzelfde** arrest van de hoge raad!

Zo werkt het recht dus, de rechter gebruikt het arrest van de hoge raad gewoon zoals het hem het beste uitkomt. Vrijheid blijheid, het gaat ook niet om de rechtzoekende burger, die een duidelijke uitspraak wil over een geschil. Schending van basisbeginselen van de rechtsstaat. Zie het rapport de gebroken belofte van de rechtsstaat.

De hoge raad houdt zich niet eens aan de meest simpele fatsoensnormen. Zelfs een lijst met middelen, waarover de hoge raad heeft geoordeeld, ontbreekt. Zo werkt de rechterlijke macht, maximale geheimhouding. Vergelijk dit vonnis van de hoge raad bijvoorbeeld met ECLI:NL:HR:2023:1715. Waarom staat bij dit vonnis bij 3 wel een beoordeling van de middelen en niet bij mijn vonnis van de hoge raad? (ECLI:NL:HR:2023:522). Zelfs als een middel leidt tot artikel 81, dan behoort in elk geval dit middel vermeld te zijn, zie middel 1 in 3.1 Ik eindig met het motto van de hoge raad. “Waar rechterlijke beslissingen tekort schieten, begint de oorlog” De hoge raad weet dit dus drommels goed. Waarom handelt de hoge raad dan in strijd met haar eigen motto?

³⁴ Dr. J.C.K.W. Bartel, “Onvrede met art. 81 lid 1 RO”, Tijdschrift voor Formeel Belastingrecht, nummer 4, juni 2021 / SDU, pp. 13-20.

3.9 Nog een voorbeeld van disfunctioneren van de rechtspraak.

In het onderdeel wiskunde/statistiek wijs ik op het kritiekloos steeds maar kopiëren van foute beweringen van het ene vonnis naar het andere vonnis in strijd met de beginselen van de rechtspraak.

Maar daar komt nog een ander verschijnsel bij. Het kan voorkomen, dat opeens een rechter oordeelt dat die bewering fout is en dat op dit oordeel geen definitief oordeel van de hoge raad volgt. Bijvoorbeeld omdat geen van de partijen dit voorlegt aan de hoge raad of dat de hoge raad weigert om een definitief oordeel te geven op grond van artikel 81. Dan blijven 2 elkaar tegensprekende vonnissen naast elkaar bestaan. De kans is groot, dat in een volgend proces een rechter toch weer oordeelt dat die foute bewering toch goed is. En als maar genoeg andere rechters dit oordeel weer overnemen, raakt langzamerhand dat afwijkende oordeel van die rechter, die oordeelde dat die bewering fout is, vanzelf ondergesneeuwd. En gaat de goegemeente lekker door op het foute ingeslagen pad en doet de hoge raad lekker niets.

Bij de rechterlijke macht bestaat geen zelf corrigerend mechanisme. Iedere rechter zit op zijn eigen troon, waar moeilijk verbeter signalen van buiten komen, of dat nu van mij of van binnen de organisatie is.

Er zijn eerlijke rechters, maar die hebben het niet gemakkelijk.

Het is veel gemakkelijker om met de goegemeente mee te lopen dan een afwijkend standpunt in te nemen.

Ik weet bijna zeker dat er meer rechters zijn die het met oud rechter dr. J.C.K.W. Bartel^{35,36} eens zijn, dat het roer om moet, maar zich niet (durven) uiten.

Bij 7. Het roer moet om staat:

“Een procedure:

- . waarbij de gegevensachterstand van de woningeigenaar door de heffingsambtenaar zo lang mogelijk in stand wordt gehouden;*
- . waarbij de woningeigenaar in beroep moet gaan om voor het eerst een onderbouwing van de vastgestelde waarde van zijn woning te krijgen;*
- . waarbij in beroep een beperkt bewijsmiddel (taxatierapport) het voorwerp van de rechtsstrijd is, terwijl een beter bewijsmiddel (uitkomst modelmatige waardebeoordeling) beschikbaar is;*
- . waarbij de woningeigenaar kosten voor een taxatierapport moet maken die in geen verhouding staan tot een eventuele vermindering van de aanslag OZB;*
- . waarbij de onzekerheidsmarge bij taxaties een verdienmodel is geworden; en*
- . die kwetsbaar is door de rechtsongelijkheid tussen woningeigenaren indien de waardebeoordeling van de woning op verschillende wijzen plaats vindt, is niet passend meer.*

Het roer moet dus om.”

Een slecht onhoudbaar systeem moet niet ten koste van alles tot het einde der tijden in stand blijven.

Ook het tegenhouden van het vrouwenkiesrecht was op den duur niet houdbaar meer

³⁵ Dr. J.C.K.W. Bartel, “De WOZ-beschikking: het roer moet om”, Weekblad Fiscaal Recht, 30-10-2018, 203 e.v...

³⁶ Dr. J.C.K.W. Bartel, “1. De WOZ-beschikking: het schip begint te wenden” MBB Belasting Beschouwingen, nr. 1, 5 jan 2024, pp. 7-24, Sdu.

4 – Wiskunde/statistiek.

Wiskunde en rekenen zijn niet zo vrijblijvend als wel eens lijkt. Voor een groot aantal mensen moet een bonnetje toch wel kloppen. Soms ook in de politiek, denk aan het bonnetje van Teeven. Daarnaast introduceer je structurele fouten als je bijvoorbeeld π gelijkstelt aan 3 in plaats van dat andere rare getal, of als je de stelling van Pythagoras vervormt. Dit geldt gewoon, of men het nu leuk vindt of niet. Een rechter kan statistiek haten, maar een **eerlijke** rechter zal daarom niet automatisch de statistiek verwerpen. Het is een echt vakgebied.

4.1 Deze groep rechters weigert te vermelden dat het moet gaan om een zo goed mogelijke schatting.

Artikel 17 lid 2 spreekt over de waarde. (In elk geval niet alle waarden in een bandbreedte)
Wat is dan de juiste WOZ waarde volgens art. 17 Wet WOZ? Er is maar 1 waarde mogelijk. Welke waarde?
Daar gaat het iedere keer om. Welke formule moet gebruikt worden, een taxatiematrix of OrtaX?

Zie de reactie in ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.15.

“Voor zover belanghebbende bedoeld heeft de redelijkheid en billijkheid van het waarderingsvoorschrift in artikel 17 Wet WOZ ter discussie te stellen, merkt het hof op zich hier niet over uit te kunnen laten, omdat het hof op grond van artikel 11 van de Wet houdende algemeene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk (Stb. 1822, 10 en Stb. 1829, 28) volgens de wet recht moet spreken en in geen geval de innerlijke waarde of billijkheid van de wet mag beoordelen.”

In plaats van in te gaan op het geschil hoe inhoudelijke invulling moet worden gegeven aan dat beruchte artikel 17 lid 2, wordt geprobeerd mij het zwijgen op te leggen. Ik probeer invulling te geven aan dit artikel op basis van wat de overheid zelf zegt. Zie deel 1 (2, taxatieverslag) het moet een zo goed mogelijke inschatting zijn.

Consequent verzwijgen rechters telkens deze essentiële informatie, ondanks mijn verzoek dit te vermelden. Rechters weigeren consequent te vermelden, dat het moet gaan om een zo goed mogelijke schatting. Zelfs het woord schatting wordt angstig vermeden in al mijn vonnissen alsof het om kanker gaat.

In ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.15 wordt verwezen naar artikel 11 van de Wet houdende algemeene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk (Stb. 1822, 10 en Stb. 1829, 28).

De partijdigheid van deze oneerlijke rechters blijkt ook het selectieve shoppen uit deze wet.

Men vergeet

– Artikel 13, “De regter die weigert regt te spreken, onder voorwendsel van het stilzwijgen, de duisterheid of de onvolledigheid der wet, kan uit hoofde van regtsweigering vervolgd worden”

En dat werd natuurlijk opzettelijk vergeten, net als artikel 23 en 26 .(Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering)

Koste wat het kost moeten gevraagde beslissingen vermeden worden.

Het geloofsartikel is immers “aannemelijk maken ...”

4.2 Voor deze groep rechters is het irrelevant of het gaat om een zo goed mogelijke schatting of niet.

Op het wettelijk door de wetgever verplichte taxatieverslag staat, dat de kwaliteitseis, dat de berekende modelwaarde een zo goed mogelijke inschatting van de marktwaarde op een waardepeildatum is. Een verzoek om een uitspraak over een kwaliteitseis bij het bepalen van de WOZ waarde, wordt meteen afgeschoten. Het gaat enkel om het overeind houden van die verdedigingsmuur.

Dat is te zien in de vonnissen.

In geen van de vonnissen wordt door de rechter dit kwaliteitskenmerk genoemd, dit is ook totaal irrelevant bij het aannemelijk maken. Aannemelijk maken kent geen echt kwaliteitskenmerk. Alles is vloeibaar. Dit wordt nog eens heel duidelijk gemaakt. Zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, r.o. 13 staat:

“Voorts verzoekt eiser de rechtbank in haar uitspraak op te nemen wat zij vindt van de stelling “De WOZ-waarde is een zo goed mogelijke inschatting van de marktwaarde op een waardepeildatum. Deze taxatie is op de euro nauwkeurig”. De rechtbank overweegt dat dit verzoek in het licht van wat onder 1. en 2. in deze uitspraak is overwogen relevantie mist en wijst het daarom af.”

Dit verzoek van belanghebbende botste weer tegen de verdedigingsmuur rond het aannemelijk maken. Het gaat dus niet om ingebrachte argumenten. Ten koste van **alles** moet voor deze rechters hun methode in stand blijven.

4.3 Doelbewust weigert de rechtbank mij een rechter met deskundigheid van wiskunde/statistiek. Iedere keer krijg ik een rechter uit die groep rechters, met alle ellende van dien.

Ik vraag steeds heel nadrukkelijk, met de grootst mogelijke klem om een rechter met verstand van wiskunde/statistiek. Indien de rechter die deskundigheid mist, vraag ik voor dit geval uitdrukkelijk dat deze rechter aantoonbaar niet zal oordelen in strijd met de wiskunde/statistiek.

Ik had ook de rechtbank gevraagd om deskundigheid op gebied van wiskunde/statistiek. Het antwoord:

Zie ECLI:NL:RBOBR:2020:5362, r.o. 14

“De rechtbank wijst ook het verzoek van eiser om een deskundige te benoemen af. Zij ziet daartoe geen aanleiding, omdat zij tot de conclusie is gekomen dat verweerder de door hem vastgestelde waarde aannemelijk heeft gemaakt.”

De rechtbank spreekt van een “deskundige” zonder te verduidelijken, wat er wordt bedoeld. De foute indruk wordt nu bewust gewekt, dat ik verzocht had om een taxateur in plaats van een deskundige met kennis van wiskunde/statistiek. Ik had gevraagd om een rechter met voldoende kennis van de wiskunde. En indien dit niet het geval is dan de zekerheid dat de rechter wiskundige kennis van anderen benut. Hoe de rechter ook beslist, wiskundige argumenten van belanghebbende moeten begrepen worden. Die rechters hebben zich niet eens gehouden aan de eigen normen. Zie www.rechtspraak.nl:

“Deskundig. De rechter weet van veel onderwerpen genoeg. Hij weet bij wie hij terecht kan voor informatie. Hij benut de kennis van anderen en deelt zijn kennis met anderen.”

Dus niet in mijn zaak, terwijl ik zo vaak had gewezen op het bedrieglijke van een taxatiematrix. Het is zo intens gemeen als een rechter alleen wil oordelen volgens zijn eigen van te voren bepaalde opvatting. Dan is het geen rechtsstaat meer maar een dictatuur. Je staat zo machteloos. Ik had recht op onderzoek van mijn ingebrachte argumenten. Maar dat gebeurde niet, dit is zuiver tunnelvisie. Je bent dan zo overtuigd van je eigen visie, dat je niet meer luistert naar ingebrachte argumenten, die niet passen in jouw visie. De rechtbank betreedt het zelfde paadje, waarover zij altijd loopt. Dat was goed, is goed en zal altijd goed zijn. Als er iemand komt die iets anders beweert, hoef je natuurlijk daar niet naar te luisteren, nietwaar. Net alsof iemand die statistiek kent, wordt aangehoord en dan wordt geoordeeld dat deze persoon gewoon maar wat mompelde en zijn verhaal dus onzin is. Enkel omdat de rechter geen kennis van statistiek heeft en oordeelt dat hij geen deskundige met kennis van de statistiek nodig heeft.

De gevraagde deskundigheid was dus niet nodig omdat het oordeel van de rechtbank toch al vaststond: aannemelijk maken met een taxatiematrix. Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.4

“De heffingsambtenaar moet aannemelijk maken dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld”

Dus wiskunde was niet nodig. Dit oordeel werd gegeven door rechters zonder deskundigheid van wiskunde/statistiek.

Zo werd mijn argumentatie dus behandeld, als een stuk toiletpapier. Deskundigheid ontbrak ook bij het hof. Zelfs de wil om kennis te laten inbrengen door een deskundige. In het proces verbaal staat:

“Mijn volgende vraag is of u of een van de andere twee raadsheren specifieke kennis hebben van wiskunde. De voorzitter:

Het antwoord op die vraag is niet relevant en gaan we u daarom niet geven.”

Waarom moet ik dan nog komen op een zitting van zulke oneerlijke rechters?
Alleen voor een showproces net als in een dictatuur?

4.4 Deze groep rechters voegt dus opzettelijke wiskundige onzin toe. Ondanks de grote bezwaren, die ik iedere keer van te voren indien, die worden verzwegen.

Zie ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.4

“De heffingsambtenaar moet aannemelijk maken dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld ... Opmerking verdient dat ‘aannemelijk maken’ (dus) niet vereist dat de WOZ-waarde van de woning wiskundig wordt bewezen, voor zover dat – mede gelet op het waardebegrip van artikel 17, tweede lid, van de Wet WOZ – al mogelijk is. Naar het oordeel van de rechtbank is de heffingsambtenaar in zijn bewijslast geslaagd.”

Ik heb nog steeds heel grote bezwaren tegen die stelling en ik had mijn argumentatie daartegen al voorgelegd in 2017, zie mijn brief van 2 maart 2020. Noch de rechtbank, noch het hof heeft een inhoudelijk oordeel over mijn argumentatie gegeven. Die is totaal genegeerd. Het hof heeft zelfs die betreffende opmerking gewoon toegevoegd. Zie ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, r.o. 4.9

“...Daarbij geldt dat voor ‘aannemelijk maken’ niet is vereist dat de WOZ-waarde van de woning wiskundig wordt bewezen, voor zover dat - gelet op het waardebegrip van artikel 17, lid 2 van de Wet WOZ - al mogelijk is. Net alsof ik geen argumenten daartegen had gegeven. Dit illustreert hoe het hof mijn inbreng heeft genegeerd.

Dit illustreert opnieuw hoe deze groep rechters mijn inbreng in werkelijkheid meenemen. Het gaat alleen om hun van te voren gevormde opvattingen. De inbreng van de burger wordt beschouwd als behangpapier.

In r.o. ECLI:NL:RBOBR:2023:2030, r.o. 4.4 wordt verwezen naar ECLI:NL:GHDHA:2018:592:

In ECLI:NL:GHDHA:2018:592 staat bij r.o. 6.2 o.a.:

Opmerking verdient dat 'aannemelijk maken' niet vereist dat de WOZ-waarde van de woning wiskundig wordt bewezen, voor zover dat - mede gelet op het waarde begrip van artikel 17, lid 2 van de Wet WOZ - al mogelijk is

Ik heb nooit om een wiskundig bewijs van de vastgestelde waarde gevraagd omdat dit onmogelijk is. De WOZ waarde van een woning is immers een zo nauwkeurig mogelijke schatting. Een weersvoorspelling geeft een schatting van de temperatuur van morgen. Het kan nooit wiskundig worden bewezen dat het morgen die temperatuur zal zijn.

Zie eigen taxatieverslag en leerboeken over schattingen.

Mij dit steeds voor de voeten werpen kan niet anders gezien worden als "framing" en "shooting the messenger".

Zonder enige basiskennis van wiskundige begrippen en technieken wordt dit geponereerd.

Men mist de basiskennis van de statistiek. WOZ rechters kennen niet het onderscheid tussen een deterministische en een stochastische grootheid. Zie verder de leerboeken over de statistiek.

Kritiekloos steeds maar foute beweringen kopiëren.

Ondanks ingebrachte argumenten daartegen. Zie ook de reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire met een aanbeveling met betrekking tot tekstblokken.

Waar leren rechters om dit soort bizarre oordelen te geven?

Het lijkt erop dat een bepaalde rechter een dergelijk oordeel "spontaan" een keer verzint.

Dat andere rechters foute stellingen kritiekloos overnemen is ook al bekend van de toeslagenaffaire.

En zonder te luisteren naar tegenargumenten in de rechtszaal of in de stukken.

In ECLI:NL:GHDHA:2018:592, waarnaar verwezen werd, duikt dit foute oordeel van een rechter voor de eerste keer op. Een paar jaar later is dit zelfde oordeel weer te vinden, in ECLI:NL:GHDHA:2021:882, hetzelfde gerechtshof, (deels) zelfde rechters. Daarna gaat het snel, ECLI:NL:RBOBR:2021:2877, ECLI:NL:GHSHE:2022:2008, ECLI:NL:GHDHA:2022:1652, ECLI:NL:RBNHO:2022:10194, ECLI:NL:RBNHO:2022:9688. En nu weer in ECLI:NL:RBOBR:2023:2030.

Het lijkt op de verspreiding van kankercellen in het lichaam, zonder dat de rechterlijke macht probeert om deze ziekte te stoppen. Terwijl die rechterlijke macht drommels goed weet, wat de gevolgen kunnen zijn.

Zie de aanbeveling met betrekking tot tekstblokken, reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire.

Gepubliceerd Den Haag, 08 oktober 2021. Waar ik ook al eerder naar verwezen heb. Tevergeefs zoals nu blijkt

4.5 Ook hier negeert deze groep rechters doelbewust ingebrachte wiskundige argumentatie.

Deze groep rechters doen doelbewust en consequent uitspraken in strijd met de wiskunde.

Het hof en de rechtbank doen doelbewust allerlei uitspraken, die in strijd zijn met de wiskunde/statistiek. Terwijl men om den drommel weet, dat belanghebbende in zijn stukken met feiten beargumenteerd aangegeven heeft, dat deze uitspraken ingaan tegen de wiskunde/statistiek. Het gaat om uitspraken, waarvan belanghebbende al eerder heeft aangegeven, dat zij in strijd zijn met de wiskunde/statistiek. Denk bijvoorbeeld aan ECLI:NL:GHDHA:2018:592, dat het hof gewoon heeft gekopieerd in r.o. 4.9 Het hof doet net alsof belanghebbende zijn feiten en argumenten hiertegen niet heeft ingeleverd bij de rechtbank.

Zowel bij het hof als bij de rechtbank ontbreekt de expertise over wiskunde/statistiek. Daarbij komt, dat men desondanks doelbewust wil oordelen over geschillen, waarbij die kennis juist wel van belang is. Het gaat het hof en de rechtbank alleen om hun eigen wereldbeeld, **aannemelijk maken**. Argumenten die gebaseerd zijn op de wiskunde/statistiek worden niet inhoudelijk beoordeeld met kennis van zaken. Maar worden meteen verworpen als die niet passen in hun eigen beeld, dat niet stoelt op kennis die juist nodig is om goed te kunnen oordelen.

4.6 Opzettelijk geen beslissing WOZ=verkoopwaarde of niet.

De aanpassing van de waarde aan het gerealiseerde verkoopprijs is gebaseerd op een fout arrest van de Hoge Raad, [ECLI:NL:HR:2000:AA8610](#). Hierover is ook een geschil met de gemeente en is een verzoek om een oordeel gevraagd aan de rechters van mijn WOZ beschikking 2017. Ook hierover heeft deze rechtbank geweigerd een oordeel uit te spreken. Ik had graag de rechtbank willen vragen om een oordeel over dit geschil, maar ik heb dit verzoek noodgedwongen achterwege gelaten uit angst voor een oneerlijk proces. Ik wijs alleen naar [ECLI:NL:GHARL:2018:618](#). Onder r.o. 8.58 staat:

“Het hof ziet geen reden om aan de juistheid van het betoog van NAM op dit punt, dat in de rapporten van Spring en Ortec deugdelijk wordt onderbouwd, te betwijfelen, en gaat er dus, met NAM, vanuit dat in de praktijk grote verschillen kunnen bestaan tussen de verkoopprijs en de (daadwerkelijke) marktwaarde van een woning. Dat betekent naar het oordeel van het hof echter niet zonder meer dat voor de begroting van de waardevermindering dient te worden uitgegaan van de gerealiseerde verkoopprijs. Die prijs is immers, zoals NAM benadrukt, afhankelijk van tal van subjectieve - psychologische en irrationele - factoren, die samenhangen met de persoon van de betrokken koper en verkoper. Die factoren kunnen ertoe leiden dat, zoals in het Spring-rapport (blz. 49) wordt aangegeven, twee identieke woningen in dezelfde straat voor verschillende bedragen worden verkocht.”

Ook uit deze uitspraak volgt, dat de uitspraak van de Hoge Raad onjuist is. **Grote verschillen kunnen bestaan tussen de verkoopprijs en de (daadwerkelijke) marktwaarde van een woning.** Immers de **verkoopprijs is afhankelijk van tal van subjectieve factoren**, die ertoe kunnen leiden dat **identieke woningen** in dezelfde straat voor **verschillende bedragen** worden verkocht.

4.7 Het verwerpen van de regressieanalyse.

Deze groep rechters verwerpt automatisch regressieanalyse. Het inbrengen van argumentatie blijkt geen zin te hebben. Zoals bijvoorbeeld een vonnis van een andere rechter. Zie [ECLI:NL:RBROT:2017:5738](#):

“Regressie-analyse is waardevolle en wetenschappelijk verantwoorde methode om te onderzoeken in welke mate er statistisch significante verbanden bestaan tussen bepaalde waarnemingen.”

4.8 IVS/Marktwaaarde.

De annotatie van de voormalig secretaris Waarderingskamer bij ECLI:NL:GHSHE:2022:2008.

Zie belastingblad 2022/334 met annotatie van J.G.E. Gieskes

Nu rechter-plaatsvervanger bij de rechtbank Den Haag.

“Persoonlijk vind ik het wel jammer dat het Hof niet meegaat met de redenering van belanghebbende met betrekking tot de definitie van de marktwaaarde zoals die inmiddels in internationaal verband geldt. (International Valuation Standards en European Valuation Standards) en ook door de Nederlandse makelaarsorganisaties wordt gehanteerd. Het wetsvoorstel van de Wet WOZ is ingediend in 1992 en de teksten dateren van de tweede helft van de tachtiger jaren. In het begin van deze eeuw is in internationaal verband een definitie van marktwaaarde uitgedragen die beter aansluit bij het vaststellen van een marktniveau dan de definitie die indertijd in de toelichting op de Wet WOZ is opgenomen. Dat is het gevolg van een maatschappelijke ontwikkeling. Door bij de waarde in het economische verkeer de 'meestbiedende gegadigde' tot uitgangspunt te nemen kom je uit bij 'wat de gek ervoor geeft', c.q. bij de koopprijs van de woning zelf als die recent is aangekocht en die transactie voldoet aan de waarderingsvoorschriften. Vergelijkbare woningen in dezelfde straat kunnen zo een verschillende WOZ-waarde krijgen terwijl dat dan niet het marktniveau weergeeft. Vandaar de internationale definitie: Marktwaaarde is het geschatte bedrag waartegen vastgoed tussen een bereidwillige koper en een bereidwillige verkoper na behoorlijke marketing in een zakelijke transactie zou worden overgedragen op de waardepeildatum, waarbij de partijen met kennis van zaken, prudent en niet onder dwang zouden hebben gehandeld. De Engelse tekst van dit begrip komt uit de achtste editie van de International Valuation Standards uit 2007 en is door T.M. Berkhout en A.C. Hordijk in 2010 naar het Nederlands vertaald in hun rapport Marktwaaarde als waarderingsgrondslag. Dit marktwaaardebegrip is toen overgenomen door NVM, Nederlandse Vereniging van rentmeesters, RICS Nederland, VastgoedPro, VBO makelaar en Waarderingskamer om uniformering van begrippen en definities te bereiken. Maar als we dat willen zullen we misschien in art. 17 lid 2 Wet WOZ het woord 'waarde' moeten vervangen door 'marktwaaarde' “

Opmerking 1. In de laatste zin staat 'misschien'. Het zou heel fijn zijn als dit was gebeurd.

Maar strikt genomen hoeft dit niet. Dat met waarde de marktwaaarde wordt bedoeld is al wettelijk vastgelegd in het wettelijk verplichte model taxatieverslag. Dat desondanks de heffingsambtenaar en rechters doorgaan met de oude betekenis van waarde als "waarde in het economische verkeer" is een schending van het vertrouwensbeginsel.

Opmerking 2. Dit verhaal wordt ook ondersteund door het eigen taxatieverslag van de gemeente bij vastgestelde WOZ-waarde, waar gesproken wordt van IVS en marktwaaarde. Maar die de heffingsambtenaar net als dit hof verwerpt, in strijd met het vertrouwensbeginsel.

Opmerking 3. Voor mijn argumentatie zie mijn beroepschrift van deze zaak van 8 september 2022.

Let op deze opmerking uit de annotatie van J.G.E. Gieskes: *“Vergelijkbare woningen in dezelfde straat kunnen zo een verschillende WOZ-waarde krijgen terwijl dat dan niet het marktniveau weergeeft*

Uit een ander vonnis.

In uitspraak ECLI:NL:GHSHE:2017:24 staat onder r.o. 9.2.1 en 9.2.4.

“9.2.1. Voordat de deskundige tot beantwoording van de vragen is overgegaan heeft hij aangegeven dat anders dan in de vraagstelling van het hof, in de taxatiestandaarden niet meer wordt gesproken over “waarde in het economisch verkeer” maar over marktwaarde. Deskundigen hanteren het begrip “market value” dat aan de IVS (International Valuation Standards) is ontleend. Het begrip wordt, aldus de deskundige, in de IVS als volgt gedefinieerd:

“Market Value is the estimated amount for which a property should exchange on the date of valuation between a willing buyer and a willing seller in an arm’s-length transaction after proper marketing wherein the parties had each acted knowledgeably, prudently and without compulsion.””

“9.2.4. Voor het hof bestaat geen aanleiding om van het standpunt van Van Heesbeen af te wijken. Het hof maakt de door de deskundige gehanteerde taxatiestandaard marktwaarde tot de zijne.”

Dit hof maakt de door de deskundige gehanteerde taxatiestandaard marktwaarde uit de IVS tot de zijne.